

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ἀπέστειλε εὐλαβῶς πρὸς τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχη κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ τήν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἄριθμ. Πρωτ. 722

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 27ῃ Ἰουνίου 2013

Τῇ Αὐτοῦ Θειοτάτῃ Παναγιότητι,
τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικῷ Πατριάρχει
Κυρίῳ μοι κ. Βαρθολομαίῳ Α',
Rum Patrikhanesi
34.220 Fener - Haliç – Instabul
TURKIYE

Παναγιώτατε, Θειότατε καί Πάνσεπτε Δέσποτα,
Μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ καί εἰλικρινοῦς υἱικῆς ἀγάπης,
προαγόμεθα νά γνωρίσουμε εἰς Ὑμᾶς τά κάτωθι ταπεινῶς
φρονούμεν, ὅτι ὡς ἔσχατο μέλος τοῦ Παναγίου καί Παναχράντου
Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί δὴ ὡς Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, πέραν τῆς
ὑπαγωγῆς μας στήν οἰκεία Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἀγιωτάτης καί
Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἀνωτάτη
Ἐκκλησιαστική μας Ἀρχή, ἀνήκουμε ἐν ταυτῷ καί στήν καθόλου καί
Ἀδαιρέτο Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία καί ἔχουμε
ταπεινό λόγο γιά τά θεολογικά, δογματικά καί ἐκκλησιολογικά
θέματα. Γι'αὐτό, στήν ὀψέποτε συγκληθησομένη Οἰκουμενική ἢ
Πανορθόδοξο ἢ Ἀγία καί Μεγάλη Σύνοδο ἐάν δέν εὐρισκόμεθα
ἐνώπιον τοῦ Δικαιοκρίτου ἐπιθυμοῦμε νά συμμετέχουμε, ὡς
διαποιμαίνοντες Ὁρθόδοξο ποίμνιο. Ἡ ἀναφορά στά θέματα αὐτά δέν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

μπορεί να θεωρηθεί ως παρέμβαση στά έσωτερικά άλλης Όμοδόξου Έκκλησίας και δή του Πανσέπτου Οίκουμηνικού Πατριαρχείου, μετά του όποιου, όμως, όπως και μεθ' άλλων των κατά τόπους Όρθοδόξων Έκκλησιών, κοινό είναι τό Ευαγγέλιο, κοινή ή θεολογική και εκκλησιαστική παράδοση, κοινό τό Ίερό Πηδάλιο των Θείων και Ίερών Κανόνων, κοινή ή δογματική διδασκαλία, κοινή ή Ίερά και ή Πατερική Παράδοση.

Υϊκώς και ταπεινώς επικοινωνούντες μεθ' Όμων, Παναγιώτατε Δέσποτα, ουδέποτε λησμονούμεν ότι όφείλουμε την Αρχιερωσύνη κατ' άνθρωπον στην έγνωσμένη Όμετέρα αγάπη και ότι έχουμε γευθεί της ευγενείας και της Όμετέρας στοργής. Διά του παρόντος όμως Έπισκοπικού γραμματος, επιθυμούμεν ως υίός προς τον Πατέρα αυτού να εκφράσουμε, την άφατη αγωνία και συνοχή, θλίψη και έκπληξη, που δοκιμάσαμε έξ αιτίας των δηλώσεων, έκδηλώσεων και έν γένει κινήσεων της Όμετέρας Πανσέπτου Παναγιότητος, κατά την πρόσφατη πατριαρχική επίσκεψη Όμων στό Μιλάνο της Ίταλίας, αλλά και εις Κωνσταντινούπολιν, μέ άφορμήν τον έορτασμόν της συμπληρώσεως 1700 έτών από την ύπογραφή του «Διατάγματος των Μεδιολάνων», καθώς και για την πρότρίτα γενομένη επίσκεψη Όμων στην Τσεχία και Σλοβακία, κατά τίς όποιες εκφράζονται θέσεις, εκτιμήσεις και άπόψεις, ελάχιστα συμβιβαζόμενες προς τό Όρθόδοξο δόγμα, ήθος και έθος και οί όποιες προκαλούν και έμποιοϋν άπορία στό πλήρωμα των πιστών, έγκυμονοϋν δέ και κινδύνους και άπροβλέπτες συνέπειες διά την ένότητα αυτής ταύτης της Αγίας μας Όρθοδόξου Έκκλησίας έν τω συνόλω αυτής.

Διευκρινίζοντας πλέον σαφέστερα τά πράγματα, μέ άπόλυτο σεβασμό προς τό θεσμό του Οίκουμηνικού Πατριαρχείου και προς τό Πατριαρχικό Έκκλησιαστικό και Διακονικό αξίωμα Όμων και προς τό Θεοτίμητο πρόσωπο Όμων, καταθέτουμε προς Όμας τά κάτωθι μέ καρδιακό πόνο, αγάπη και ειλικρίνεια και αλήθεια.

Κρίνουμε άδήριτη την ανάγκη συγκλήσεως Πανορθόξου Συνόδου μέ τή συμμετοχή άπάντων των Όρθοδόξων Πατριαρχών, Αρχιεπισκόπων, Μητροπολιτών και Έπισκόπων και λαϊκών θεολόγων, ή όποία θά έχει μέγα χρέος και πρώτιστο καθήκον να καταδικάσει την παναίρεση του Οίκουμηνισμού, υπό τό φώς της Άγιογραφικής, Άγιοπατερικής και Ίεροκανονικής διδαχής και παραδόσεως και να εξαγγείλει στην Πόλη και την Οίκουμένη, ότι ή σωτηρία δίδεται μόνο έντός της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Άποστολικής Όρθοδόξου Έκκλησίας και ότι, δίχα της Όρθοδόξου πίστεως, δέν ύπάρχει δυνατότης κοινωνίας μετά του ζώντος Θεού διό

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

καί ἡ παροῦσα ἀναφορά μας ὑποβάλλεται ὡς σχετική αἴτησις πρὸς Ὑμᾶς τὸν Ἐχόντα τὴν θεόθεν εὐθύνην συντονισμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Τὰ πραχθέντα καί λεχθέντα ὑφ' Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, στὸ Μιλᾶνο, ἀναμοχλεύουν στή μνήμη μας τὰ λόγια τοῦ ἡγιασμένου Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου, ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν αἰοίδιμο προκάτοχο καί ποδηγέτη Ὑμῶν, κυρὸ Ἀθηναγόρα. Γράφει ὁ Γέρον : «Ἐπειδὴ βλέπω τὸν μεγάλο σάλο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἐξ αἰτίας τῶν διαφόρων φιλενωτικῶν κινήσεων καί τῶν ἐπαφῶν τοῦ Πατριάρχου (Ἀθηναγόρα) μετὰ τοῦ Πάπα, ἐπόνεσα κι ἐγὼ σάν τέκνον Της καί ἐθεώρησα καλόν, ἐκτός ἀπὸ τίς προσευχές μου, νὰ στείλω κι ἓνα μικρὸ κομματάκι κλωστή (πού ἔχω σάν φτωχὸς Μοναχός), διὰ νὰ χρησιμοποιηθεῖ κι αὐτό, ἔστω γιὰ μία βελονιά, διὰ τὸ πολυκομματιασμένο φόρεμα τῆς Μητέρας μας... Φαντάζομαι ὅτι θὰ μέ καταλάβουν ὅλοι, ὅτι τὰ γραφόμενά μου δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἓνας βαθὺς μου πόνος διὰ τὴν γραμμὴν καί κοσμικὴν ἀγάπην δυστυχῶς τοῦ πατέρα μας κ. Ἀθηναγόρα. Ὅπως φαίνεται, ἀγάπησε μιὰν ἄλλην γυναῖκα μοντέρνα, πού λέγεται Παπική «Ἐκκλησία», διότι ἡ Ὁρθόδοξος Μητέρα μας δέν τοῦ κάμνει καμμίαν ἐντύπωσι, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ σεμνή. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη, πού ἀκούσθηκε ἀπὸ τὴν Πόλι, βρῆκε ἀπήχησι σέ πολλὰ παιδιά του, πού τὴν ζοῦν εἰς τὰς πόλεις. Ἄλλωστε αὐτό εἶναι καί τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας : ἡ οἰκογένεια νὰ χάσῃ τὸ ἱερό νόημά της, πού ὡς σκοπὸν ἔχουν τὴν διάλυσιν καί ὄχι τὴν ἔνωσιν (sic).

Μέ μία τέτοια περίπου κοσμικὴ ἀγάπη καί ὁ Πατριάρχης μας φθάνει στή Ρώμη. Ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ δείξῃ ἀγάπη πρῶτα σέ μᾶς τὰ παιδιά του καί στή Μητέρα μας Ἐκκλησία, αὐτός, δυστυχῶς, ἔστειλε τὴν ἀγάπη του πολὺ μακριά. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἀναπαύσει μὲν ὅλα τὰ κοσμικὰ παιδιά, πού ἀγαποῦν τὸν κόσμον καί ἔχουν τὴν κοσμικὴν αὐτὴν ἀγάπην, νὰ κατασκανδαλίση, ὅμως, ὅλους ἐμᾶς, τὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας, μικρά καί μεγάλα, πού ἔχουν φόβον Θεοῦ.

Μετὰ λύπης μου, ἀπὸ ὅσους φιλενωτικούς ἔχω γνωρίσει, δέν εἶδα νὰ ἔχουν οὔτε ψίχα πνευματικὴ οὔτε φλοιοῦ. Ξέρουν, ὅμως, νὰ ὀμιλοῦν γιὰ ἀγάπη καί ἐνότητα, ἐνῶ οἱ ἴδιοι δέν εἶναι ἐνωμένοι μέ τὸν Θεόν, διότι δέν Τὸν ἔχουν ἀγαπήσει»¹.

¹ ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, «Ἀγνωστὴ ἐπιστολὴ πόνου κατὰ οἰκουμηνιστῶν καί φιλενωτικῶν», Γ. Μ. Σταυρονικήτα Ἁγίου Ὁρους 23-1-1969, Θεοδρομία IB³ (Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2010) 420-423.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

A) Ποιά πανορθόδοξη απόφαση;

Λαμβάνουμε υϊϊκῶς θάρρος καί ἐρωτοῦμεν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε Δέσποτα: Ἡ μετάβαση Ὑμῶν, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τῆς Σεπτῆς Κορυφῆς τῆς ὑπ' οὐρανόν Ὁρθοδοξίας, στό Μιλάνο ὑπήρξε ἀποτέλεσμα καί ἀπόφαση κάποιας Συνόδου Πανορθόδοξου; Θεωροῦμε ὅτι γιά ἓνα τέτοιο σοβαρό ζήτημα, πού ἄπτεται τῶν σχέσεων μέ τούς αἰρετικούς Παπικούς, θά ἔπρεπε νά ἐρωτηθοῦν ἅπασαι οἱ κατά τόπους Ἱερές Σύνοδοι τῶν Ἱεραρχῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί νά ὑπάρχει συγκατάθεση, ἀπόφαση, εὐλογία. Ἡ πανορθόδοξως ἀποφασισθεῖσα διεξαγωγή θεολογικοῦ διαλόγου μέ τήν ἑτεροδοξία καλύπτει τέτοιες ἐνέργειες «συγχοροστασίες καί συμπροσευχές»;

B) Ἐκκλησιολογική σύγχυση

Εἶναι πασιφανές, ὅπως προκύπτει ἀπό τίς ὁμιλίες, πού ἐκφώνησε ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης στό Μιλάνο, ὅτι διδάσκετε καινοφανῆ, πρωτοφανῆ καί οἰκουμενιστική ἐκκλησιολογία, ἡ ὁποία, βεβαίως, τυγχάνει ἀλλοτρία καί ξένη πρὸς τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία. Ἀποδέχεσθε τίς κακόδοξες οἰκουμενιστικές θεωρίες περὶ «ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν» καί «δύο πνευμόνων». Αναγνωρίζετε τίς αἰρετικές παρασυναγωγές τοῦ Παπισμοῦ καί τοῦ Προτεσταντισμοῦ (Λουθηρανοί, Μεταρρυθμισμένοι) ὡς «Ἐκκλησίες» ἰσότητες καί ἰσάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Αναγνωρίζετε τόν αἰρεσιάρχη Πάπα, τούς Καρδινάλιους, τούς Πάστορες σάν νά ἔχουν ἔγκυρη ἱερωσύνη, μυστήρια καί ἀποστολική διαδοχή. Χρησιμοποιεῖτε ὁμοειδῆ θεολογία καί γιά τούς ἀλλοθρήσκους (Μουσουλμάνους, Ραββίνους). Γιά Σᾶς, Παναγιώτατε, ὅλες οἱ παραπάνω αἰρέσεις μαζί μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποτελοῦν ἤδη τή «Μία Ἐκκλησία», ἡ ὁποία ὅμως, στόν παρόντα καιρό εἶναι διηρημένη καί προχωρᾷ πρὸς τήν ἐνότητά της. Γιά τοῦ λόγου τό ἀληθές, παραθέτομεν τά Ὑμέτερα λόγια ἀπό τίς ὁμιλίες Ὑμῶν :

Στό Μιλάνο ἀποκαλέσατε πολλάκις τόν Καρδινάλιο κ. Angelo Scola ὡς ἐξῆς: «Σεβασμιώτατε ἀδελφέ ἐν Κυρίῳ Καρδινάλιε, Ἀρχιεπίσκοπε Μιλάνου». Τόν θεωρεῖτε ὡς διάδοχο τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου -«Ὁ ἐκ τῶν προκατόχων σας, Σεβασμιώτατε ἀδελφέ Καρδινάλιε, Ἅγιος Ἀμβρόσιος»²- καί ὡς πνευματικό ἡγέτη μέ τά λόγια: «ἡ ἐπέτειος αὕτη... εἶναι κυρίως προβληματισμός καί εὐθύνη ἡμῶν τῶν πνευματικῶν ἡγετῶν ἐναντι τῆς

² Ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στή βασιλική τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-atrilarxeio/17051-2013-05-17-07-55-11>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ κόσμου»³. Αποκαλέσατε τοὺς ὑπολοίπους Καρδινάλιους «ἀδελφούς Τεράρχας», τοὺς λαϊκοὺς Παπικοὺς «υἱούς καὶ θυγατέρες ἐν Χριστῷ ἀγαπητούς», «ἀδελφούς καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά». Αποκαλέσατε τὸν κ. Enzo Bianchi τοῦ γνωστοῦ οἰκουμενιστικοῦ, οὐνιτικοῦ καὶ μεικτοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Bose ὡς ἐξῆς: «Ὄσιολογιώτατε κύριε Enzo Bianchi, Ἡγούμενε τῆς Μοναστικῆς Κοινότητος τοῦ Bose καὶ λοιπὰ μέλη αὐτῆς» καὶ «προσφιλή καὶ ἀγαπητό»⁴. Ἐπίσης, προσθέσατε καὶ τὰ ἐξῆς: «Εἶδες τὸν ἀδελφόν σου; εἶδες Κύριον τὸν Θεόν σου», «ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας ὑμᾶς ἐπὶ τῇ ἀδελφικῇ καὶ πνευματικῇ ταύτῃ συναντήσῃ τὸ "Χριστὸς Ἀνέστη"», «Εὐχαριστοῦμε τὸν Κύριο γιὰ τὴν ἀδελφосύνην πού ἐπικρατεῖ ἀνάμεσά μας, ἀνάμεσα στίς δύο ἀδελφές ἐκκλησίες μας» καὶ «ἰδοὺ διανύομεν ὡς Ἐκκλησία»⁵.

Στὴν ἡμερίδα τῆς Κων/λης, ὅπου παρίσταντο ὁ νούντσιος τοῦ Βατικανοῦ στὴν Ἄγκυρα, ὁ ὁποῖος διάβασε μήνυμα τοῦ πάπα Φραγκίσκου, ἐκπρόσωποι τοῦ Παπισμοῦ καὶ λειτουργοὶ θρησκευτικῶν κοινοτήτων τῆς Πόλης, στό χαιρετισμό Ὑμῶν τοὺς ἀποκαλέσατε ὅλους ἀδελφούς καὶ συλλειτουργούς: «Ἰδοὺ δὴ τί καλόν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τό αὐτό»; «ἅγιοι καὶ προσφιλέστατοι ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ ἐν τῷ Ἀναστάντι Κυρίῳ», «ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν», «εὐχαριστοῦντες ταῖς ἀποστολεῖσιν ὑμᾶς Ἁγίαις Ἐκκλησίαις καὶ τοῖς σεβασμίσι συναδελφοῖς Προκαθημένοις αὐτῶν», «ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες», «δεόμενοι τοῦ Κυρίου, ὅπως δίδῃ ἡμῖν πᾶσι καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις ἡμῶν»⁶.

Παραλλήλως, στὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιο λέτε: «ἐπικοινωνοῦντες πρὸς τὴν ἐν παντί τόπῳ καὶ χρόνῳ ἐκκλησίαν»⁷.

Ἐπίσης, στίς ὁμιλίες Ὑμῶν στὴ Τσεχία καὶ Σλοβακία, παρουσία Καρδινάλιων, Εὐαγγελικῶν καὶ λοιπῶν «χριστιανικῶν ὁμολογιῶν», προσφωνήσατε: «Αἰδεσιμώτατε κ. Joel Ruml, Πρόεδρε τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου - Synod senior τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῶν Τσέχων Ἀδελφῶν», «Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατοι καὶ Αἰδεσιμώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν», «Ἰερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί», «τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά», «ἐκλεκτοὶ

³ Ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου κατὰ τὴν ἀφιξὴ του στό Μιλᾶνο στίς 14-5-2013 <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17007-scola>

⁴ Ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στό μοναστήρι τοῦ Bose στίς 15-5-2013

<http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17016-bose>

⁵ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17043-2013-05-16-15-13-14>

⁶ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17057-1700>

⁷ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17106-patriarxiki-egkiklios>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἀδελφοί καί τέκνα», «ἀδελφοί καί φίλοι ἐν Χριστῶ», «ἤλθομεν ἐνταῦθα ἵνα συμπνευματισθῶμεν μεθ' ὑμῶν πάντων», «τόν ὅποιον (Μεγάλο Κων/νο) ἐφέτος ἅπασαι αἱ Χριστιανικαί Ἐκκλησίαι καί Ὁμολογίαι ἰδιαίτέρως τιμῶμεν», «Σεβασμιώτατοι Καρδινάλιοι κ. κ. Dominik Duka καί Miloslav VLK», «εὕρισκόμεθα σήμερον ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ἀγαπητῶν... ρωμαιοκαθολικῶν πιστῶν»⁸.

Στήν πρόποση Ὑμῶν, κατά τό γεῦμα στό μέγαρο τῆς Πράγας μέ τούς Παπικούς ἀναφέρατε : «Ἡ γλῶσσα αὕτη ἀπετέλεσε τόν κ ρ ί κ ο ν τόν συνδέοντα ἅπαντα τόν σλαβικόν κόσμον, τόν δημιουργήσαντα μίαν σχολήν ἐντός τῆς Μιάς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας», «Γνωρίζοντες καί κηρύττοντες... μία ἡ Ἐκκλησία ἐν Χριστῶ», «ὀφείλομεν νά ἐπισημάνωμεν ὅτι ἡ Χριστιανική Ἐκκλησία», «Οἱ δύο Ἅγιοι (Κύριλλος καί Μεθόδιος) ἦσαν, εἶναι καί θά εἶναι συνεκτικός κ ρ ί κ ο ς διά τούς χριστιανούς ὄλων τῶν Ὁμολογιῶν, μάλιστα δέ διά τάς Ἐκκλησίας ἡμῶν Κωνσταντινουπόλεως καί Ρώμης. Ἡ κληρονομία των εἶναι κοινή δι' ὅλους τούς χριστιανούς, ἀλλά καί διά πάντας τούς λαούς. Μελετῶντες τήν ζωήν καί ἐμβαθύνοντες εἰς τό παράδειγμά των, ἀποκομίζομεν ὠφέλειαν καί ἐμπνεόμεθα εἰς τήν ἄσκησιν τοῦ λειτουργήματος ἡμῶν ἕκαστος»⁹.

Στήν ὁμιλία Ὑμῶν πρὸς τούς Ἀντιπροσώπους τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί τά μέλη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῆς Σλοβακίας, προσφωνήσατε τούς Παπικούς, τούς Λουθηρανούς καί τούς Μεταρρυθμισμένους ὡς ἐξῆς : «Σεβασμιώτατε κύριε Stanislav Zvolensk, Ἀρχιεπίσκοπε τῶν ἐν Bratislava Ρωμαιοκαθολικῶν, Πρόεδρε τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου Σλοβακίας», «Σεβασμιώτατε κύριε Milos Klatik, Γενικέ Ἐπίσκοπε τῆς ἐν Σλοβακία Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας, Πρόεδρε τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῆς Σλοβακίας», «Σεβασμιώτατε κύριε Laszlo Fazekas, Γενικέ Ἐπίσκοπε τῆς Μετερρυθμισμένης Ἐκκλησίας, Ἀντιπρόεδρε τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῆς Σλοβακίας», «Ἱερώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί», «Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά», «ἐκπροσώπων τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν», «Τοῦτο συνιστᾷ τήν ἱστορίαν πιστότητος-ἀπιστίας τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν», «Παρομοίως, αἱ Χριστιανικαί Ἐκκλησίαι, τάς ὁποίας ἐκπροσωπεῖτε», «αἱ ἀποστάσεις μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν μᾶς κάμνουν νά αἰσθανώμεθα τήν μοναξιάν τῆς καρδίας», «πολλοί ἐξ ἡμῶν ἐνδεδυμένοι τόν ποδήρη χιτῶνα τῆς ἱερατείας», «Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν

⁸ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

⁹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Κυρίω, "κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι"», «Εἰς ἡμᾶς, εἰς τὰς Ἐκκλησίας μας ἀνήκει σήμερον ἡ ὑποχρέωσις...»¹⁰.

Ἐπί τῶν ἀνωτέρω ἀπαραδέκτων ἐξ ἐπόψεως θεολογικῆς, δογματικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς δηλώσεων Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐπισημαίνομεν ὅτι σφάλλετε.

Σχετικά μέ τίς κακόδοξες οἰκουμενιστικές θεωρίες περί «ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν» καί «δύο πνευμόνων» καί τῆς Οὐνίας, εἶναι γνωστόν ὅτι αὐτές υἰοθετήθηκαν ἀπό τό ἀπαραδέκτο, ἐπαίσχυντο καί ἄστοχο ἐκκλησιολογικῶς κείμενο τοῦ Balamand τοῦ Λιβάνου τό 1993. Ἐκεῖ ἀναγνωρίζεται ἡ αἰρετική παρασυναγωγή τοῦ Παπισμοῦ, ὄχι μόνο ὡς «Ἐκκλησία», ἀλλά καί ὡς «ἀδελφή Ἐκκλησία» μέ τήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία. Δηλαδή ἐξισώνεται ἐκκλησιολογικῶς ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μέ τήν αἵρεση τοῦ Παπισμοῦ. Ἐπίσης, Ὁρθοδοξία καί Παπισμός θεωροῦνται ὡς «οἱ δύο πνεύμονες», μέ τούς ὁποίους δῆθεν ἀναπνέει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Τέλος, ἡ προσηλυτιστική μέθοδος, ὁ Δούρειος ἵππος τοῦ Παπισμοῦ, ἡ ἐπάρατη καί δαιμονική Οὐνία, ἡ ὁποία προηγουμένως καταδικάσθηκε στή Βιέννη (26-31 Ἰανουαρίου 1990) καί στό Freising τοῦ Μονάχου (6-15 Ἰουνίου 1990) ἀπό Ὁρθοδόξους καί Παπικούς θεολόγους, στό Balamand τοῦ Λιβάνου ἀθώωθηκε πανηγυρικῶς, θεωρουμένη πλέον ὡς κοινῶς ἀποδεκτός τρόπος «ένώσεως» Ὁρθοδοξίας καί Παπισμοῦ (σὺνιτικοῦ τύπου ἔνωση). Ἀντιλαμβανόμεθα, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι Ὑμεῖς στηρίζεσθε σέ αὐτές τίς ἀποφάσεις. Γνωρίζετε ὅμως ὅτι ἡ συμφωνία τοῦ Balamand δέν ἀποτελεῖ πανορθόδοξη ἀπόφαση, διότι δέν τήν ὑπέγραψαν ἔξι τοπικές Ἐκκλησίες (Ἱεροσολύμων, Σερβίας, Βουλγαρίας, Γεωργίας, Ἑλλάδος, Τσεχοσλοβακίας)¹¹. Δέν ὑπῆρξε, λοιπόν, καμμία Πανορθόδοξη Σύνοδος ἢ ἔγκριση τοῦ κειμένου τοῦ Balamand. Ἐνῶ, λοιπόν, δέν ὑπῆρξε Πανορθόδοξη υἰοθέτηση τοῦ κειμένου τοῦ Balamand, ἐν τούτοις ὑπῆρξε Πανορθόδοξη ἀπόφαση ἀκυρώσεως τοῦ κειμένου τοῦ Balamand στή Βαλτιμόρη τῆς Ἀμερικῆς στίς 9-19 Ἰουλίου τοῦ 2000, μέ τή συμμετοχή ἐκπροσώπων ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί μάλιστα καί τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου¹². Ἐπίσης, ὁ ὅρος «ἀδελφές ἐκκλησίες» δέν ἔχει

¹⁰ <http://www.amen.gr/article14042>

¹¹ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, *Οὐνία' ἡ καταδίκη καί ἡ ἀθώωση*, ἐκδ. Βρυέννιος, Θεσσαλονίκη 2002.

¹² Ἀριθμός ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως 943/2000, 3736/2000.

www.patriarhia.ro/ro/relatii_externe/dialogue_intercrestin_6_5.html.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

υίοθετηθεῖ, οὔτε κἄν στά κείμενα τῶν Πανορθοδόξων Συνδιασκέψεων μέχρι καί σήμερα. Βεβαίως, καί Πανορθόδοξη Σύνοδος νά γινόταν, πού θά ἐνέκρινε τόν ὄρο «ἀδελφές ἐκκλησίες» καί τίς ὑπόλοιπες οἰκουμενιστικές θεωρίες, θά ἦταν ἄκυρη, διότι θά εἶχε συγκληθεῖ ὡς ληστρική, ἀφοῦ οἱ ἀποφάσεις της θά ἔρχονταν σέ ἄμεση καί πλήρη ἀντίθεση μέ τήν καθολική καί διαχρονική ἀγιογραφική, ἀποστολική, ἱεροκανονική καί πατερική παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τήν κοινή συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, πού χρησιμοποίησατε στίς ὁμιλίες Ὑμῶν, ἐπισημαίνει καί ὑπογραμμίζει ὅτι δέν μπορούμε, ἀπαγορεύεται ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι νά ἀποκαλοῦμε τούς ἀπίστους καί τούς αἰρετικούς «ἀδελφούς», ἐπειδή δέν ἔχουν ἀναγεννηθεῖ πνευματικῶς ἀπό τον Ἅγιο Τριαδικό Θεό διά τοῦ Ὁρθοδόξου Ἁγίου Βαπτίσματος¹³.

Μετά ταῦτα, ἐρωτοῦμεν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε Δέσποτα: Πῶς χρησιμοποιεῖτε τόν ὄρο «ἀδελφές ἐκκλησίες», ὅταν αὐτός εἶναι ἀγιοπατερικῶς ἀμάρτυρος καί μάλιστα πανορθόδοξως ἔχει ἀπορριφθεῖ καί ἀκυρωθεῖ; Διατί κάνετε ἐπιλεκτική χρήση τῶν πανορθοδόξων ἀποφάσεων;

Πλέον συγκεκριμένως, ἐρωτοῦμεν εὐλόγως: Κατά τήν Θεοτίμητον Παναγιότητα Ὑμῶν, πόσες Ἐκκλησίες ὑπάρχουν; Μία ἢ πολλές; Ὁ Χριστός ἵδρυσε Μία ἢ πολλές ἐκκλησίες; Ὁ Χριστός δέν ἵδρυσε μόνο τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, ὅπως ὁμολογοῦμε ἅπαντες οἱ Ὁρθόδοξοι στό Σύμβολο τῆς Πίστεως Νικαίας-Κων/λεως; Ἀφοῦ, λοιπόν, συμφώνως πρός τούς Ὑμέτερους Λόγους ὑπάρχουν πολλές ἐκκλησίες καί ὅλοι οἱ αἰρετικοί ἀνήκουν στήν Ἐκκλησία, τότε ὑπάρχουν καί πολλοί Κύριοι, πολλές πίστεις, πολλά βαπτίσματα. Ὅμως, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, τό στόμα τοῦ Χριστοῦ, λέει ὅτι ὑπάρχει «εἷς Κύριος, μία πίστις, ἕν βάπτισμα»¹⁴. Στόν ὀρθόδοξο χῶρο κάνουμε λόγο γιά Ὁρθοδοξία (ὀρθή δόξα περί Θεοῦ) καί γιά αἵρεση, πλάνη (πλανεμένη, ἐσφαλμένη, διαστρεβλωμένη δόξα περί Θεοῦ). Ἀπό πότε, ὅμως, οἱ αἱρέσεις καί οἱ αἰρετικοί ἀποτελοῦν ἐκκλησίες;

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, τόν ὁποῖο χρησιμοποίησατε στίς ὁμιλίες Ὑμῶν, ἐλέγχει τά ἀνωτέρω, ἐρμηνεύοντας τό ψαλμικό χωρίο

¹³ ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Ερμηνεία εἰς τὰς ἑπτὰ καθολικάς ἐπιστολάς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καί Ἰούδα*, ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1986, σσ. 600-601.

¹⁴ Ἐφ. 4, 4-5.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

«*ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα*»;¹⁵, σημειώνει ὅτι ὁ θεῖος Δαβίδ λέει αὐτόν τό λόγο πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας, ρωτῶντας τους : Γιατί ἐσεῖς νομίζετε πὼς ὑπάρχουν ἄλλα ὄρη στερεὰ καὶ ἄσειστα, ἔξω ἀπὸ τὴν Μία Ἐκκλησία τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν; Δηλαδή, γιατί νομίζετε πὼς οἱ ἄλλες συναγωγές καὶ τὰ συστήματα τῶν ἀσεβῶν καὶ κακοδόξων εἶναι ὄρη στερεὰ καὶ ἀκίνητα, ἐνῶ δὲν εἶναι; Παραθέτει, ἐπίσης, καὶ τὴ μαρτυρία τοῦ μεγάλου ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος λέει : «*ἐπιτιμᾶ οὖν τοῖς τάς τῶν αἰρετικῶν Ἐκκλησίας ὑπολαμβάνουσιν εἶναι τετυρωμένας, ἡγουν συνεστηκυίας καὶ στερεάς· οὐδὲν γάρ ἐν αὐταῖς τό δυνάμενον τρέφειν εἰς ἕξιν πνευματικὴν*»¹⁶.

Αναγνωρίζετε, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὸν Παπισμὸ ὡς «Ἐκκλησία»; Εἶναι, ὅμως, «ἐκκλησία» ἢ αἵρεσις; Πλήθος Ὁρθοδόξων Συνόδων ἔχουν καταδικάσει τὸν Παπισμὸ ὡς αἵρεση. Αναφέρουμε ἐνδεικτικὰ ὀρισμένες: Τὴν Σύνοδο τοῦ 879-880 στὴν Κωνσταντινούπολη, ἐπὶ τοῦ Πανσέπτου Προκατόχου Ὑμῶν Οἰκουμενικοῦ Πατρὸς καὶ Ἰσαποστόλου Μεγάλου Φωτίου. Ἡ Σύνοδος αὐτὴ, πού στὴ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας θεωρεῖται ὡς ἡ Ἡ' Οἰκουμενικὴ, ἐπειδὴ σὲ αὐτὴ συμμετεῖχαν ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν Πατριαρχείων καὶ τοῦ τότε Ὁρθοδόξου Πάπα τῆς Ρώμης Ἰωάννου τοῦ Η' καὶ οἱ ἀποφάσεις τῆς ἔγιναν ὁμόφωνα ἀποδεκτές, καταδίκασε ὡς αἰρετικὴ τὴ διδασκαλία τοῦ Filioque. Ἡ διδασκαλία αὐτὴ ἐπεκράτησε δυστυχῶς ὡς ἐπίσημη διδασκαλία τοῦ Παπισμοῦ, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 11ου αἰῶνος (1014) μέχρι σήμερα. Ἡ καταδίκη αὐτὴ ἰσχύει κατ' ἐπέκτασιν καὶ διὰ τὴν αἵρεση τῶν Προτεσταντῶν, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ἀποδέχονται τὴν αἰρετικὴ αὐτὴ διδασκαλία. Ὁ Παπισμὸς, ἀποδεχόμενος ἐκ τῶν ὑστέρων, μετὰ ἀπὸ ἕνα αἰῶνα καὶ πλέον, μίᾳ αἰρετικῆ διδασκαλίᾳ, πού εἶχε ἤδη καταδικάσει μαζί μέ τὰ ἄλλα Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα, αὐτοανααιρεῖται καὶ αὐτοκαταδικάζεται ὡς αἵρεση. Πέραν τούτου, ὅλες οἱ ἐπόμενες Ὁρθόδοξοι Σύνοδοι, ὅπως οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδοι τοῦ 1170, 1341, 1450, 1722, 1838, 1895, ἀπεριφράστως καταδικάζουν τὸν Παπισμὸ ὡς αἵρεση¹⁷. Ἐπίσης, ἐκτός ἀπὸ τὸν Μέγα Φῶτιο, ὅλοι οἱ μετὰ τό σχίσμα τοῦ 1054 ἅγιοι, ὅπως ὁ ἅγιος Γερμανὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ ἅγιος Συμεών

¹⁵ Ψαλμ. 67, 17.

¹⁶ ΜΟΝΑΧΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΖΙΓΑΒΗΝΟΣ - ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Ἐρμηνεία εἰς τοὺς ΡΝ' ψαλμούς τοῦ προφητὰνακτος Δαβίδ*, τ. Β', ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1996, σ. 180.

¹⁷ ΠΡΕΣΒ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, *Ἡ συμπροσευχὴ μέ αἰρετικούς. Προσεγγίζοντας τὴν κανονικὴ πρᾶξη τῆς Ἐκκλησίας*, ἐκδ. Θεοδρομία, Θεσσαλονίκη 2009, σσ. 40-42.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Θεσσαλονίκης, ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως, ὁ ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς κ.ἄ.¹⁸, ὁμοφώνως καταδικάζουν τὸν Παπισμὸ ὡς αἵρεση. Ὁ Παπισμὸς δὲν εἶναι «Ἐκκλησία», ἀλλὰ κράτος, τὸ Βατικανό. Οὔτε εἶναι «Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία». Δὲν εἶναι οὔτε Ρωμαϊκὴ, οὔτε Καθολικὴ, οὔτε Ἐκκλησία. Δὲν ἔχει σχέση μετὰ τὴν Ρωμηοσύνη, οὔτε μετὰ τὴν Ρωμανία. Δὲν εἶναι Καθολικὴ, ἀφοῦ χωρίσθηκε μόνη τῆς ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τὸ 1054 μ.Χ. Δὲν εἶναι Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἔγινε κράτος, ὑποκύπτοντας στὸν τρίτο πειρασμὸ τοῦ Χριστοῦ. Δέχθηκε ὁ Παπισμὸς τὴν πρόταση τοῦ διαβόλου νὰ τὸν προσκυνῆσει καὶ νὰ τὸν κάνει κοσμικὸ παντοκράτορα τῆς γῆς. Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε ἡ ὀρθὴ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία. Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε Ρωμηοί, σὲ μᾶς ἀνήκει ἡ Ρωμανία, ἡ Ρωμηοσύνη. Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, ΚΑΘΟΛΙΚΗ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἡ ἀληθὴς Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία.

Πάνω στὴν ἀνωτέρω ἐσφαλμένη θεολογικὴ ἀντίληψη, Παναγιώτατε Δέσποτα, πολὺ εὐστοχα παρατηρεῖ ὁ αἰδεσιμολογιώτατος πρεσβύτερος π. Ἀναστάσιος Γκοτσόπουλος τῆς τῶν Πατρῶν Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας: «...μήπως ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔπαψε ἀπὸ τὸ 787 μ.Χ. νὰ αὐτοπροσδιορίζεται καὶ νὰ ἀντιδιαστέλλεται ἀπὸ τὴν πλάνη, τὸ ψέμα καὶ τὴν αἵρεση; Ἡ ἀποψη αὐτὴ δὲν ὀδηγεῖ σὲ αὐτοαναίρεση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησιολογίας; Τί θὰ συμβεῖ, ἂν αὐτὴ ἡ συλλογιστικὴ, ὅτι, ἐπειδὴ γιὰ τὸν Παπισμὸ, ὁ ὁποῖος παρουσιάστηκε μετὰ τὸν 9^ο αἰῶνα, δὲν ἔχει ἀποφανθεῖ κάποια Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, κανένας Ὁρθόδοξος καὶ μάλιστα ὑπεύθυνος ποιμένας, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν χαρακτηρίσει ὡς αἵρεση, τὴν ἐπεκτείνουμε καὶ σὲ ἄλλες αἱρέσεις; Διερωτῶμαι γιὰ τοὺς Ψευδομάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά, τοὺς Μορμόνους, τοὺς Πεντηκοστιανούς, τοὺς τηλεαγγελιστὲς κ.ο.κ., ποιά Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἔχει ἀποφανθεῖ; Ἡ μήπως καὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι αἰρετικοί»¹⁹;

Πῶς εἶναι δυνατόν Ἰμεῖς, Παναγιώτατε, ὁ πνευματικὸς ἡγέτης τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, νὰ διαλέγεσθε μετὰ τὸν ἀμετανόητο Παπισμὸ, ὅταν αὐτὸς δὲν ἔχει ἀποκηρύξει τίς πάμπολλες αἱρέσεις του καὶ δὲν ἔχει δεῖξει ἴχνος μετανοίας; Ἡ μήπως δὲν εἶναι φοβερὸς καὶ τρομερὸς αἱρέσεις Α) ἡ κρατικὴ ὑπόσταση καὶ δομὴ τοῦ Βατικανοῦ μετὰ ὑπουργεῖα καὶ ὑπουργοὺς καὶ τράπεζες, β) τὸ Filioque (ἡ ἐκπόρευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ), γ) ἡ κτιστὴ Θεία Χάρις, δ) τὸ πρωτεῖο ἐξουσίας, ε) ἡ κατοχὴ τόσο τῆς κοσμικῆς ὅσο καὶ τῆς

¹⁸ Ὁ.π., σσ. 33-36.

¹⁹ Ὁ.π., σσ. 44-45

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

πνευματικής εξουσίας από τόν Πάπα, στ) τό ἀλάθητο, ζ) οί θεωρίες περί ἐσχάτου κριτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, περί αὐθεντίας, περί μοναρχικοῦ ἀξιώματος, ἐκκλήτου καί ἀναμαρτησίας, περί ἄκρου Ἀρχιερέως τοῦ Πάπα, η) τό διά ραντισμοῦ «βάπτισμα», θ) τά ἄζυμα (ὄστια), ι) ἡ μεταβολή τοῦ ἄρτου καί οἴνου σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ μέ τά ἰδρυτικά λόγια καί ὄχι μέ τήν ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἡ θεωρία τῆς μετουσιώσεως, ια) ἡ στέρηση τῆς κοινωνίας τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ στούς λαϊκοῦς καί ἡ παροχή σέ αὐτούς μόνο τοῦ Σώματος, ιβ) ἡ στέρηση τῆς Θείας Κοινωνίας ἀπό τά νήπια, ιγ) ἡ Μαριολατρεία, ιδ) ἡ ἄσπιλος σύλληψη καί ἡ ἐνσώματη ἀνάληψη τῆς Θεοτόκου, ιε) τό καθαρτήριο πῦρ, ιστ) τά λυσίποινα, ιζ) ἡ περίσσεια ἀξιομισθία τοῦ Χριστοῦ, ιη) ἡ περίσσεια τῶν ἔργων τῶν Ἁγίων, ιθ) ἡ ἀξιομισθία τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρώπου, κ) τά ἀγάλματα καί γενικά ἡ θρησκευτική ζωγραφική ἀντί τῆς Ὁρθοδόξου εἰκονογραφίας, κα) ἡ ὑποχρεωτική ἀγαμία τοῦ κλήρου, κβ) ἡ ἀναγνώριση σφαγέων (βλ. Στέπινατς) ὡς «ἀγίων», κγ) ἡ θεωρία περί προσβολῆς καί ἱκανοποιήσεως τῆς θείας δικαιοσύνης, λόγω τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος καί γενικά τό δικανικό πνεῦμα, ἀπό τό ὁποῖο κυριαρχεῖται ὁ Παπισμός, κδ) ἡ ἀπόρριψη τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καί ἡ ἐκμετάλλευσή της ὡς ὄργανου τῆς παπικῆς διδακτικῆς ἐξουσίας (ὁ Πάπας εἶναι ἡ Παράδοση), κε) ἡ ἀποψη ὅτι ὁ ἀλάθητος Πάπας εἶναι ὁ μοναδικός φύλακας, κριτής καί ἐρμηνευτής τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως, κστ) ἡ θεώρηση τῆς ἀρχέγονης δικαιοσύνης ὡς ὑπερφυσικοῦ δώρου τῆς Θείας Χάριτος, πού προστέθηκε 'κατά συμβεβηκός' στό 'κατ'εἰκόνα', τό ὁποῖο νοεῖται μέσα σέ πλαίσια αὐτάρκειας καί στατικότητας, κζ) ἡ ἀπώλεια τῆς ἀρχέγονης δικαιοσύνης καί ἡ διατήρηση ἀλωβήτου καί σώου τοῦ κατ'εἰκόνα, κη) ἡ «πάσχουσα ἐκκλησία», ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό τούς πιστούς, πού βρίσκονται στό καθαρτήριο πῦρ, κθ) ἡ ἀπόρριψη τῆς ἰσότητος τῶν ἐπισκόπων, λ) τό συγκεντρωτικό καί ἀπολυταρχικό διοικητικό σύστημα μέ ἀπόλυτο μονάρχη τόν Πάπα, πού εἰσήγαγε τόν παποκαϊσαρισμό, λα) τά μοναχικά τάγματα καί ὁ ὀργανωτικός-κοινωνικός χαρακτήρας τοῦ μοναχισμοῦ, λβ) ὁ ἀπρόσωπος καί δικανικός χαρακτήρας τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως, λγ) ἡ ἐπάρατη Οὐνία, δούρειος ἵππος τοῦ Παπισμοῦ;

Ἐνῶ παγκοσμίως τό σπίτι τοῦ παπισμοῦ κλονίζεται ἐπικίνδυνα λόγω τῆς ἐκκοσμικεύσεως, τῆς αὐτοδικαιώσεως τῶν παπικῶν, τῆς ἀνηθικότητός τους, τῶν σκανδάλων παιδευαστίας, τῶν οικονομικῶν σκανδάλων, Ὑμεῖς, Παναγιώτατε Δέσποτα, στηρίζετε τόν παπισμό. Χαρακτηριστικά παραδείγματα τῆς ἐκκοσμικεύσεως καί τῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Θεοεγκαταλείψεως τῶν Παπικῶν εἶναι καί τά δύο ἐπόμενα : α) στίς 29-4-2012 στήν Αὐστρία στήν πόλη Hartberg ἔγινε παπική πασχαλινή παιδική «Λειτουργία» μέ κούνελο²⁰, καί β) παπικός «ιερεὺς» ντυμένος κλόουν. Σέ «φωτογραφία (πού κυκλοφορήθηκε ἐμφαίνεται) ντυμένος κλόουν ὁ Ρωμαιοκαθολικός “ιερεὺς” Grzegorz Wita καί Καθηγητής τοῦ τμήματος Οἰκουμενικῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σιλεσίας στό Κατοβίτσε (Katowicach) Πολωνίας. Ἡ φωτογραφία εἶναι ἀπό συνέδριο γιά τήν ἱεραποστολή στοὺς νέους». Μάλιστα στίς 19.12.2010 εἶχε πραγματοποιηθεῖ καί παπική λειτουργία, κατά τήν ὁποία οἱ συμμετέχοντες, ἀπό τόν «ιερέα» μέχρι καί τόν τελευταῖο πιστό, ἦταν ντυμένοι σάν κλόουν, διακοσμώντας ἀκόμη καί τόν ἴδιο τόν ναό μέ μπαλόνια καί ἄλλα σύνεργα, τά ὁποία χρησιμοποιοῦν οἱ κλόουν, γιά νά διασκεδάσουν τά μικρά παιδιά²¹.

Ἔχουν, λοιπόν, «ιερωσύνη» αὐτοί, πού ντύνονται σάν καρνάβαλοι; Ἔχουν ἰσχὺ τά «μυστήριά» τους, ὅπως θέλουν νά μᾶς πείσουν οἱ οἰκουμενιστικοὶ κύκλοι; Μποροῦμε νά ταυτιστοῦμε μέ αἰρετικούς, οἱ ὁποῖοι μετατρέπουν τοὺς ναοὺς τους σέ θέατρα μέ χορωδίες, τραγουδιστές, σκύλους καί τώρα καί κλόουν; Κατά τά ἄλλα, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὁμιλεῖτε περὶ τῆς μαρτυρίας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως στοὺς διαλόγους καί περὶ διατηρήσεως τῆς ἀμωμήτου πίστεως.

Αναγνωρίζετε, Παναγιώτατε Δέσποτα, καί τόν Προτεσταντισμὸ ὡς «Ἐκκλησία». Εἶναι, ὅμως, «ἐκκλησία» ἢ αἵρεση; Οἱ αἰρετικοὶ Λουθηροκαλβῖνοι ἢ Προτεστάντες ἢ Διαμαρτυρόμενοι ὀνομάζονται Χριστιανοί, ἀλλὰ εἰς μάτην περιφέρουν τό ὄνομα καί καυχῶνται ὅτι εἶναι Χριστιανοί, διότι δέν ἔχουν μέρος μέ τό Χριστό. Οἱ Διαμαρτυρόμενοι μόρφωση μόνο ἔχουν Χριστιανισμοῦ, τήν δέ δύναμή του ἀρνήθηκαν, διότι : α) Δέν παραδέχονται τό ἀειπάρθενο τῆς Θεοτόκου, ἀλλὰ λένε οἱ κατάρατοι ὅτι Αὐτή, μετά τήν ἀφθορη καί ὑπερφυῆ σύλληψή της καί τόν ἀνερμήνευτο τόκο τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ συνεμίγη μέ τόν Ἰωσήφ, ἔτεκε ἀπό αὐτόν κι ἄλλα τέκνα, ὅπως οἱ μνημονεῦμενοι στό ἱερό Εὐαγγέλιο ἀδελφοί τοῦ Κυρίου, στήν πραγματικότητα τέκνα τῆς θανούσης γυναικός τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ. β) Δέν ἀποδίδουν καμμία τιμὴ καί ὑπεροχὴ σέ Αὐτήν, ὡς πρὸς τήν ἀρετὴ καί τήν ἀγιότητα πάνω ἀπὸ ὅλους καί ὅλες τοὺς ἁγίους, ἀλλὰ ἰσχυρίζονται οἱ μικροὶ ὅτι εἶναι κοινὴ γυναῖκα, δηλ. ὅπως μία ἀπὸ τίς γυναῖκες τοῦ κόσμου! γ) Δέν

²⁰ aktines.blogspot.com/2012/04/blog-post_6621.html

²¹ http://aktines.blogspot.com/2010/12/blog-post_2188.html καί Ὁρθόδοξος Παρατηρητής, Ὁρθόδοξος Τύπος (4-5-2012) 4.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

παραδέχονται ότι πρέπει νά παρακαλεῖται ἡ Θεοτόκος καί οἱ ὑπόλοιποι ἅγιοι γιά τήν σωτηρία καί βοήθεια τῶν ἀνθρώπων καί ὅτι θαυματουργεῖ ὁ Θεός διά τῶν ἁγίων! δ) Δέν προσκυνοῦν τίς ἅγιες εἰκόνες, τόν τίμιο Σταυρό, τό ἱερό Εὐαγγέλιο κτλ., δηλ. εἶναι νέοι εἰκονομάχοι. ε) Δέν προσεύχονται κατ' ἀνατολάς, δέν κάνουν τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, οὔτε γονυκλισίες ἤ μετάνοιες κτλ. στ) Ἀπορρίπτουν ὡς ἄσκοπο τό νά μνημονεύομε καί νά δεόμεθα ὑπέρ τῶν κεκοιμημένων ζ) Παντελῶς ἀποδοκιμάζουν οἱ ἄφρονες τήν ἐξομολόγηση καί τόν κανόνα τοῦ πνευματικοῦ! η) Ἀποβάλλουν τή θεοπνευστία, τήν ἀϋθεντία καί τό ἀλάθητο τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. θ) Δέ δογματίζουν τή μεταβολή, δηλ. ὅτι ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος μεταβάλλονται σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ μέ τήν θεία ἐπίκληση τοῦ ἱερέως, ἀλλά ὅτι ἡ θεία μυσταγωγία γίνεται ἀπλῶς σέ ἀνάμνηση τοῦ μυστικοῦ Δείπνου! ι) Πιστεύουν στό διπλό ἀπόλυτο προορισμό, σύμφωνα μέ τόν ὁποῖο, ὁ Θεός, ἄλλους προορίζει γιά τήν αἰώνιο ζωή καί ἄλλους γιά τήν αἰώνια κόλαση. ια) Ἀπορρίπτουν τήν Ἱερά Παράδοση καί τούς ἁγίους Πατέρες καί θεωροῦν τήν Ἁγία Γραφή ὡς τή μοναδική πηγή Ἀποκαλύψεως (*sola scriptura*). ιβ) Ἀρνοῦνται τήν ὄρατή Ἐκκλησία καί πιστεύουν στήν ἀόρατη καί ἰδανική Ἐκκλησία. ιγ) Υἱοθετοῦν τήν αἵρεση τοῦ Filioque. ιδ) Ὑποστηρίζουν τήν αἰρετική διδασκαλία γιά τήν πανταχοῦ παρουσία τοῦ Χριστοῦ σωματικῶς, τή γνωστή *ubiquitas*. ιε) Ἀπορρίπτουν τήν Ἱεραρχία μέ τήν Ὁρθόδοξη ἔννοια καί τήν ἱερωσύνη ὡς μυστήριο. ιστ) Περιορίζουν τόν ἀριθμό τῶν μυστηρίων μόνο σέ δύο, τό βάπτισμα καί τή θεία Εὐχαριστία, στηριζόμενοι στούς ἰδρυτικούς λόγους τοῦ Χριστοῦ. ιζ) Ἀπορρίπτουν τήν Ὁρθόδοξη εἰκονογραφία. ιη) Θεωροῦν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὅταν σώζεται, σώζεται μέ μόνη τή Χάρη τοῦ Θεοῦ (*sola gratia*) καί μέ μόνη τή πίστη (*sola fide*) καί ὅτι στήν παροῦσα ζωή ὁ πιστός εἶναι ταυτόχρονα δίκαιος καί ἁμαρτωλός (*simul justus et peccator*). ιθ) Τοποθετοῦν τή θέωση τοῦ ἀνθρώπου στή μετά θάνατον ζωή. κ) Πρεσβεύουν ὅτι μέ τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, τό κατ'εἰκόνα ἐξαχρειώθηκε, καταστράφηκε τελείως. κα) Κάθε προτεστάντης εἶναι αὐτός ἀπό μόνος του ἡ Ἐκκλησία, ἡ Παράδοση. Αὐτός κατέχει τό πρωτεῖο καί τό ἀλάθητο. Κάθε προτεστάντης εἶναι κι ἓνας πάπας. Ἐνῶ δηλ. στόν Παπισμό ἔχουμε ἓνα Πάπα, στόν Προτεσταντισμό ἔχουμε πολλούς Πάπες. κβ) Ἐπιτρέπουν τήν ἱερωσύνη τῶν γυναικῶν καί τήν χειροτονία ὁμοφυλοφίλων²².

²² ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΓΓΙΔΗΣ, «Ἡ θεολογική ταυτότητα τοῦ Προτεσταντισμοῦ», *Οἰκουμενισμός: Γένεση-Προσδοκίες-Διαψεύσεις*, Πρακτικά διορθοδόξου ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου, Αἴθουσα τελετῶν Α.Π.Θ. 20-24/9/2004, τ. Β', σσ. 859-869.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Τί μεγάλη διάσταση υπάρχει μεταξύ ἡμῶν καί τῶν διαμαρτυρομένων! Γιατί δέν υπάρχει τίποτε κοινό μεταξύ φωτός καί σκότους, μεταξύ Χριστοῦ καί Βελίαρ! Ὁ Θεός, λέει ὁ θεῖος Χρυσόστομος, εἶναι παντοῦ, ὄχι ὅμως καί στήν καρδιά τοῦ ἀσεβοῦς. Αὐτοί, κατά τό γεγραμμένο, «*ἠϋλίσθησαν ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις*»²³, δηλ. δέν ἐπισκοπεῖ ὁ Κύριος. Μεταξύ ἡμῶν καί αὐτῶν εἶναι ἀδύνατο ποτέ νά γίνει ἔνωση. Ἡ διάσταση εἶναι τόση, ὅση μεταξύ Θεοῦ καί διαβόλου. Τόσο χωρισμένοι εἶναι οἱ Λουθηροκαλβίνοι ἀπό τοὺς Ὁρθοδόξους. Ὅσοι ἀποδύονται στόν ἀγῶνα τῆς ἐνώσεως ἐφορμῶνται ἀπό ἰδιαίτερα αἰτία! Αὐτό εἶναι ἀναντίρροτο! Ὅταν ἀκούσουμε ὅτι ὁ διάβολος σωφρονίσθηκε καί ἐνώθηκε μέ τά ἀγγελικά τάγματα, τότε θά πιστεύσουμε ὅτι εἰλικρινῶς θά ἐνωθοῦν καί οἱ Διαμαρτυρόμενοι μέ ἐμᾶς²⁴!

Ὡς φυσικός ἀπότοκος τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν αἱρέσεων ὡς «Ἐκκλησιῶν» ἐκ μέρους Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἀκολουθεῖ ἡ ἀναγνώριση ἐγκυρότητος τοῦ βαπτίσματος, τῆς ἱερωσύνης καί τῶν μυστηρίων τους.

Τά μυστήρια, ὅμως, τῶν αἱρετικῶν εἶναι ἀνυπόστατα, γιατί οἱ αἱρετικοί στεροῦνται τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λόγω τῶν αἱρέσεων καί τῆς ἀποκοπῆς τους ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία. Κατά τόν νζ' ἱερό Κανόνα τῆς Κερθαγένης, τά μυστήρια τῶν αἱρετικῶν συντελοῦν στήν καταδίκη τους : «*ἐν ἧ (τῇ μιᾷ ἐκκλησίᾳ) πάντα τά ἀγιάσματα σωτηριωδῶς αἰώνια καί ζωτικά περιλαμβάνονται ἅτινα τοῖς ἐπιμένουσιν ἐν τῇ αἰρέσει, μεγάλην τῆς καταδίκης τήν τιμωρίαν πορίζουσιν, ἵνα, ὅπερ ἦν αὐτοῖς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πρὸς τήν αἰώνιον ζωὴν ἀκολουθητέον φωτεινότερον, τοῦτο γένηται αὐτοῖς ἐν τῇ πλάνῃ σκοτεινότερον καί πλέον καταδεδικασμένον ὅπερ τινές ἔφυγον καί τῆς ἐκκλησίας τῆς καθολικῆς μητρός τά εὐθύτατα ἐπιγνόντες, πάντα ἐκεῖνα τά ἅγια μυστήρια φίλτρῳ τῆς ἀληθείας ἐπίστευσαν καί ὑπεδέξαντο*».

Στούς αἱρετικούς δέν ὑφίσταται κἄν ἀληθές βάπτισμα ἢ χρίσμα («*ἀσφαλῶς κρατοῦμεν, μηδένα βαπτίζεσθαι δύνασθαι ἔξω τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἑνός ὄντος βαπτίσματος καί ἐν μόνῃ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχοντος*... ὅθεν οὐ δύναται χρίσμα τό παράπαν παρά τοῖς αἱρετικοῖς εἶναι»). Ὁ λόγος εἶναι προφανής: «*παρά δέ τοῖς αἱρετικοῖς, ὅπου ἐκκλησία οὐκ ἔστιν, ἀδύνατον ἀμαρτημάτων ἄφεσιν λαβεῖν*» καί «*οὐ γάρ δύναται ἐν μέρει ὑπερισχύειν εἰ ἡδυνήθη βαπτίσει, ἴσχυσε καί Ἅγιον Πνεῦμα δοῦναι εἰ οὐκ ἡδυνήθη, ὅτι ἔξω ὦν, Πνεῦμα Ἅγιον οὐκ ἔχει, οὐ δύναται τόν*

²³ Παρ. 19, 23.

²⁴ ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Χρηστοθήτεια τῶν Χριστιανῶν*, ἐκδ. Ρηγόπουλος, Θεσσαλονίκη 1999, σσ. 410-413.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἐρχόμενον βαπτίσει, ἐνός ὄντος τοῦ Βαπτίσματος καὶ ἐνός ὄντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μιᾶς ἐκκλησίας ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἐπάνω Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ἀρχήθεν λέγοντος τῆς ἐνότητος τεθεμελιωμένης· καὶ διὰ τοῦτο τὰ ὑπ' αὐτῶν γινόμενα ψευδῆ καὶ κενὰ ὑπάρχοντα, πάντα ἐστὶν ἀδόκιμα»²⁵. Ὁ Κανόνας αὐτός δὲν ἀποτελεῖ κάτι τό καινοφανές στὴν Ἐκκλησία. Εἶναι ἀπήχηση τῆς ἐκκλησιολογίας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· «ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα»²⁶. Κάθε ἄλλη θεώρηση θὰ ἀνέτρεπε αὐτὴ τὴν ἐκκλησιολογικὴ βάση²⁷. Γιατί, ἀπὸ τῆς μιᾶς, ἂν μία εἶναι ἡ Καθολικὴ, Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ ἕνα εἶναι τὸ ἀληθές Βάπτισμα, πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι ἀληθές τὸ Βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν, ἀφοῦ αὐτοὶ δὲν εἶναι μέσα στὴν Καθολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλὰ ἀπεκόπηκαν ἀπὸ αὐτὴ διὰ τῆς αἰρέσεως; Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἂν εἶναι ἀληθές τὸ Βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν, εἶναι ἀληθές καὶ τὸ Βάπτισμα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τότε, λοιπόν, δὲν εἶναι ἕνα βάπτισμα, καθὼς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος βοᾷ, ἀλλὰ δύο, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀτοπώτατο.

Σχετικὰ μὲ τὴν χειροτονία καὶ τὴν ἱερωσύνη τῶν αἰρετικῶν χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ φράση τοῦ ξη' Κανόνος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων: «...τούς γὰρ παρά τῶν τοιούτων (τῶν αἰρετικῶν) βαπτισθέντας, ἢ χειροτονηθέντας, οὔτε πιστούς, οὔτε κληρικούς εἶναι δυνατόν». Ἐρμηνεύοντας ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης τὸν ἐν λόγῳ Κανόνα, λέει ὅτι αὐτοί, πού βαπτίσθηκαν ἢ χειροτονήθηκαν ἀπὸ αἰρετικούς, δὲν μποροῦν καθόλου νὰ εἶναι Χριστιανοὶ μὲ τὸ αἰρετικὸ αὐτὸ βάπτισμα ἢ καλύτερα μόλυσμα, οὔτε Ἱερεῖς καὶ Κληρικοὶ μὲ τὴν αἰρετικὴ αὐτὴ χειροτονία. Γι'αὐτὸ αὐτοὶ ἀκινδύνως καὶ βαπτίζονται ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους Ἱερεῖς καὶ χειροτονοῦνται ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους. Γι'αὐτὸ καὶ ὁ Μ. Βασίλειος γράφοντας πρὸς τοὺς Νικοπολίτες, λέει ὅτι δὲν θὰ συναριθμήσει ποτέ μαζί μὲ τοὺς ἀληθεῖς ἱερεῖς τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖνον πού χειροτονήθηκε καὶ ἔλαβε προστασία λαοῦ ἀπὸ τὰ βέβηλα χέρια τῶν αἰρετικῶν, πρὸς ἀνατροπὴ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Προσθέτει ὁ Ἅγιος Νικόδημος καὶ τὴ μαρτυρία τοῦ σχολιαστοῦ Βαλσαμῶνος, ὁ ὁποῖος λέει ὅτι, ἂν αἰρετικὸς ἱερεὺς ἢ διάκονος βαπτισθεῖ (ἢ μυρωθεῖ) ἢ προτέρα του ἱερωσύνη, ἐπειδὴ εἶναι μιαιροσύνη, λογίζεται ὡς ἀνύπαρκτη. Ἄν, ὅμως, μετὰ ἀπὸ αὐτὰ βρεθεῖ ἄξιος, γίνεται καὶ ἱερεὺς καὶ Ἀρχιερεὺς. Ἐπειδὴ, λοιπόν, σύμφωνα μὲ

²⁵ Κανὼν Καρχηδόνας.

²⁶ Εφ. 4, 4-5.

²⁷ ΑΡΧΙΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ, *Ἡ ποιμαντικὴ διακονία κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες*, ἐκδ. Ἄθως, Ἀθήνα 2003, σσ. 156-157.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τόν παρόντα Άποστολικό Κανόνα, οί αίρετικοί δέν ἔχουν ἱερωσύνη, ἄρα καί τά ἱερουργούμενα ἀπό αὐτούς εἶναι κοινά καί ἄμοιρα Χάριτος καί ἁγιασμοῦ²⁸. Ὅπως ἀναφέρει καί ὁ Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης : «Ἡ ἱερωσύνη στό πλαίσιο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἱερωσύνη τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός τελεῖ τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας Του διά τῶν Ἐπισκόπων καί Ἱερέων Του. Ἡ ἱερωσύνη, ὅπως ἄλλωστε καί ὅλα τά μυστήρια, ἀποτελεῖ λειτουργική φανέρωση τῆς Ἐκκλησίας (ἡ Ἐκκλησία “σημαίνεται ἐν τοῖς μυστηρίοις”, κατά τόν Ἅγιο Νικόλαο Καβάσιλα). Τοῦτο σημαίνει ὅτι, γιά νά ὑπάρχουν μυστήρια, πρέπει προηγουμένως νά ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία. Τά μυστήρια εἶναι σάν τά κλαδιά ἑνός δένδρου. Ζωντανά κλαδιά, πού ἀνθοῦν καί καρποφοροῦν, μποροῦν νά ὑπάρχουν μόνον, ὅταν αὐτά εἶναι ὀργανική προέκταση τοῦ δένδρου, ὅταν δηλαδή εἶναι ὄντολογικά συνδεδεμένα μέ τόν κορμό τοῦ δένδρου»²⁹.

Εἶναι φανερό πλέον, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι διαχέετε τό πνεῦμα τοῦ συγχρόνου διαχριστιανικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, γιά αὐτό καί δέχεσθε, ὀνομάζετε καί ἀναγνωρίζετε τίς αίρέσεις ὡς «Ἐκκλησίες», ἐρχόμενος σέ πλήρη ἀντίθεση καί ἀντίφαση μέ τήν διαχρονική παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τόν κάθε πιστό, ὅμως, θά πρέπει νά τόν ἐνδιαφέρει τί λέει, τί διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ Ἅγία Γραφή, τό ἅγιο Εὐαγγέλιο, οί ἅγιες καί Οἰκουμενικές Σύνοδοι, οί ἱεροί Κανόνες καί οί ἅγιοι Πατέρες.

Ταπεινῶς ἐρωτῶμεν, Παναγιώτατε Δέσποτα : Διατί, ἐνῶ ἀποδίδετε τίτλους ἐκκλησιαστικότητος στούς πρόδηλα κακοδόξους αίρετικούς, δέν προβαίνετε στήν μαζί τους διαμυστηριακή κοινωνία; Αὐτό δέν ἀποτελεῖ τήν πλέον κραυγαλέα ἀπόδειξη τῆς κακοδοξίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ; Ἄν πράγματι πιστεύετε τίς διακηρύξεις Ὑμῶν, ἡ μυστηριακή διακοινωνία εἶναι μονόδρομος, γιὰτί ἄλλως ἀποδεικνύετε μέ τήν στάση Ὑμῶν τήν ἀνυπαρξία τῶν τίτλων ἐκκλησιαστικότητος, πού ἀποδίδετε στούς ψευδεπισκόπους τῶν κακοδόξων!!! Καί ἀποδεικνύεται ἀκόμη ὅτι αὐτή ἡ στάση ἀποτελεῖ «εὐφυᾶ διπλωματία» ἀλλά χωρεῖ διπλωματία στά τῆς πίστεως;

Γ) Τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων

²⁸ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Πηδάλιον*, σσ. 89-91.

²⁹ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΓΓΙΔΗΣ, «Εἶναι οί ἑτερόδοξοι μέλη τῆς Ἐκκλησίας», *Ἐν Συνειδήσει Ὁικουμενισμός Ἱστορική καί κριτική προσέγγιση*, ἐκδ. Ἰ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου, Ἅγια Μετέωρα Ἰούνιος 2009, σσ. 80-81.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Στίς όμιλίεσ Ὑμῶν καί ἰδιαιτέρωσ στήν Πατριαρχική καί Συνοδική ἐγκύκλιό Ὑμῶν³⁰ ἀναφέρεσθε, Παναγιώτατε Δέσποτα, στό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων καί στήν ἀνεξιθρησκεία καί προσπαθεῖτε νά στηρίξετε τήν παναίρεση τοῦ συγκρητιστικοῦ διαχριστιανικοῦ καί διαθρησκευτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, βασιζόμενοσ στήν ἀνεξιθρησκεία τοῦ Διατάγματοσ, τό όποιο, όμωσ, δέν ἔχει καμμία σχέση μέ όσα σήμερα τεκταίνονται στό χῶρο τοῦ διαθρησκευτικοῦ καί διαχριστιανικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ό όποιοσ δέν προβάλλει τήν μοναδικότητα τοῦ Εὐαγγελίου, δέν εὐνοεῖ τό Χριστιανισμό, όπωσ τόν εὐνόησε τό «Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων» καί ἡ μετέπειτα ἰσαπόστολη δράση τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Ἀντίθετα μᾶσ ἐπιστρέφει στό πρό Χριστοῦ σκότοσ τῆσ ἰσότητοσ καί ἰσοτιμίας τῶν θρησκευτῶν, τῆσ ἀνεξιθρησκείασ, στήν «Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν», όπωσ περιγράφεται στό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο : «Γῆ Ζαβουλῶν καί γῆ Νεφθαλεῖμ, όδόν θαλάσσησ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ό λαόσ ό καθήμενοσ ἐν σκότει εἶδε φῶσ μέγα, καί τοῖσ καθημένοισ ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶσ ἀνέτειλεν αὐτοῖσ»³¹.

Κατ'ἀρχήν δέν εἶναι ἀκριβέσ ότι τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων καθιέρωσε τήν ἀνεξιθρησκεία. Το Διάταγμα ἐκφράζει περισσότερο τή θέληση καί τήν ἀπόφαση τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καί λιγότερο τοῦ Λικινίου, νά παύσουν οἱ φοβεροί καὶ ἄδικοι διωγμοί τῆσ ρωμαϊκῆσ πολιτείας ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν καὶ νά ἐπιτραπεῖ καί εἰσ αὐτούσ νά ἀσκοῦν ἐλεύθερα τά τῆσ πίστεωσ καί τῆσ λατρείασ τουσ, όπωσ αὐτό αὐτονοήτωσ ἴσχυε γιά τουσ ἄλλουσ ὑπηκόουσ τῆσ αὐτοκρατορίας, ἀκόμη καί γιά τουσ Ἰουδαίουσ.

Γιά νά μη φανεῖ δέ στοῦσ εἰδωλολάτρεσ ότι ἡ πολιτεία ἐγκαταλείπει τήν πατρῶα θρησκεία τῆσ πλειονότητοσ τῶν ὑπηκόων καί στρέφεται ἐμφανῶσ ὑπέρ τῶν μέχρι τότε μετά μίσοσ διωκομένων Χριστιανῶν, πού ἀποτελοῦσαν μειονότητα, οἱ ἀποφάσεισ τῶν Μεδιολάνων ἐμφανίσθηκαں ὡσ εἰσηγούμενεσ τήν ἀνεξιθρησκεία γιά ὄλουσ τουσ ὑπηκόουσ τῆσ αὐτοκρατορίας, ὥστε νά ἀποτρέπονται σκέψει γιά εὐνοια ὑπέρ τῶν Χριστιανῶν, καί ἀυξηθεῖ το μῖσοσ ἐναντίον τουσ.

Εἶναι, όμωσ, σαφέσ ἀπό τήν ἱστορική πραγματικότητα ότι ό συγκρητισμόσ, ἡ ἀνάμειξη δηλαδή διαφόρων θρησκευτῶν, πού ἐπιστεῦοντο ἐλεύθερα στή ρωμαϊκή αὐτοκρατορία, ἐκ τῆσ όποίας ἀναμείξεωσ προῆλθε καί τό κίνημα τοῦ Γνωστικισμοῦ, ἀποτελεῖ βασικό γνώρισμα τῆσ θρησκευτικῆσ πολιτικῆσ τῶν πρό τοῦ Μ.

³⁰ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17106-patriarxiki-egkiklios>

³¹ Ματθ. 4, 15-16.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Κωνσταντίνου Ρωμαίων αυτοκρατόρων. Έπομένως και πρό του «Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων» ὑπῆρχε ἀνεξιθρησκεία, ἡ ὁποία ἐξαιροῦσε ἀδίκως μόνο τούς Χριστιανούς. Γιά τό λόγο αὐτό τό «Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων» δέν πρέπει νά θεωρεῖται ὅτι εἰσηγεῖται τή γενική ἀρχή τῆς ἀνεξιθρησκίας, ἀλλά κυρίως ὅτι θεραπεύει τήν ἀνιση μεταχείριση τῶν Χριστιανῶν, σέ σχέση μέ τούς ὁπαδούς τῶν ἄλλων θρησκειῶν. Αὐτό φαίνεται καί ἀπό τό κείμενο τοῦ «Διατάγματος», τό ὁποῖο ἐξέδωκε στίς 15 Ἰουνίου τοῦ 313 ὁ Λικίνιος, μετά τήν θριαμβευτική του εἴσοδο στή Νικομήδεια καί τό ἀπηύθυνε πρὸς τόν ἔπαρχο τῆς Βιθυνίας. Πρόκειται δηλαδή γιά διάταγμα, πού ἐξέδωκε ὁ Λικίνιος στή Νικομήδεια, μέ βάση τή συμφωνία τῶν Μεδιολάνων³².

Έπομένως, οἱ ἀποφάσεις τῶν Μεδιολάνων ἐνέταξαν κατ' ἰσονομίαν καί τόν μέχρι τότε διωκόμενο Χριστιανισμό στά πλαίσια μιᾶς θεσμικά κατοχυρωμένης ἀνεξιθρησκίας καί θρησκευτικῆς ἐλευθερίας³³, καί ἀνοῖξαν πλέον τό δρόμο μέσα στά ἐπόμενα δέκα ἔτη, γιά νά θεμελιωθεῖ τό πρῶτο καί μοναδικό σέ πολιτισμική καρποφορία καί χρονική διάρκεια χριστιανικό κράτος, τό δρόμο ἐπίσης γιά τήν πλήρη ἐκχριστιάνιση τῆς Εὐρώπης, πού τώρα δυστυχῶς ἔχει σχεδόν ἀποχριστιανισθεῖ³⁴.

Χωρίς ἀμφιβολία, τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων, μέ τήν ἐπίσημη νομική κατοχύρωση τῶν δύο ἀρχῶν, δηλαδή τῆς ἐντάξεως καί τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν ἀρχή τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἀλλά καί τῆς ἐλευθερίας συνειδήσεως τῶν Ρωμαίων γιά τήν ἐπιλογή ὁποιασδήποτε θρησκευτικῆς πίστεως καί εἰδικότερα τῆς χριστιανικῆς, εὐνοοῦσε κυρίως τόν Χριστιανισμό³⁵.

Παρατηροῦμε ἐπίσης ὅτι ἔχει δοθῆ πολύ μεγάλη δημοσιότητα στο γεγονός τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιά τά 1700 ἔτη ἀπό τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων. Συναντήσεις ἐπί συναντήσεων, συσκέψεις ἐπί συσκέψεων καί ἰδιαίτερα ἀπόδοση μεγάλης σημασίας στό ἐάν στίς ἐκδηλώσεις θά λάβει μέρος καί ὁ πάπας τῆς Ρώμης. Φαίνεται μάλιστα ὅτι τίθενται κάποιοι ὅροι στίς διμερεῖς συναντήσεις μεταξύ Βατικανοῦ

³² Α. ΤΖΟΟΥΝΣ, Ὁ Κωνσταντίνος καί ὁ ἐκχριστιανισμός τῆς Εὐρώπης, Ἀθήνα 1962, ἐκδ. «Γαλαξίας», σελ. 97-98. ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία 10, 5, 4-6, ΕΠΕ 3, 286-288.

³³ ΒΛΑΣΙΟΣ ΦΕΙΔΑΣ, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία, τόμ. Α', Ἀθήναι 1992, σ. 334.

³⁴ Γιά τόν ἀποχριστιανισμό τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία διά τῶν ἡγετῶν τῆς ἀρνήθηκε στή «Χάρτα γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα», πού ψηφίσθηκε τό Δεκέμβριο τοῦ 2000 στήν Νίκαια τῆς Γαλλίας, ὁποιαδήποτε ἀναφορά στό χριστιανικό παρελθόν τῆς, στίς χριστιανικές ρίζες τῆς, βλ. Πρωτοπρεσβ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, Ἀπό τή Νίκαια τῆς Βιθυνίας στή Νίκαια τῆς Γαλλίας. Ὁ Μ. Κωνσταντίνος καί οἱ μικροί τῶν καιρῶν μας, Θεσσαλονίκη 2001.

³⁵ ΒΛΑΣΙΟΣ ΦΕΙΔΑΣ, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 330.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

καί Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, Πατριαρχεῖο Σερβίας), ἀπό τούς ὁποίους θά ἐξαρτηθεῖ τό ἐάν ὁ πάπας θα ἀποδεχθεῖ τήν πρόσκληση, τήν ὁποία εἶναι ἀποφασισμένη κατ' ἐγκύρους πληροφορίας νά ἀποστείλει ἡ Σερβική Ἐκκλησία. Καί οἱ ὄροι αὐτοῖ ἀσφαλῶς ἔχουν σχέση μετ' ὅπως θά προβληθεῖ ἀνά τόν κόσμον ἡ δῆθεν ἐξέχουσα, καί πρωτιστεύουσα θέση τοῦ Ρωμαίου ποντίφηκα, μεταξύ ὅλων τῶν Χριστιανῶν ἡγετῶν, πῶς δηλαδή θά προβληθεῖ τό κανονικῶς ἀνύπαρκτο πρωτεῖο τοῦ πάπα, πού ἀποτελεῖ ἀκανθῶδες καί δυσεπίλυτο πρόβλημα ἀνά τούς αἰῶνες, γιατί τορπιλίζει τό συνοδικό πολίτευμα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας· κινδυνεύει μάλιστα νά τορπιλίσει καί τόν ἀπό τριακονταετίας (1980 καί ἐξῆς) διεξαγόμενο προσχηματικό καί ἀντιπατερικό διάλογο μεταξύ Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν.

Ἔχουν δοθεῖ τέτοιες διαστάσεις καί τόση σημασία στίς ἐορταστικές αὐτές ἐκδηλώσεις, ὥστε μεγεθυντικά πολλοί πιστεύουν ὅτι δέν ἀποκλείεται, κατὰ τή συνάντηση αὐτή τοῦ πάπα μετ' ὁρθοδόξους πατριάρχας καί προκαθημένους νά προχωρήσετε καί σέ κοινό ποτήριο. Αὐτό βέβαια τό εὔχονται ἀνά τούς αἰῶνες ὅλοι οἱ Ἅγιοι καί τό εὐχόμεθα ὅλοι μας, ὑπό τήν ἀναγκαῖα καί ἀπαραίτητη προϋπόθεση ὅτι ὁ πάπας θά ἀποκηρύξει ὅλες τῆς αἱρέσεις καί τίς πλάνες του καί θα ἐπιστρέψει ἐν μετάνοιᾳ στήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία. Διαφορετικά δέν θά ἔχουμε ἀληθινή ἔνωση, ἀλλά ψεύτικη, ὅπως ἔγινε καί στό παρελθόν μετ' ἱεροσολιτῶν (1274) καί τῆς Φερράρας - Φλωρεντίας (1438-1439).

Ἡ ἐμπλοκή τοῦ πάπα στούς ἐορτασμούς τῶν 1700 ἐτῶν ἀπό το «Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων», ἄνευ δημοσίας, προηγουμένως, ἀποκηρύξεως τῶν αἱρέσεων τοῦ Παπισμοῦ, ἀποτελεῖ νόθευση τοῦ πνεύματος τῶν Μεδιολάνων, ἀποσκοπεῖ στήν προβολή τοῦ πρωτείου τοῦ πάπα καί τοῦ παναιρετικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, δέν εἶναι Κωνσταντίνειες, ἀλλά ψευδο-Κωνσταντίνειες ἐκδηλώσεις, πού ὑπενθυμίζουν τή μεγάλη ἱστορική ἀπάτη τῆς «Ψευδο-Κωνσταντίνειας δωρεᾶς», καί τῶν «Ψευδο-Ἰσιδωρείων Διατάξεων». Σύμφωνα μετ' ἡμᾶς, «οὐδεμία ἄλλη νοθεία ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ συνετελέσθη μετὰ τόσης τέχνης καί οὐδεμία ἄλλη εἶχε τόσον μεγάλα ἀποτελέσματα»³⁶. Κατά τήν ψευδοκωνσταντίνεια δωρεᾶ ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, ἀναχωρῶντας ἀπό τήν Δύση, γιά νά μεταφέρει τήν πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας στήν Ἀνατολή, παρεχώρησε δῆθεν στόν πάπα τήν διοίκηση, πολιτική καί ἐκκλησιαστική, τοῦ δυτικοῦ

³⁶ ΑΡΧΙΜ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία, Ἀθῆναι 1959, σελ. 299-300.

ρωμαϊκού κράτους. Με βάση το μεγάλο ιστορικό αυτό ψέμμα, επί αιώνες συνταράχθηκε ή Δύση από τον παποκαισαρισμό, τούς αγώνες δηλαδή του πάπα να επιβληθεί και επί της πολιτικής εξουσίας έναντι των δυτικών ηγεμόνων, πολλάκις όμως και ή Ανατολή, μέ έπεμβάσεις του, πολιτικές και εκκλησιαστικές.

Οί έπετειακοί έορτασμοί για το «Διάταγμα τών Μεδιολάνων» θα είχαν νόημα, αν μέσα από αυτούς προεβάλετο ή σταδιακή εκχριστιάνιση τής Εύρώπης, πού άρχισε από τό Μ. Κωνσταντίνο, ως και ή σταδιακή και τώρα σχεδόν όριστική αποχριστιάνισή της μέ κύριο υπεύθυνο τόν Παπισμό, πού ένόθευσε το εύαγγελικό κήρυγμα και άναμείχθηκε εις τά του κόσμου. Η Όρθόδοξη Καθολική Έκκλησία δυστυχώς από τόν περασμένο αιώνα, έχει άμνηστεύσει μέ τόν Οικουμενισμό τήν αίρετική διαστροφή του Παπισμού, τόν όποιο άναγνωρίζει, διά τών οικουμενιστών ήγετών της, ως κανονική, ως «άδελφή Έκκλησία», αλλά και τόν εικονομαχικό και διαλυτικό Προτεσταντισμό, μέ τήν συμμετοχή της στό λεγόμενο «Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών», πού ούσιαστικώς είναι Παγκόσμιο Συμβούλιο Αιρέσεων και Πλάνης³⁷.

Δ) Κοινή πίστη;

Σέ ένα σημείο τής όμιλίας Υμῶν, κατά τήν άφιξη Υμῶν στό Μιλάνο, ειπάτε, Παναγιώτατε Δέσποτα, ότι «ή πίστις μας είναι ζωσα και όχι ιδεολογικόν κατασκεύασμα και άνθρωπίνη θεωρία· δέν είναι "βρωσις και πόσις άπολλυμένη", αλλά ζωή»³⁸. Στήν όμιλία Υμῶν, στή Βασιλική του Άγίου Άμβροσίου, ειπάτε: «Ένδιέφερε τόν Αυτόκράτορα (τό Μεγάλο Κωνσταντίνο) ως εικός, βαθέως και ή ένότης τής Έκκλησίας, ή όποία προϋποθέτει τήν ένότητα έν τή πίστει, άνευ τής όποίας έν τή ούσία είναι άδύνατος»³⁹. Άλλά και ό Καρδινάλιος Άγγελος Σκόλα, καλωσορίζοντας Υμᾶς, ειπε : «Είστε εύπρόσδεκτος στά μέρη του Άμβροσίου, ενός κοινου Άγίου σέ Ανατολή και Δύση, Πατέρα τής Έκκλησίας και Διδάσκαλο τής κοινής χριστιανικής πίστης»⁴⁰.

Δέν διευκρινίζετε, όμως, Παναγιώτατε Δέσποτα, ποιά είναι αυτή ή Πίστη· είναι ή όρθόδοξη; είναι ή παπική; Μήπως είναι ένα μείγμα αυτών; Μήπως είναι ή πίστη τής δογματικής ποικιλομορφίας, όπως

³⁷ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Πρός «κοινόν ποτήριο» Όρθοδόξων και Παπικῶν εις τας έκδηλώσεις διά τό Διάταγμα τών Μεδιολάνων»; Θεοδορμία ΙΔ⁴ (Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2012) 485-495.

³⁸ <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17007-scola>

³⁹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17051-2013-05-17-07-55-11>

⁴⁰ <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17007-scola>.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ήδη είχε καθιερωθεί από τις προηγούμενες απόπειρες ένωσης υπό τους εκάστοτε λατινόφρονες Όρθοδόξους, όπως στις Συνόδους Λυών και Φερράρας-Φλωρεντίας; Δυστυχώς, ή πορεία του Διαλόγου αποδεικνύει ότι θα παραβλεφθούν οι διαφορές και θα γίνει ένωση με διατήρηση της δογματικής ετερότητας. Μάλιστα στο Porto Alegre, στην Θ' Γενική Συνέλευση του Π.Σ.Ε., ή δογματική διαφοροποίηση εντός της «ύπερ-εκκλησίας» του Π.Σ.Ε. καταξιώθηκε πλήρως, και έτσι τὰ λόγια του αγίου Ιουλίου Πάπα Ρώμης αρμόζουν στην περίπτωση: «Τὸ νὰ προσποιούμαστε ὅτι συμφωνοῦμε μὲ τὰ λόγια, ἐνῶ διαφωνοῦμε στὰ δόγματα, εἶναι ἀσεβές»⁴¹.

Παναγιώτατε Δέσποτα, οἱ Όρθόδοξοι διδαχθήκαμε ὑπό τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ὑπό συγχρόνων παραδοσιακῶν Πατέρων καί Γεροντάδων, ὅτι δέν ἔχουμε κοινή πίστη μέ τούς Παπικούς. Ἄλλωστε πολλοί Σεβ. Μητροπολίτες τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι σέβονται τούς φρικώδεις ὄρκους, τούς ὁποίους ἔδωσαν κατά τήν χειροτονία τους, δέν ἀποδέχονται τό Βατικανό ὡς κανονική Ἐκκλησία, τούς δέ Παπικούς ἀποκαλοῦν αἰρετικούς ἀλλά δέν ὀμιλοῦν διά νά μή χαρακτηρισθοῦν «ἀκραῖοι, συντηρητικοί, φονταμενταλιστές» κ.ἄ..

Ε) Οἱ πραγματικές αἰτίες τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/λεως

Στήν ὀμιλία Ὑμῶν, κατά τήν ἄφιξη Ὑμῶν στό Μιλᾶνο, ἀναφερόμενος στήν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως τό 1453, εἶπατε, Παναγιώτατε Δέσποτα: «Μετά τήν πτώσιν, κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν Κύριος, τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Ἀυτοκρατορίας...»⁴².

Ἐδῶ νομίζουμε ὅτι εἰσηγεῖσθε ἀγνωστικισμό ἐπί του θέματος, ἰσχυριζόμενος ὅτι μόνον ὁ Κύριος γνωρίζει γιατί ἔπεσε ή Πόλις. Διὰ Ὑμεῖς, Παναγιώτατε, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κων/λεως καί Νέας Ρώμης, δέν εἶπατε γυμνή τήν ἀλήθεια περί τῶν πραγματικῶν αἰτιῶν τῆς πτώσεως τῆς Κων/λεως ἐνώπιον τῶν Παπικῶν;

Ἄς εἰπωθοῦν, λοιπόν τά πράγματα μέ τό ὄνομά τους, πρὸς ἀποκατάσταση τῆς ἀληθείας.

Ὁ Παπισμός, πειθήνιο ὄργανο του Σατανᾶ, κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ⁴³, δέν ἀρκεῖται στή διατύπωση αἰρέσεων καί πλανῶν,

⁴¹ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, *Ἱερά Παράλληλα Α'*, 77 PG 96, 509A, ΣΥΝΑΞΙΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ, Οὐκ ἐσμέν τῶν Πατέρων σοφότεροι 17-10-2011, <http://www.theodromia.gr/92BD47EB.el.aspx>

⁴² <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17007-scola>

⁴³ ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, Λόγος ἀποδεικτικός περί τῆς ἐκπορεύσεως του Ἁγίου Πνεύματος Α', ἐκδ. Γρηγόριος Παλαμᾶς, Θεσσαλονίκη 1981, ΕΠΕ 1 Πρόλογος 3-4, σ. 68.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

άλλά έπιχείρησε και έπιχειρεί νά τις έπιβάλλει διά τής βίας, φθάνοντας μέχρι τέτοιου σημείου μίσους εναντίον όσων δέν δέχονται τις αίρέσεις του, ώστε νά τούς όδηγει στό θάνατο. «Έκείνος άνθρωποκτόνος ήν άπ' άρχής και έν τή άληθεία ούχ έστηκεν»⁴⁴. Ίδιαίτερα όσα έπραξαν οί Παπικοί κατά τήν πρώτη άλωση τής Κων/λης τό 1204, ξεπερνούν σέ φρίκη και βιαιότητες άκόμη και τήν συμπεριφορά άλλοθρήσκων και βαρβάρων κατακτητών. Οί περισσότεροι άπό τούς ιστορικούς συμφωνούν περί του ότι, άν δέν είχε άποδυναμωθεί ή αυτοκρατορία άπό τούς σταυροφόρους του Πάπα, δέν θά έπεφτε μετά άπό διακόσια πενήντα χρόνια (1204-1453) στά χέρια του Μωάμεθ, συμπαρασύροντας στήν πτώση, άλλά όχι και στήν έξαφάνιση, τό μεγαλειό της Ρωμηοσύνης⁴⁵.

Σύμφωνα μέ τούς ιστορικούς, τά αίτια τής δευτέρας άλώσεως του 1453 συνεπεία τής πρώτης πτώσεως του 1204, τά όποία έπέφεραν τήν πτώση τής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, συνοψίζονται στά έξής: α) Ή οικονομική κρίση, ή όποία, τις παραμονές τής άλώσεως μάστιζε τό Ρωμαϊκό κράτος, πού δέ διέθετε πιά πόρους για τόν έξοπλισμό ίκανού στρατού και στόλου. β) Ή έλλειψη έπαρκούς βοήθειας εκ μέρους του Πάπα και των βασιλέων τής Δύσης, οί όποιοι στήν αρχή, όπως συνήθως, υπόσχονταν τά πάντα, και κατόπιν άρκέστηκαν στήν άποστολή ενός μικρού στόλου πλοιαρίων και λίγων έκατοντάδων στρατιωτών, πού διατελούσαν υπό τις διαταγές του γενναίου Ίουστινιάνη. γ) Ή προηγηθείσα εξασθένηση τής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας άπό τις άλλεπάλληλες βαρβαρικές έπιδρομές και ιδίως άπό τήν έπιδρομή των περιβόητων Σταυροφόρων. δ) Ή άκμή, ή σφριγηλότητα του νεαρού κράτους των Μωαμεθανών. ε) Ή δυσαναλογία των δικών μας στρατιωτικών δυνάμεων προς τις δυνάμεις του έχθρου, δεδομένου ότι 7.000 στρατιώτες του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου άντιπαρατάχθηκαν σέ τριακονταπλάσιες δυνάμεις του Μωάμεθ Β'. στ) Ή διάπραξη άπό τούς δικούς μας στρατηγικών λαθών κατά τή διάρκεια των μαχών. ζ) Ο έφοδιασμός του τουρκικού στρατού μέ νέο όπλο, τό τεράστιο τηλεβόλο, τό όποιο έβαλε κατά των τειχών και μέ τό δαιμονιώδη κρότο έπιδρούσε ψυχολογικά στους πολιορκούμενους. η) τέλος, ή άπρονοησία των υπερασπιστών τής Βασιλίδος των Πόλεων νά άφήσουν άνοιχτή μία άπό τις πύλες του άπέραντου τείχους, μέσω τής όποίας και έγινε ή πρώτη είσοδος των βαρβάρων στήν Πόλη.

⁴⁴ Ιω. 8, 44.

⁴⁵ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Γνωμάτευση του άγίου Ίουστίνου Πόποβιτς άπαγορευτική των συμπροσευχών», *Θεοδρομία ΙΔ*³ (Ίούλιος-Σεπτέμβριος) 326.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Ἡ μαρτυρία, τοῦ ἁγίου Γενναδίου Σχολαρίου, τοῦ πρώτου μετὰ τὴν ἄλωση Πατριάρχου, εἶναι οὐσιώδης. Ὁ ἅγιος Γεννάδιος, μπροστὰ στίς ἰταμές παπικές ἀπαιτήσεις, καί γιὰ νὰ προλάβει νέα ἀποστασία στήν πίστη, ἀναπτύσσει μεγάλη δραστηριότητα. Ἀπευθύνεται μέ ἐπιστολές στό βασιλέα, στό μέγα δούκα Λουκᾶ Νοταρᾶ καί πρὸς τὸ λαό, γιὰ νὰ τοὺς ἐξηγήσει ὅτι ἡ Πόλη μπορεῖ νὰ σωθεῖ, χωρὶς τὴν προδοσία τῆς πίστεως, ὅποτε θά πρόκειται γιὰ διπλὴ σωτηρία, ἀπὸ τοὺς Τούρκους καί ἀπὸ τοὺς Λατίνους. Ἀπαιτεῖται τόνωση τοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ καί ὄχι μοιρολατρικὴ ἐγκαρτέρηση καί ἡττοπάθεια· ἐάν χρειασθεῖ, πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμοι καί τὴ ζωὴ τους ἀκόμη νὰ θυσιάσουν. Ὅσες φορές ἡ Πόλη ἐναπέθετε τίς ἐλπίδες στό Θεό καί ὄχι σέ δυσσεβεῖς συμμαχίες ἀνθρώπων ἐσώζετο. Ὁ Θεός θά βοηθήσει, ἐάν καί οἱ πολῖτες συνεργήσουν στήν ἄμυνα τῆς Πόλεως, ἂν προσφέρουν χρήματα, ἂν ἀδειάσουν τὰ βαλάντιά τους, ἂν προσφέρουν προσωπικὴ ἐργασία στήν ἐνίσχυση τῶν τειχῶν. Προδότης δέν εἶναι ἐκεῖνος, πού ἀποκρούει τὴν ἀμφίβολη καί μέ ἐπαχθὴ ἀνταλλάγματα βοήθεια τῶν ξένων, ἀλλὰ αὐτός πού δέν πράττει ὅ,τι μπορεῖ, γιὰ νὰ σώσει τὴν πατρίδα. Κανένα ἔθνος δέ θέλησε ποτέ νὰ προδώσει τὴν θρησκεία του, γιὰ νὰ εὐημερεῖ· ἀντίθετα πολλά ἔθνη ἐγκατέλειψαν τίς παλαιές θρησκευτικὲς δοξασίες, μέσα σέ διωγμούς καί βασανιστήρια, γιὰ νὰ ἀσπασθοῦν τὴν ἀληθινὴ θρησκεία. Ὅχι μόνον δέν ἀποθαρρύνει τὸ λαό καί δέν συνιστᾶ μοιρολατρικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου, ἀλλὰ γράφει πρὸς τὸν Λουκᾶ Νοταρᾶ, ὅτι οἱ ἡγέτες πρέπει νὰ ξυπνήσουν τὴν Πόλη, πού φαίνεται ὅτι κοιμᾶται, ὅτι δέν καταλαβαίνει τὸν κίνδυνο, τὸν ὁποῖο μποροῦν νὰ ἀποφύγουν μέ θυσίες ὑλικές, ἀκόμη καί τῆς ζωῆς τους· οἱ περισσότεροι ὅμως νομίζουν ὅτι θά σωθοῦν χωρὶς θυσίες, γιατί πιστεύουν στὴ σκιά καί στό παραμῦθι τῆς παπικῆς βοήθειας, ἀφοῦ προηγηθεῖ ἡ προδοσία τῆς πίστεως.

Ἡ μοναδικὴ αὐτὴ προφητικὴ φωνὴ δυστυχῶς δέν εἰσακούσθηκε· στίς 12 Δεκεμβρίου τοῦ 1452, στό ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐπικυρώθηκε ἡ ἔνωση μέ τὸ συλλεΐτουργο Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν, στό ὁποῖο μνημονεύθηκαν ὁ πάπας Νικόλαος Ε' (ἐκπρόσωπος τοῦ πάπα ἦταν ὁ ἀποστάτης καί ἕτερος Βησσαρίων καρδινάλιος Ἰσίδωρος, πρώην Μητροπολίτης Κιέβου) καί ὁ ἐξόριστος στή Ρώμη λατινόφωνος πατριάρχης Γρηγόριος Μάμας. Ἐτσι, δεκατρία ἔτη μετὰ τὴν ὑπογραφή τοῦ ἐνωτικοῦ ὄρου τῆς Φλωρεντίας ἐφαρμοζόταν στήν πράξη ἡ ἔνωση σέ λατρευτικὴ ἐκδήλωση τῶν Ὁρθοδόξων. Πικραμένος ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη αὐτὴ γράφει ὁ ἅγιος Γεννάδιος ἐπιστολὴ στὸν Δημήτριο Παλαιολόγο στίς 25 Δεκεμβρίου τοῦ 1452, ὅπου ἐκθέτει τὰ γενόμενα, καί τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1453 θρηνεῖ σέ σωζόμενο ἔργο του

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

«ἐπί τῇ δι' ἐγκατάλειψιν τοῦ Θεοῦ ματαίᾳ καὶ ἀλόγῳ καὶ ἀσυνειδήτῳ καινοτομίᾳ τῆς πίστεως»⁴⁶.

Νά, λοιπόν, ποιά εἶναι ἡ πραγματική αἰτία τῆς πτώσεως τῆς Πόλης. Ἡ προδοσία τῆς πίστεως, ἡ ὑποχώρηση στίς ἀπαιτήσεις τῶν Παπικῶν γιά ἀναγνώριση τοῦ πρωτείου ἐξουσίας τοῦ Πάπα καί γιά κοινό συλλεΐτουργο, μέ λίγα λόγια ἡ παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Καί ὁ Θεός δέν ἄργησε νά στείλει τήν τιμωρία Του. Πέντε μῆνες μετά ἐπῆλθε ἡ πτῶσις. Τό ἴδιο ἄλλωστε ἔγινε καί σέ ἄλλες περιπτώσεις. Ἡ μικρασιατική καταστροφή τό 1922-3 ὑπῆρξε ἀποτέλεσμα τῶν οἰκουμενιστικῶν ἐγκυκλίῶν τοῦ 1902, 1904 καί 1920 ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ τόν κυρό Ἰωακείμ Γ'. Ἡ εἰσβολή τῶν Τούρκων στήν Κύπρο τό 1974 ἦταν ἀπότοκος τῆς οἰκουμενιστικῆς πολιτικῆς τοῦ κυροῦ Ἀθηναγόρα καί ἰδίως τῆς πρωτοφανοῦς καί καινοφανοῦς, ἀντικανονικῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων στά Ἱεροσόλυμα τό 1965 μέ τόν πάπα Παῦλο ΣΤ'. Ἡ γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐπίσημη ὑποδοχή τοῦ παναιρετικοῦ πάπα τό 2001 καί ἡ φιλοξενία τοῦ παμπροτεσταντικοῦ λεγομένου «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν» ἢ μᾶλλον αἰρέσεων, ἔφερε τήν Ἑλλάδα στήν ἐσχάτη κατάντια, πού βρίσκεται σήμερα. Καί τέλος, ἡ ἐπίσκεψη τοῦ πάπα στή Κύπρο τό 2010 ἐπί Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου, εἶναι ὑπαίτιος τῆς γνωστῆς σημερινῆς καταστάσεως στή μαρτυρική Κύπρο.

Ἡ χειρότερη ἄλωση, πέρα ἀπό τίς δύο ἀλώσεις τῆς Κων/λεως τό 1204 καί τό 1453, εἶναι ἡ ἄλωση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, συμπεριλαμβανομένου ὡς πρώτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπό τήν παναίρεση τοῦ διαχριστιανικοῦ καί διαθρησκευτικοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ἡ τωρινή οἰκουμενιστική αἰχμαλωσία εἶναι ἡ χειρότερη. Διότι, ἡ αἰχμαλωσία στούς Τούρκους τότε ἦταν ἀκούσια. Τώρα ἡ αἰχμαλωσία στόν οἰκουμενισμό εἶναι ἐκούσια. Τότε ἦταν σέ κίνδυνο μόνο τά προσωρινά ὑλικά ἀγαθά. Τώρα βρίσκεται σέ κίνδυνο αὐτή ἡ ἴδια ἡ σωτηρία, ἀφοῦ στήν παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ κανένας δέ σώζεται.

ΣΤ) Τά ἱερά λείψανα

Παναγιώτατε Δέσποτα, προσκυνήσατε τό Λείψανο τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου, τό ὁποῖο φυλάσσεται στή Βασιλική του. Δέν γνωρίζετε, ὅμως, ὅτι ὁ Θεός ἤρε τήν Χάριν Του ἀπό τά λείψανα πού κατέχουν οἱ

⁴⁶ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Ἡ ἄλωση τῆς Πόλης κατά τόν Γεννάδιο Σχολάριο», *Θεοδρομία Η²* (Απρίλιος-Ἰούνιος 2006) 219-239.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Παπικοί, από τή στιγμή πού έγιναν αίρετικοί καί εισήγαγαν δογματικές καινοτομίες, ὅπως εἶναι ἡ κακοδοξία τους περί κτιστῆς Χάριτος; Ἐφ'ὅσον οἱ Παπικοί πιστεύουν σέ κτιστή Χάρι καί ὄχι σέ ἄκτιστη, ποιός καί πῶς, λοιπόν, θά ἐξαγιάσει καί θά θεώσει τόν ἄνθρωπο, καί πῶς τά ἅγια λείψανα θά μυροβλύζουν καί θά ἔχουν Χάρι; Ἐπομένως τά λείψανα, πού κατέχουν οἱ Παπικοί, εἶναι ἀχαρίτωτα, ἄμοιρα ἀκτίστου θείας Χάριτος καί παραμένουν ἀνενέργητα. Πολύ δέ περισσότερο οἱ ἅγιοι δέν ἐπαναπαύονται, ὅταν βρίσκονται σέ αίρετικό περιβάλλον. Τό φρικτόν θαῦμα τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος τοῦ Θαυματουργοῦ τήν 12/11/1716 πού ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος εἰς τό ἔργον του «Οὐρανοῦ κρίσις», (Λειψία Σαξωνίας, 1805), κατά τό ὅποιο ὁ Ἅγιος μέ ἀπόλυτο τρόπο ἀπηγόρευσε τήν πῆξι ἀλταρίου (Λατινικοῦ θυσιαστηρίου) εἰς τόν ἐν Κερκύρα Ἰ. Ναόν Αὐτοῦ, μαρτυρεῖ τοῦ λόγου τό ἀληθές.

Ζ) Ἡ Εὐρώπη καί ὁ δυτικός κόσμος

Στήν ὁμιλία Ἵμων στό οἰκουμενιστικό μοναστήρι τοῦ Bose διατείνεσθε ὅτι «ἡ χριστιανική ζωή εἰς τόν Δυτικόν κόσμον δέν ἔχει παύσει νά βιοῦται ἀύθεντικῶς»⁴⁷. Ἐπίσης, στό χαιρετισμό Ἵμων στήν ἡμερίδα τῆς Κων/λης ἰσχυρισθήκατε ὅτι, «παρά τήν ἀπογοητευτικήν ταύτην πορείαν τῶν ἀνθρωπείων, ἡ ὁποία εἶναι πλέον ἐμφανῆς εἰς τόν ἐκκοσμικευόμενον ὁσημέραι δυτικόν λεγόμενον "κόσμον" καί πολιτισμόν, διατηρεῖται εἰς τά ἔγκατα καί εἰς τά σπλάγχνα αὐτοῦ τοῦ δυτικοῦ κόσμου, εἰς τήν διάρθρωσιν καί εἰς τήν δομήν του, εἰς τήν διοίκησιν καί τήν νομοθεσίαν του, εἰς τήν τέχνην καί εἰς τάς ἀξίας του, τό ἦθος καί τό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, τό ἦθος καί τό πνεῦμα τοῦ Ἁγίου Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, τό ἦθος καί τό πνεῦμα τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου»⁴⁸.

Παναγιώτατε Δέσποτα, ἀπό ποιούς ἀποτελεῖται ὁ δυτικός κόσμος; Τί εἶναι ἡ Εὐρώπη; Ὁ Πάπας καί ὁ Λούθηρος. Οἱ αίρετικές παρασυναγωγές τοῦ Παπισμοῦ καί τοῦ Προτεσταντισμοῦ κυριαρχοῦν στή Δύση, στό δυτικό κόσμο. Ὁ Παπισμός, μετά τήν ἀποκοπή του ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία, ὑπέκυψε στους τρεῖς πειρασμούς, τούς ὁποίους ἐνίκησε ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, κατά τό Εὐαγγέλιο⁴⁹, τόν πειρασμό τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν, τῆς ἐξουσίας καί τῆς ὑπερηφανείας, στόν πειρασμό γενικά τῆς ἐκκοσμικεύσεως. Γ'αὐτό καί στή συνέχεια ἔγινε πηγή ὄλων τῶν σχισμάτων καί διαιρέσεων στό δυτικό κόσμο,

⁴⁷ <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17016-bose>

⁴⁸ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17057-1700>

⁴⁹ Ματθ. 4, 1-11.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

πού απέρρευσαν από την προτεσταντική μεταρρύθμιση, αλλά και όλων τῶν παραμορφώσεων τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος καί τῶν απογοητεύσεων τῶν ἀνθρώπων τῆς Δύσεως, πού δέν βρῆκαν, οὔτε βρίσκουν ἀνάπαυση σ'αὐτόν τόν παραμορφωμένο, διαστρεβλωμένο καί νοθευμένο Χριστιανισμό τοῦ Πάπα, τοῦ Λουθήρου καί τῶν ἄλλων μεταρρυθμιστῶν. Ὁ Παπισμός καί ὁ Προτεσταντισμός δέν εἶναι μόνο αἰρέσεις, ἀλλά ἀναιρέσεις καί καθαιρέσεις τῆς ἀληθείας, παραμορφώσεις, διαστρεβλώσεις καί νοθεύσεις τοῦ αὐθεντικοῦ βιώματος τῆς ἐν Χριστῷ Ὁρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς, γι'αὐτό καί εἶναι οἱ κύριοι ὑπαίτιοι τοῦ ἀθεϊσμοῦ τῆς Εὐρώπης⁵⁰. Ἄλλωστε, ἡ ἀποχριστιανοποίηση τῆς Εὐρώπης φαίνεται καί ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ ἴδια ἡ Εὐρώπη, στό Εὐρωπαϊκό της Σύνταγμα ἀπαρνήθηκε τίς χριστιανικές της ρίζες, ἐνῶ εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν ὅτι οἱ τρεῖς στύλοι, στούς ὁποίους στηρίζεται ἡ Εὐρώπη, εἶναι α) τό ρωμαϊκό δίκαιο, β) ἡ κλασσική ἑλληνική φιλοσοφία καί γ) ὁ Χριστιανισμός.

Τέλος, στήν πρόποση Ὑμῶν, κατά τό γεῦμα στό παπικό μέγαρο τῆς Πράγας, ἰσχυρισθήκατε ὅτι προστάτες τῆς Εὐρώπης εἶναι οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος. Εἶπατε ἐπί λέξει: «ὁ ἀείμνηστος Πάπας Ρώμης Ἰωάννης Παῦλος ὁ Β' ἀνεκήρυξε τούς Ἁγίους Κύριλλον καί Μεθόδιον "προστάτες τῆς Εὐρώπης"»⁵¹. Προστάτες τῆς Εὐρώπης δέν εἶναι οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος, ἀλλά ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος. Οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος εἶναι προστάτες τῶν Σλαύων, τοῦ Σλαυϊκοῦ κόσμου. Οἱ Σλαῦοι, ὅμως, δέν ἀποτελοῦν ὁλόκληρη τήν Εὐρώπη. Ἄλλωστε, δέ συμφέρει τόν Πάπα νά ἀνακηρύξει ὡς προστάτη τῆς Εὐρώπης τόν Ἀπ. Παῦλο, γιατί θά χάσει τά «πρωτεῖα» του ἀπό τόν Ἀπ. Πέτρο!!!, τήν δῆθεν διαδοχή τοῦ Ἀπ. Πέτρου τοῦ δῆθεν «πρίγκηπος τοῦ κολλεγίου τῶν Ἀποστόλων»!!!

Η) Σταύρωση καί Ἀνάσταση.

Στήν ὁμιλία Ὑμῶν κατά τήν ἀφιξη Ὑμῶν στό Μιλᾶνο εἶπατε: «Ὁ Ἅγιος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ἀντί τοῦ κλασσικοῦ χαιρετισμοῦ "Καλημέρα" ἢ "Καλησπέρα", ἀπηυθύνετο πρὸς τούς συνανθρώπους του διά τοῦ "Χριστός Ἀνέστη, χαρά μου"»! Παναγιώτατε Δέσποτα! Τή γνωστή φράση "Χριστός Ἀνέστη, χαρά μου" δέν τήν εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ἀλλά ὁ ὅσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ. Ὁ

⁵⁰ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Σχόλια σέ ἐπίκαιρα θέματα καί γεγονότα», *Θεοδρομία* 8 (Ὀκτώβριος – Δεκέμβριος 2000) 158.

⁵¹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός εἶπε κάτι ἄλλο. Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς εἶπε : «Τόν Πάπα νά καταρᾶσθε, διότι αὐτός εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν (τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας)» καί ὅτι «ὁ Πάπας εἶναι ἀντίχριστος».

Ἐκτός αὐτοῦ, τό «Χριστός Ἀνέστη», τό «Καλημέρα» καί τό «Καλησπέρα» δέν μποροῦμε νά τό λέμε σέ αἰρετικούς καί ἀπίστους, α) διότι ὁ ἅγιος Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης, παραγγέλλει : «Εἰ τίς ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καί ταύτην τήν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτόν εἰς οἰκίαν καί χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. Ὁ γάρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς»⁵² καί β) γιὰ τόν πολὺ ἀπλό λόγο ὅτι αὐτοὶ δέν πιστεύουν στό Σταυρὸ καί τὴν Ἀνάσταση, ὅπως διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Πιὸ συγκεκριμένα ὑπάρχει μέγα χάσμα μεταξύ Παπισμοῦ καί Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας σχετικά μέ τό Σταυρὸ καί τὴν Ἀνάσταση. Οἱ αἰρετικοὶ Παπικοὶ ὑπερτονίζουν τὴ Σταύρωση καί ὑποτονίζουν τὴν Ἀνάσταση. Κέντρο τους εἶναι ὁ Σταυρὸς καί ὄχι ἡ Ἀνάσταση. Τό γεγονός αὐτό, βεβαίως, ἔρχεται ὡς φυσικὸς ἀπότοκος καί ἀπόρροια τῆς κακόδοξης διδασκαλίας τους περὶ ἱκανοποιήσεως τῆς θείας δικαιοσύνης, ἀλλὰ καί τῆς ἀπογυμνώσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν Θεότητα, μέ ἀποτέλεσμα τὸν οὐμανισμό, ἀνθρωπισμό. Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅμως, κέντρο παραμένει, ὄχι ὁ Ἐσταυρωμένος, ἀλλὰ ὁ Ἀναστημένος Θεάνθρωπος, χωρὶς βεβαίως νά παραγνωρίζεται καί νά παραγκωνίζεται ἡ σημασία τῆς Σταυρικῆς Θυσίας. Χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας εἶναι ὁ σταυροαναστάσιμος χαρακτήρας, ἡ χαρμολύπη. Στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅπου ἀσκούμασθε σταυρικά, λαμβάνουμε τὴν πείρα τῆς Ἀναστάσεως. Ὅλα στὴν Ἐκκλησία μας εἶναι ἀναστάσιμα, γιὰτί ὅλα εἶναι σταυρικά. Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι Ἐκκλησία τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως. Χωρὶς Σταυρὸ δέν ὑπάρχει Ἀνάσταση. Ἀλλὰ οὔτε καί Σταυρὸς ὑπάρχει, πού νά μὴν ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση. Γι'αὐτό οἱ Ὁρθόδοξοι ἐορτάζουμε καί τὴ Μ. Παρασκευὴ ἀναστάσιμα, ἐνῶ οἱ Δυτικοὶ καί τό Πάσχα σταυρώσιμο⁵³.

Κατὰ τόν ἅγιο Μελέτιο τόν Ὁμολογητὴ, στό λόγο του περὶ τῶν Ἡθῶν⁵⁴ τῶν Ἰταλῶν, οἱ Λατῖνοι εἶχαν συνήθεια νά χαράττουν στό ἔδαφος Σταυρὸ, νά τόν ἀσπάζονται καί μετὰ νά τόν πατοῦν⁵⁵.

⁵² Β' Ἰω. 10-11.

⁵³ ΑΡΧΙΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ, Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ καί ἡ σημασία του στὴ ζωὴ μας, ἐκδ. Ἰ. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου, Ἅγιον Ὄρος 1993, σσ. 46-47.

⁵⁴ ΑΓΙΟΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ, Περὶ ἠθῶν τῶν Ἰταλῶν.

⁵⁵ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, Πηδάλιον, σ. 283.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Σύμφωνα με τον ογ' (73) Κανόνα της ΣΤ' άγιας και Οικουμενικής Συνόδου, επειδή μέσω του Ζωοποιού Σταυρού σωθήκαμε και απελευθερωθήκαμε από την δουλεία της αμαρτίας, γι' αυτό πρέπει να σπουδάζουμε να αποδίδουμε σε αυτόν την πρέπουσα τιμή και προσκύνηση και με τον νοῦ και με τό λόγο και με την αἴσθησι. Ἐπειδή, ὅμως, μερικοί ἀπλούστεροι σημαδεύουν παντοῦ τόν τύπο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μέχρι καί στό ἔδαφος τῆς γῆς, τάχα γιά εὐλάβεια καί γιά νά δώσουν περισσότερη τιμή σ' αὐτόν, γι' αὐτό ἡ Σύνοδος προστάζει, ὅπου βρεθεῖ τύπος Σταυροῦ τυπωμένος στή γῆ, νά ἐξαλείφεται καί νά χαλαῖται, γιά νά μήν καταπατεῖται καί ἀκολούθως ἀτιμάζεται ἀπό ὅσους πατοῦν τό νικητικό τρόπαιο τῆς σωτηρίας. Ὅσοι στό ἐξῆς κατασκευάσουν τόν τύπο τοῦ Σταυροῦ στό ἔδαφος, ἄς ἀφορίζονται.

Ἀπό τόν διορισμό αὐτό τοῦ Κανόνος, σημειώνει ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ἄς μάθει ὁ Δίκερως πάπας τῆς Ρώμης πόσο ἀντίχριστα κάνει, ὅταν τυπώνει κάτω στό πόδι του τόν Ζωοποιό Σταυρό καί τόν δίνει στούς προσερχομένους νά τόν ἀσπάζονται. Γιατί, μ' αὐτόν τόν τρόπο, καταπατεῖ τό νικητικό τρόπαιο τῆς σωτηρίας μας.

Σχετικά με τόν τύπο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἤδη ἡ ἐπικρατοῦσα συνήθεια τῶν Χριστιανῶν εἶναι νά σμίγουν τά δύο δάκτυλα τοῦ χειροῦ μαζί με τόν μεγάλο καί με τά τρία αὐτά, πού σημαίνουν τήν Ἁγία Τριάδα, νά σχηματίζουν τό Σταυρό, βάζοντας τό χέρι, πρῶτον στό μέτωπο, δεύτερο στόν ὀμφαλό, με τό ὅποιο παριστάνεται τό ὄρθιο μέρος τοῦ Σταυροῦ, τρίτον βάζοντας τό χέρι στόν δεξιό ὦμο καί τέταρτον βάζοντας τό στόν ἀριστερό, με τό ὅποιο παριστάνεται τό πλάγιο μέρος τοῦ Σταυροῦ. Οἱ Λατῖνοι κατηγοροῦν ἐμᾶς, επειδή δέν βάζουμε τό χέρι πρῶτον στόν ἀριστερό ὦμο κι ἔπειτα στόν δεξιό, καθώς κάνουν ἐκεῖνοι. Ἄραγε νοοῦν τί λένε; ρωτάει ὁ Ὅσιος Νικόδημος. Ἐμεῖς τό κάνουμε αὐτό, γιατί με αὐτό τό σχῆμα τοῦ Σταυροῦ ζητοῦμε νά ἐντυπώσουμε τό σταυρωθέντα Χριστό στόν ἑαυτό μας, ὁ Ὅποιος, επειδή ἔβλεπε κατά δυσμάς, ὅταν σταυρώθηκε, ἐμεῖς δέ βλέπουμε κατά ἀνατολάς, ὅταν προσκυνοῦμε, ἐντεῦθεν ἀκολουθεῖ ὅτι ὁ μέν ἀριστερός ὦμος τοῦ Χριστοῦ νά πίπτει στόν δικό μας δεξιό, ὁ δέ δεξιός ἐκείνου, νά πίπτει στό δικό μας ἀριστερό. Γι' αὐτό, ὅταν ἐμεῖς βάζουμε τό χέρι μας στό δεξιό μας ὦμο, τό βάζουμε στόν ἀριστερό τοῦ Χριστοῦ καί ὅταν τό βάζουμε στόν ἀριστερό, τό βάζουμε ἐξεναντίας στό δεξιό ὦμο τοῦ Χριστοῦ⁵⁶. Οἱ Παπικοί κάνουν τό «Σταυρό» τους με τά τέσσερα δάκτυλα (ἐκτός του ἀντίχειρος)

⁵⁶ Ὁ.π., σ. 645.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

βάζοντάς τα, πρώτον στό μέτωπο, δεύτερον στόν όμφαλό, τρίτον στόν άριστερό ώμό και τέταρτον στόν δεξιό. Τά τέσσερα δάκτυλα συμβολίζουν τόν Θεό Πατέρα, τόν Υιό, τήν Θεά Παναγία, και τόν βικάριο (άντιπρόσωπο) του Θεού στη γη, Πάπα.

Σέ βίντεο, πού κυκλοφορήθηκε, στό διαδίκτυο, είδαμε πρός μεγάλη έκπληξη μας, τόν προκάτοχο Υμών και μέντορα κυρό Άθηνάγορα, νά κάνει τόν Σταυρό του παπικώ τώ τρόπω⁵⁷. Τό γεγονός αυτό, τό όποιο έγινε μάλιστα από τήν τότε κεφαλή της Όρθοδοξίας, μόνο σύμπτωση δέν μπορεί νά χαρακτηριστεί.

Στό σημείο αυτό πρέπει νά τονισθει ότι οι Λατινοι είναι και σχισματικοί, επειδή εκαινοτόμησαν τό πασχάλιο και τό καλαντάριο.

Άς δούμε ποιά είναι ή θέση της Όρθοδόξου Έκκλησίας για τους Λατινους όσον άφορā τό Πάσχα, όπως μας τήν παρουσιάζει ό Όσιος Νικόδημος ό Άγιορείτης. Σχολιάζοντας τόν ζ' Άποστολικό Κανόνα «Εί τις Έπίσκοπος ή Πρεσβύτερος ή Διάκονος τήν άγίαν του Πάσχα ήμέρα πρό της έαρινής ίσημερίας μετά Ιουδαίων έπιτελέσει, καθαιρείσθω», αναφέρει ότι ό Ματθαίος Βλάσταρις λέει πώς ή Α' άγία και Οικουμενική Σύνοδος συνεκρότησε και εξέδωσε τό εξαίρετο και τό καλύτερο Κανόνιο περί της εύρέσεως του Πάσχα, κατά τόν α' Κανόνα της έν Άντιοχεια τοπικής Συνόδου. Στη συνέχεια ό Όσιος Νικόδημος αναφέρει ότι τέσσερις είναι οι αναγκαίες, άπαραίτητες προϋποθέσεις για τόν έορτασμό του δικου μας, του Όρθοδόξου Πάσχα. Πρώτον, τό Πάσχα πρέπει νά γίνεται πάντοτε ύστερα από τήν ίσημερία της άνοιξεως. Δεύτερον, τό Πάσχα δέν πρέπει νά γίνεται τήν ίδια ήμέρα μέ τό νομικό Φάσκα των Ιουδαίων (αυτά τά δύο διορίζονται από τόν παρόντα ζ' Άποστολικό Κανόνα). Τρίτον, τό Πάσχα νά μην γίνεται άπλως και άορίστως ύστερα από τήν ίσημερία, αλλά ύστερα από τήν πρώτη πανσέληνο του Μαρτίου, πού θά τύχει μετά τήν ίσημερία. Και τέταρτον, τό Πάσχα νά γίνεται τήν πρώτη Κυριακή, πού θά τύχει ύστερα από τήν πανσέληνο (αυτά τά δύο τά έχουμε εκ παραδόσεως και όχι από κανόνα). Για νά φυλάττονται και οι τέσσερις αυτοί διορισμοί εξίσου σε όλη τήν οικουμένη και νά έορτάζουν οι Όρθόδοξοι Χριστιανοί τόν ίδιο χρόνο και τήν ίδια ήμέρα τό Άγιο Πάσχα και νά μή χρειάζονται κάθε χρόνο άστρονόμους και συνόδους, συνήρμωσαν οι θεόσοφοι Πατέρες τό κανόνιο περί του Πάσχα.

Στό σημείο αυτό, σημειώνει ό Όσιος ότι, εξαιτίας της άνωμαλίας της κινήσεως της σελήνης, δέν φυλάττεται πάντα ό τέταρτος

⁵⁷ Όρθόδοξος Παρατηρητής, Όρθόδοξος Τύπος (20-7-2012) 4, http://aktines.blogspot.gr/2012/07/blog-post_7738.html, (λεπτό 16.00)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

διορισμός, ἀλλὰ κάποτε παραβαίνεται, ἐπειδὴ, κατὰ τὸν Βλάσταρη, μετὰ ἀπὸ τριακόσια (300) ἔτη καὶ δύο (2) ἡμέρες μετὰ τὴν πρώτη πανσέληνο, συμβαίνει νὰ γίνεται τὸ νομικὸ φάσκα τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς. Αὐτὲς οἱ δύο ἡμέρες, πού περισσεύουν ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀνωμαλία, προστιθέμενες, ὑπερβαίνουν κάποτε τὴν πρώτη Κυριακή, πού τυχαίνει ὕστερα ἀπὸ τὴν πανσέληνο τοῦ Μαρτίου, κατὰ τὴν ὁποία Κυριακή τότε ἐορτάζουμε τὰ Βάϊα καὶ κατὰ τὴν ἐρχομένη κάνουμε Πάσχα. Ἀπὸ τὴ λίγη αὐτὴ παράβαση, δέν ἀκολουθεῖ καμμία παρατροπή τῆς εὐσεβείας, οὔτε κάτι ἄτοπο ἢ ψυχικὸς κίνδυνος. Γι'αὐτὸ καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, στό λόγο του «εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νηστεύοντας» λέει: «Χρόνων ἀκρίβειαν καὶ ἡμερῶν παρατήρησιν δέν ἤξεύρει ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Ἐπειδὴ ὅσαις φοραῖς τρώγει τὸν ζωοποιὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνει, καταγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καὶ Πάσχα ἐπιτελεῖ· ἀλλ'ἐπειδὴ εἰς τὴν πρώτην σύνοδον ἐσυνάχθησαν οἱ Πατέρες καὶ ἐδιώρισαν πότε νὰ γίνεται τὸ Πάσχα, τιμῶσα ἡ Ἐκκλησία πανταχοῦ τὴν συμφωνίαν καὶ ἔνωσιν, ἐδέχθη τὸν διορισμόν, ὅπου ἐκεῖνοι ἔκαμαν»⁵⁸. Ἐπρεπε, λοιπόν, κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο, νὰ προτιμήσουν καὶ οἱ Λατίνοι τὴ συμφωνία καὶ ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας, περισσότερο ἀπὸ τὴν παρατήρησιν τῶν χρόνων (τῆς ἰσημερίας δηλαδή, πού κατέβηκε τώρα στίς 11 Μαρτίου, ἐνῶ τὸν καιρὸ τῆς Α' Συνόδου ἦταν στίς 21 Μαρτίου) καὶ νὰ ἐορτάζουν τὸ Πάσχα μ'ἐμᾶς καὶ ὄχι νὰ ἀτιμάζουν τοὺς τριακοσίους ἐκείνους θεοφόρους καὶ πνευματοφόρους Πατέρες, πού τὸ νομοθέτησαν, κατὰ θεῖο φωτισμό, νομίζοντάς τους ὡς ἀνοήτους καὶ ὑβρίζοντας τὴν κοινὴ μητέρα ὄλων μας Ἐκκλησία, διότι (λέει ἀκολουθῶς ὁ χρυσοῦς ρήτωρ), ἂν καὶ ἡ Ἐκκλησία ἔσφαλε βέβαια δέ θά κατορθωνόταν τόσο μεγάλο κακὸ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀκριβὴ φύλαξιν τοῦ καιροῦ, ὅσο μεγάλο κακὸ θά προξενούνταν ἀπὸ αὐτὴ τὴν διαίρεσιν καὶ τὸ σχίσμα ἀπὸ τὴν Καθολικὴ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ἐπειδὴ λέει: «δέν φροντίζει ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία διὰ τοιαύτην παρατήρησιν τῶν χρόνων καὶ ἡμερῶν, πάρεξ διὰ μοναχὴν τὴν ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην».

Μᾶς παροτρύνει ὁ Ὅσιος Νικόδημος νὰ προσέξουμε πῶς ὁ θεῖος Χρυσόστομος ὀνομάζει σχισματικούς ἐκείνους ὅπως οἱ Λατίνοι, πού ἐκαινοτόμησαν τὸ πασχάλιό τους καὶ Καλαντάριο, ὄχι ἐπειδὴ αὐτὸ δέν εἶναι ὀρθό, κατὰ τὴν ἰσημερία – διότι βλέπουμε ὅτι ἡ ἰσημερία ἀληθῶς ἔμεινε πίσω 11 ἡμέρες – ἀλλὰ γιατί χωρίσθηκαν γι'αὐτὸ ἀπὸ μᾶς, τὸ ὁποῖο εἶναι ἔγκλημα ἀσυγχώρητο, κατὰ τὸν ἴδιο ἅγιο. Γιατί, λέει στὸν ἴδιο λόγο, ὅτι τὸ νὰ νηστεύσει κανεὶς καὶ τὸ νὰ κάνει Πάσχα σ'αὐτόν

⁵⁸ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, *Λόγος εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νηστεύοντας*.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τόν καιρό ἢ σ'ἐκεῖνον, μετὰ τήν 21η Μαρτίου, ὑποθετικά, ὅπως κάνουμε ἐμεῖς, ἢ μετὰ τήν 11η Μαρτίου, ὅπως κάνουν οἱ Λατῖνοι, αὐτό δέν εἶναι ἔγκλημα. «Τό δέ νά σχίσῃ τινάς τήν Ἐκκλησίαν καί νά ἀντιστεκῆται φιλονείκως καί νά κάμνῃ διχοστασίας καί διαιρέσεις καί νά χωρίσῃ τόν ἑαυτό τοῦ πάντοτε ἀπό τήν κοινήν σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας, τοῦτο εἶναι ἀμάρτημα ἀσυγχώρητον καί κατηγορίας ἄξιον καί πολλήν ἔχει κόλασιν καί τιμωρίαν». Γιατί, ἄς γνωρίζουν οἱ Λατῖνοι ὅτι καί οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι, πού ἔγιναν μετὰ τήν πρώτη, καί οἱ ὑπόλοιποι Πατέρες, ἔβλεπαν ναι καί αὐτοί, ὡς σοφοί πού ἦταν, πώς κατέβηκε πολύ ἡ ἰσημερία· ἀλλ'ὅμως δέν θέλησαν νά τήν μεταθέσουν ἀπό τήν 21η Μαρτίου, πού τήν βρῆκε ἡ Α' Σύνοδος, προτιμῶντας περισσότερο τή συμφωνία καί ἔνωση τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό τήν ἀκρίβεια τῆς ἰσημερίας, ἡ ὁποία δέν προξενεῖ, οὔτε στήν εὔρεση τοῦ δικοῦ μας Πάσχα καμμία σύγχυση, οὔτε βλάβη στήν εὐσέβεια, μάλιστα δέ προξενεῖ αὐτή ἡ ἀκρίβεια στούς Λατίνους δύο μεγάλες ἀτοπίες, τό νά ἐορτάζουν δηλαδή τό Πάσχα ἢ μαζί μέ τούς Ἰουδαίους, τό ὁποῖο εἶναι ἐναντίον στόν παρόντα ζ' Ἀποστολικό Κανόνα, ἢ πρίν τούς Ἰουδαίους.

Τό ὅτι ὁ Θεός περισσότερο εὐαρεστεῖται στήν τάξη τοῦ πασχαλίου καί ἀπλῶς εἰπεῖν τοῦ καλανταρίου τοῦ δικοῦ μας, τοῦ Ὁρθοδόξου, παρά στήν ἀκρίβεια τοῦ πασχαλίου καί καλανταρίου τῶν Λατίνων, γίνεται φανερό ἀπό τά θαύματα, πού ἔδειξε καί δείχνει ἕως τώρα γ'αὐτό. Διότι, α) στά μέρη τῆς Ἡλιουπόλεως τῆς Αἰγύπτου, ὅπου εἶναι οἱ δύο μεγάλες Πυραμίδες, ἐνεργεῖ ὁ Θεός κάθε χρόνο αὐτό τό παράδοξο· δηλαδή κατά τό ἔσπερας τῆς Μεγάλης Πέμπτης τῆς δικῆς μας (ὄχι τῶν Λατίνων), ξερνᾶ ἡ γῆ λείψανα καί κόκκαλα παλαιά ἀνθρώπινα, ἀπό τά ὁποία γεμίζει ἕνας εὐρύχωρος κάμπος, τά ὁποία στέκονται ἕως τήν Πέμπτη τῆς Αναλήψεως, καί τότε κρύβονται καί παντελῶς δέ φαίνονται, μέχρι νά ἔλθει πάλι ἡ Μεγάλη Πέμπτη. Αὐτό δέν εἶναι κανένας μύθος, ἀλλά ἀληθινό καί βέβαιο, μαρτυρημένο ἀπό παλαιούς καί νέους ἱστορικούς, μάλιστα δέ ἀπό τόν Γεώργιο Κορέσιο τόν Χίο καί ἀπό τόν ἀοίδιμο πατριάρχη Ἱεροσολύμων Νεκτάριο⁵⁹, ὁ ὁποῖος τό διηγεῖται στόν ἀραβικό χρονογράφο, πού ἔγραψε, καί φαίνεται, ἀπ'ὄσα λέει παρακάτω, ὅτι τό εἶδε μέ τά μάτια του (τά ἀνθρώπινα αὐτά κόκκαλα προμηνύουν τήν μέλλουσα ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, ὅπως τά εἶδε καί ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ). β) Ἐπίσης, ὁ ρηθείς Κορέσιος γράφει ὅτι ὁ Πασχασῖνος ἔγραψε πρὸς τό Λέοντα ὅτι, ὅταν ἐόρταζαν κάποτε τό Πάσχα οἱ μὲν ἀνατολικοί τήν 22^α Ἀπριλίου, οἱ δέ δυτικοί τήν 25^η Μαρτίου, μιά βρῦση, ἡ ὁποία προηγουμένως ἦταν

⁵⁹ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ, *Αραβικός χρονογράφος*, σ. 266.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ξηρά, γέμισε από νερό τήν 22^α Απριλίου, δηλαδή στό δικό μας Πάσχα και ὄχι τῶν Λατίνων. γ) Τέλος, ὁ Δοσίθεος Ἱεροσολύμων⁶⁰, στό ιβ' βιβλίο τοῦ περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων, διηγείται ὅτι εὕρισκόμενος κάποτε ὁ Ἱεροσολύμων Παῖσιος στό Βελιγράδι, ἀκολούθησε ἓνα θαῦμα, βεβαιωτικό μὲν τοῦ δικοῦ μας καλανταρίου, ἀναιρετικό δὲ τοῦ τῶν Λατίνων· δηλαδή ἡ ζύμη, πού ζυμώθηκε ἀπό κάποια Λατίνα κατά τήν ἡμέρα τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, μεταβλήθηκε σέ πέτρα σκληρή, κίσηρα⁶¹. Ὁ αὐτός Δοσίθεος ἀναφέρει ὅτι τό Φεβρουάριο τοῦ 1593 συνεκλήθη Σύνοδος στήν Κων/λη, στόν ναό τῆς Παμμακαρίστου, στήν ὁποία συμμετεῖχαν ὁ Κων/λεως Ἱερεμίας, ὁ Ἀλεξανδρείας Μελέτιος, ὁ ὁποῖος ἐπέιχε καί τόν τόπο τοῦ Ἀντιοχείας Ἰωακείμ καί ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος, ἡ ὁποία καθόρισε νά γίνεται τό Πάσχα, ὅπως τό διόρισε ἡ Α' Οἰκουμ. Σύνοδος, καί ἀναθεμάτισε τό νέο καλαντάριο, πού ἐπινοήθηκε ἀπό τούς Λατίνους⁶².

Παρ' ὅλα αὐτά, τό Σεπτό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο προωθεῖ τόν κοινό ἑορτασμό τοῦ Πάσχα μεταξύ Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν. Τόν κοινό ἑορτασμό προωθεῖ ἀρχικῶς τό Βατικανόν ἀπό τό 1960. Τό στόχο του, ὅμως, αὐτόν τόν ἐπισημοποίησε κατά τήν Β' Βατικανή Σύνοδο καί τόν ἀποδέχθηκε ὁ μακαριστός Οἰκουμενικός Πατριάρχης κυρός Ἀθηναγόρας, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἐνθερμος ὑποστηρικτῆς τῆς ιδέας αὐτῆς. Γιὰ πολλὰ ἔτη ὑπῆρχε ἄκρα τοῦ «τάφου σιωπῆ», διότι ὄλοι φοβοῦνταν τίς ἀντιδράσεις κυρίως, τῶν Ὁρθοδόξων. Ὅλα αὐτά τὰ ἔτη, ὅμως, συζητοῦσαν μυστικῶς οἱ κεφαλές τοῦ Παπισμοῦ καί τῶν Ὁρθοδόξων μὲ σκοπὸ τόν κοινὸ ἑορτασμό τοῦ Πάσχα. Στή συνέχεια συγκροτήθηκε γιὰ τὸ θέμα κοινός «ἄξονας» μεταξύ Παπισμοῦ, Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (ἢ Αἰρέσεων-ΠΣΕ) καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὁ «ἄξονας» αὐτὸς προέβλεπε, μετὰ τό 2001, νά ἑορτάζεται ἀπό κοινοῦ τό Πάσχα μεταξύ Ὁρθοδόξων καί ἄλλων πλανεμένων Χριστιανῶν. Τό στόχο τὸν ἔθεσε τό Βατικανὸ καί τὸν προώθησε δυναμικῶς τό Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Τὸ τελευταῖο μὲ τήν ὑπ' ἀριθ. 150 πρωτ. 420/26.5.1995 ἐγκύκλιό του⁶³, ἀνεφέρθη «εἰς τὸν καθορισμὸν κοινῆς ἡμερομηνίας ἑορτασμοῦ ὑφ' ἀπάντων τῶν χριστιανῶν τῆς Μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πάσχα».

⁶⁰ ΔΟΣΙΘΕΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ, Δωδεκάβιβλος· περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων, βιβλίο 12^ο, κεφ. 2^ο, §β', ἐκδ. Β. Ρηγόπουλος, Θεσ/κη 1983, σσ. 105-106.

⁶¹ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, Πηδάλιον, σσ. 8-9.

⁶² ΔΟΣΙΘΕΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ, ἐνθ' αὐτω. σσ. 231-232.

⁶³ «Συνεορτασμόν τοῦ Πάσχα μὲ τούς ἑτεροδόξους ἀνακινεῖ τό Πατριαρχεῖον», Ὁρθόδοξος Τύπος (9-2-1996)

Θ) Οικουμενιστικός – ουνιτικός μοναχισμός τύπου Bose

Τά ὅσα ἀναφέρατε, Παναγιώτατε Δέσποτα, περί μοναχισμοῦ, κατά τήν ὁμιλία Ὑμῶν στό Μοναστήρι τοῦ Bose, ἐκτός ἀπό κάποια σημεῖα, πού θά σχολιάσουμε παρακάτω, ἦταν ὄντως σωστά, μέ τή μεγίστη διαφορά, ὅμως, ὅτι αὐτά θά ἔπρεπε νά τά ἀπευθύνετε σέ Ὁρθοδόξους καί ὄχι σέ παπικούς μοναχούς. Γνωρίζετε, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι τόσο ὁ μοναχισμός, ὅσο καί ὁ ἐρημητισμός στή Δύση δέν ἔχουν καμμία σχέση μέ τόν ὀρθόδοξο ἀνατολικό μοναχισμό καί ἐρημητισμό. Ὁ Παπισμός εὐνόησε τήν διαμόρφωση τῶν μοναχικῶν ταγμάτων (Ἰησουϊτῶν, Καπουτσίνων, Δομινικανῶν, Φραγκισκανῶν κ.ἄ.), τά ὅποια εἶναι διασκορπισμένα σέ διάφορες περιοχές, ἀλλά ἔχουν ἐνιαία ὀργάνωση καί ὑπάγονται στήν κεντρική ἐξουσία τοῦ Πάπα. Ἀκόμη, χαρακτηρίζονται συνήθως γιά τήν ἐξειδίκευσή τους σέ κάποια ιδιαίτερη ἀποστολή (φιλανθρωπική δράση κλπ) καί διακρίνονται ἐξωτερικά ἀπό τήν διαφορετική ἐνδυμασία τους. Τά μοναχικά τάγματα ἦταν καί παραμένουν ἄγνωστα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, γιατί ἡ ὅλη δομή τους προϋποθέτει διαφορετική θεώρηση τῆς Ἐκκλησίας. Γενικά, ὁ μοναχισμός στή Δύση τοποθετεῖται στήν ὑπηρεσία κάποιου κοινωνικοῦ σκοποῦ, δηλ. εἶναι κυρίως ὀργανωτικός, ἐνῶ στήν Ἀνατολή εἶναι κυρίως ἡσυχαστικός καί ἔχει ὡς κύριο σκοπό τήν ἀένναη λατρεία τοῦ Θεοῦ, τήν ἀδιάλειπτη καρδιακή νοερά προσευχή, τήν ὑπακοή, τήν ἀκτημοσύνη, τήν παρθενία, τήν κάθαρση ἀπό τά πάθη, τό φωτισμό καί τή θέωση. Στό ἴδιο ξένο πρός τήν Ἀνατολή πλαίσιο κινεῖται καί ὁ ἐρημητισμός στή Δύση, ὁ ὁποῖος ἔχει μεταλλαχθεῖ σέ κάποιο εἶδος κοινωνικοῦ ἐρημητισμοῦ. Οὐσιαστικά, ὁ ἐρημητισμός στή Δύση ἂν δέν ἔχει ἐκλείψει παντελῶς, ἔχει σημαντικά ἐξασθενήσει⁶⁴.

Μέ τόν «παντοδύναμο» πάπα του ὁ Παπισμός σκοπεύει νά κατακτήσει τόν κόσμο. Ἡ παρά τήν Ἁγία Γραφή καί τήν Ἁγία ΣΤ' Οἰκουμενική Σύνοδο (16^{ος} Κανών) ὑποχρεωτική ἀγαμία τοῦ κλήρου καί τά ποικίλα «κοινωνικά» μοναχικά τάγματα ἔρχονται νά ὑπηρετήσουν τό σκοπό αὐτό. Ἡ Ὁρθοδοξία ἀντιθέτως, σκοπεύουσα, ὄχι στήν κατάκτηση, ἀλλά στή μεταμόρφωση τοῦ κόσμου, οὔτε τήν ὑποχρεωτική ἀγαμία τοῦ κλήρου ἐπέβαλε, οὔτε τό μοναχισμό ἀπό ἡσυχαστικό μετέβαλε σέ κοινωνικό καί τῆς δράσεως. Στή «θεοποιό» ἡσυχία ὁ μοναχός μεταμορφώνεται καί μυστικῶς μεταμορφώνει τόν

⁶⁴ Γ. ΜΑΝΤΖΑΡΙΑΔΗΣ, *Κοινωνιολογία τοῦ Χριστιανισμοῦ*, ἐκδ. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 1999, σσ. 111-112.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

κόσμο και δι'αυτοῦ «ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔρχεται μετὰ παρατηρήσεως»⁶⁵.

Γνωρίζετε, Παναγιώτατε Δέσποτα, τόν οἰκουμενιστικό, διαβρωτικό και ἰσοπεδωτικό ρόλο τοῦ Bose. Ἐργαστήρι οἰκουμενιστικῆς θεολογίας ἀποτελεῖ ἡ μοναστική κοινότητα τοῦ Bose τῆς Βόρειας Ἰταλίας. Στό παπικό αὐτό μοναστήρι κάθε χρόνο διοργανώνονται διαχριστιανικά συνέδρια μέ ὁμιλητές, ὄχι μόνο παπικούς, ἀλλά και ὀρθοδόξους κληρικούς και θεολόγους. Ἡ κοινότητα αὐτοπροβάλλεται ὡς φιλορθόδοξος και τά μέλη της ὑποτίθεται ὅτι ἐντρυφούν στήν ὀρθόδοξη ἀσκητική παράδοση. Παρά, ὡστόσο, τή βαθειά γνώση τῆς διδασκαλίας τῶν ὀρθοδόξων ἀσκητῶν Πατέρων, παραμένουν ἀμετανόητοι και σταθεροί στήν πίστη τῆς αἵρεσῆς τους! Ἡ συμμετοχή πολλῶν ὀρθοδόξων στά διαχριστιανικά συνέδρια τοῦ Bose δημιουργεῖ μεγάλη σύγχυση στους ὀρθοδόξους πιστούς, ὄχι μόνο τῆς Ἰταλίας, ἀλλά ὀλόκληρης τῆς Εὐρώπης... Καί πῶς νά μήν μπερδευτεῖ ἓνας πιστός βλέποντας ὀρθόδοξες βυζαντινές εἰκόνες νά κοσμοῦν τά ἔντυπα τῆς ἀδελφότητας τοῦ Bose ἢ εἰσηγήσεις μέ θέματα ὅπως «Κοινωνία και ἡσυχία κατά τόν ἅγιο Ἰσαάκ τόν Σύρο», «Ἡ πρόκληση τοῦ κοινοβιακοῦ βίου στή Μονή τῆς Ὀπτινα» ἢ «Κοινωνία και ἐρημία κατά τό Μέγα Βασίλειο»; Ὁ προσεκτικότερος ὡστόσο μελετητής τῶν ὀνομάτων τῶν ὀρθοδόξων εἰσηγητῶν διαπιστώνει πῶς οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς εἶναι πρωτεργάτες οἰκουμενιστικῶν δράσεων και ἐντός τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀπό τίς ὁποῖες προέρχονται. Ἀποκαλυπτική τοῦ οἰκουμενιστικοῦ χαρακτήρα τῆς ἀδελφότητας τοῦ Bose εἶναι και ἡ ἐπίσημη ἱστοσελίδα της. Σέ αὐτή ρητά ἀναφέρεται ὅτι στή μονή Bose ἐγκαταβιώνουν «μοναχοί και μοναχές» ἀπό ὄλες τίς χριστιανικές ὁμολογίες (παπικοί, προτεστάντες, μεθοδιστές κ.ἄ.), ὑπό τήν πνευματική καθοδήγηση τοῦ παπικοῦ Enzo Bianchi. Δέν πρόκειται, παρά για ἐφαρμογή τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ὄχι μόνο στή θεολογία, ἀλλά και στή λειτουργική πράξη και τή μοναχική ζωή, ὅπου συμπροσευχόμενοι παρίστανται ἀπό κοινοῦ κληρικοί και πιστοί ὀρθόδοξοι, παπικοί και ἀπό κάθε χριστιανική ὁμολογία. Εἶναι ξεκάθαρο ὅτι ἡ κοινότητα τοῦ Bose ἀποτελεῖ ἓνα ἰσχυρό προπύργιο τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ἡ συμμετοχή στά συνέδρια τῆς ὀρθοδόξων κληρικῶν και θεολόγων ἀποτελεῖ πράξη θεολογικῆς και ποιμαντικῆς ἀνευθυνότητας, ἀφοῦ, ἀφ'ένός ὀδηγεῖ σέ σύγχυση τους ὀρθοδόξους

⁶⁵ Λουκ. 17, 20. ΑΡΧΙΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ, Ὀρθοδοξία και Οὐμανισμός. Ὀρθοδοξία και παπισμός, ἐκδ. Ἰ. Μ. Ὀσίου Γρηγορίου, Ἅγιον Ὄρος 1998, σ. 94.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

πιστούς, ἀφ'έτερου δέ κανέναν ἑτερόδοξο δέν ὀδήγησε σέ ἐπιστροφή στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία⁶⁶.

Εἶναι ἐπαινετά ὄντως, Παναγιώτατε Δέσποτα, τά ὅσα ἐν συνεχείᾳ καταθέσατε στήν ὁμιλία Ὑμῶν στό μοναστήρι τοῦ Bose: «Ὁφείλομεν δέ νά ὁμολογήσωμεν ὅτι συγκινούμεθα ἐκ τῆς πολυετοῦς πνευματικῆς προσπαθείας τοῦ π. Enzo καί τῆς Ἀδελφότητός σας, ἐκ τῆς ἀγάπης, τοῦ ἐνδιαφέροντος καί τοῦ σεβασμοῦ σας διά τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί διά τήν ὀρθόδοξον πνευματικότητα, ποικιλοτρόπως ἐκδηλούμενα μέσω τῆς ὀργανώσεως τῆς μοναστικῆς ζωῆς μέ πρότυπον τόν ἀνατολικόν μοναστικόν βίον, τῆς διοργανώσεως συνεδρίων ἐμβαθύνσεως εἰς τήν ὀρθόδοξον πνευματικότητα μέ τήν συμμετοχήν ἐκπροσώπων τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας καί διανοήσεως, τῆς ἀναδείξεως καί μελέτης τοῦ βίου καί τῆς διδασκαλίας κορυφαίων συγχρόνων μορφῶν καί γερόντων τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς τοῦ ἁγίου Σιλουανοῦ, τοῦ γέροντος Σωφρονίου τοῦ Ἑσσεξ, τοῦ γέροντος Πορφυρίου, τοῦ γέροντος Παΐσιου, καί ἀσφαλῶς μέσω τοῦ ἀξιολόγου ἐκδοτικοῦ ἔργου τῆς Κοινότητός σας.

Κυρίως ὁμως πρέπει νά ἐξάρωμεν τήν μεγάλην ὠφέλειαν ἐκ τῆς μελέτης ἔργων τῆς μακραίωνος ἀνατολικῆς πατερικῆς γραμματείας, τά ὅποια ἦσαν ἄχρι τοῦδε ἄγνωστα ἤ καί μή κατανοητά εἰς τήν Δύσιν, ὡς τά ἔργα τοῦ κήρυκος τῆς χάριτος καί τοῦ φωτός ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Μεθ' ἱκανοποιήσεως μάλιστα ἐπληροφορήθημεν πρό ἐτῶν τήν μετάφρασιν αὐτῶν ὑπό Ἰταλοφώνων ὀρθοδόξων εἰς τήν ἰταλικήν γλῶσσαν, προκειμένου ὁ παρεξηγημένος ὑπό τοῦ Δυτικοῦ κόσμου αὐτός ἅγιος νά εὔρη καί εἰς τήν Δύσιν μίαν θέσιν ἀνταξίαν τοῦ πλούτου καί τοῦ βάθους τῆς πνευματικότητος τῶν ἔργων αὐτοῦ.

Εἶναι ἀξία, λοιπόν, εἰλικρινοῦς ἐπαίνου ἢ προσπάθεια τῆς καθ' ὑμᾶς μοναστικῆς Κοινότητος διά μίαν βαθυτέραν προσέγγισιν καί μελέτην τῆς κοινῆς μοναχικῆς παραδόσεως Ἀνατολῆς καί Δύσεως τῆς πρό τοῦ σχίσματος περιόδου, ἀλλά καί ἀξιοποιήσεως τῆς μετά τό Σχίσμα πολυτίμου πνευματικῆς ἐμπειρίας καί παράδοσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ὀρθοδόξου μοναχισμοῦ, μάλιστα δέ ὅπως αὕτη ἔχει ἀποκρυσταλλωθῆ ἐπί χίλια καί πλέον ἔτη εἰς τόν κατ' ἐξοχήν τόπον ἀσκήσεως καί λατρείας τοῦ Κυρίου καί τῆς Θεοτόκου, ἐντός τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τό Ἅγιον Ὄρος⁶⁷» καί εἶναι ἐπαινετά διότι τοὺς παρωτρύνατε νά μελετήσουν τόν ἅγιο Σιλουανό, τοὺς μακαριστοὺς γέροντες Σωφρόνιο τοῦ Ἑσσεξ, Παΐσιο καί Πορφύριο, γιά νά

⁶⁶ Ἰωάννης Τάτσης, «Προπύργιον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ τό Bose», Ὁρθόδοξος Τύπος (25-6-2010), <http://thriskeftika.blogspot.gr/2010/06/bose.html>

⁶⁷ <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17016-bose>

έμβαθύνουν στην Όρθόδοξη Παράδοση και την Όρθόδοξη Μοναχική ζωή. Αλλά, εάν δέν τούς ύποδειξετε τήν αίρεσή τους και τήν τραγική τους πλάνη, πώς θά σωθοῦν και εις τί θά τούς ώφελήσει ή ανάγνωση⁶⁸;

Ι) Πατέρες τῆς Εκκλησίας

Στήν ίδια όμιλία Ὑμῶν στό Bose χρησιμοποιήσατε τόν ἅγ. Απόστολο Παῦλο πολλούς ἀντιαιρετικούς ἁγίους Πατέρες, ὅπως τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, τόν ὅσιο Μακάριο τόν Αἰγύπτιο, τόν ὅσιο Σάββα τόν Χιλανδαρινό, τόν ἅγιο Κασσιανό τόν Ρωμαῖο, τόν ἅγιο Πάπα Γρηγόριο τόν Διάλογο, τόν ἅγιο Ἰερώνυμο, τόν ὅσιο Νεῖλο τόν Καλαβρό, τόν ὅσιο Βενέδικτο, τόν ὅσιο Παχώμιο, τό Μέγα Ἀντώνιο και τόν ὅσιο Ἰουστῖνο Πόποβιτς τοῦ Τσέλιε, χωρίς ὅμως νά ἀναφερθεῖτε στούς ἀντιαιρετικούς και συγκεκριμένως στούς ἀντιπαπικούς και στούς ἀντιοικουμενιστικούς ἀγῶνες, ὅσων ἐξ αὐτῶν εἶναι μετά τό Σχίσμα. Εὐλαβῶς ὑπενθυμίζουμε:

Ἐλεγε ὁ μακαριστός ἅγιος Γέρον Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης : «Ὁ διάβολος ἄπλωσε τρία πλοκάμια νά πιάσει ὅλο τόν κόσμο. Τούς πλουσίους νά τούς πιάσει μέ τή Μασονία, τούς πτωχοὺς μέ τόν κομμουνισμό και τούς θρησκευόμενους μέ τόν οἰκουμενισμό». Ὁ ἴδιος ἄλλοτε σέ συνάξεις μοναζουσῶν ἐπεσήμανε : «Οἰκουμενισμός και Κοινή Ἀγορά, ἓνα κράτος μεγάλο, μία θρησκεία στά μέτρα τους. Αὐτά εἶναι σχέδια διαβόλων»⁶⁹.

Γιά νά φανεῖ, πόσο εὐαίσθητος και προσεκτικός ἦταν ὁ Γέροντας Παῖσιος σέ θέματα ἐπικοινωνίας και συμπροσευχῆς μέ αίρετικούς, μεταφέρουμε ἐδῶ τό ἐξῆς χαρακτηριστικό περιστατικό :

«Κάποτε, διηγήθηκε ὁ Γέροντας, μοῦ ἦρθαν δύο παπικοί, λατίνοι... Μοῦ λέει λοιπόν ὁ ἓνας – Ἔλα νά ποῦμε τό 'Πάτερ ἡμῶν...' – Γιά νά τό ποῦμε μαζί, τοῦ εἶπα, πρέπει νά συμφωνοῦμε στό Δόγμα. Ὅμως μεταξύ ἡμῶν και ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστι. Ὑστερα μοῦ λέει : - Μόνο οἱ Όρθόδοξοι εἶναι κοντά στό Θεό και μόνο αὐτοί θά σωθοῦνε; Ὁ Θεός εἶναι μέ ὅλο τόν κόσμο. – Ναι, τοῦ εἶπα. Ἐσύ μπορείς νά μοῦ πῆς και πόσος κόσμος εἶναι κοντά στό Θεό; Ἐχουμε λοιπόν διαφορές. Εἶμαστε φυσικά παιδιά τοῦ ἐνός Πατέρα, ἀλλά μερικά μένουν στό σπίτι και μερικά γυρίζουν ἔξω. – Νά δείξουμε ἀγάπη, μοῦ λένε μετά. – Και ή ἁμαρτία ἔγινε μόδα, τούς λέω. – Και αὐτό μέσα στην ἀγάπη εἶναι, μοῦ λένε.

⁶⁸ Όρθόδοξος Τύπος (24-5-2013)

⁶⁹ ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Λόγοι*, τ. Β', ἐκδ. Ἱερὸν Ἠσυχαστήριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1999, σ. 176.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

–Όλοι μιλάνε για αγάπη, ειρήνη και όμοιοια, τούς είπα στό τέλος, αλλά όλοι αύτοί είναι διχασμένοι και μέ τόν έαυτό τους και μέ τούς άλλους. Γι' αυτό και έτοιμάζουν όλο και μεγαλύτερες βόμβες.

Πολλοί πού μιλοῦν για αγάπη και ένότητα, οί ίδιοι δέν είναι ένωμένοι μέ τό Θεό, γιατί δέν τόν έχουν αγαπήσει οὔτε έχουν άληθινή αγάπη. Αγάπη άληθινή έχει εκείνος πού έχει όρθή πίστη, ζή κοντά στό Θεό, και τότε ό Θεός ζωγραφίζεται στό πρόσωπό του και οί άλλοι βλέπουν στό πρόσωπό του τόν Θεό.

Χαρακτηριστικό είναι και τό έξής περιστατικό : Ό τότε Πάπας, έχοντας ακούσει για τήν φήμη του Γέροντος Παΐσιου, έστειλε μερικούς καρδινάλιους στό καλύβι του γέροντος, για να του ανακοινώσουν ότι ό Πάπας τόν προσκαλεί στη Ρώμη για να συζητήσουν περί δογματικών και εκκλησιαστικών θεμάτων. Η άπάντηση του γέροντα ήταν αποστομωτική: «Ό πάπας δέν είναι έτοιμος άκόμη για μία τέτοια συζήτηση. Πρέπει να αποβάλλει τόν έγωισμό του».

Τέλος, ό Γέροντας Παΐσιος έφήρμοσε τή διακοπή του πατριαρχικού «μνημοσύνου» του κυρου Αθηνάγορα για τά οικουμενιστικά άνοιγματα του.

Ό Απ. Παῦλος λέει : «αίρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτου»⁷⁰, «άλλά και εάν ήμεις ή άγγελος έξ ουρανου εύαγγελίζεται υμιν παρ'ό εύηγγελισάμεθα υμιν, ανάθεμα έστω»⁷¹, «εί τις ου φιλει τόν Κύριον Ιησοῦν Χριστόν, ήτο ανάθεμα»⁷², «έγώ γάρ οίδα τουτο, ότι έλεύσονται μετά τήν άφιξίν μου λύκοι βαρεις εις υμας μη φειδόμενοι του ποιμνίου. Και έξ υμων αυτων αναστήσονται άνδρες λαλούντες διεστραμμένα του αποσπᾶν τούς μαθητας όπισω αυτων»⁷³.

Ό Αββᾶς Μακάριος χτυπάει μέ τό μπαστούνι του, καθώς βαδίζει στην έρημο, τό πεταμένο κρανίο ενός αίρεσιάρχη. Και άμέσως ή ψυχή του στην κόλαση αναγαλλιάζει και αισθανομένη τήν έπαφή του άγιου, τόν παρακαλει για ανακούφιση. Στην έρώτηση του άββα ποιά είναι ή κατάσταση τους εκεί στην κόλαση, ό κολασμένος του λέει πώς τό πρόσωπο του καθενός είναι κολλημένο στη ράχη του άλλου και δέν μπορει κανένας να αντικρύσει τά πρόσωπα των άλλων. Τόν

⁷⁰ Τίτ. 3, 10.

⁷¹ Γαλ. 1, 8.

⁷² Α' Κορ. 16, 22.

⁷³ Πράξ. 20, 29-30.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

παρακαλεῖ τελικά νά προσευχηθεῖ, γιά νά μπορέσουν νά δούν λιγάκι τό πρόσωπο τοῦ διπλανοῦ τους⁷⁴.

Ὁ ἅγιος Ἰερώνυμος, ἐλέγχει τόν Πάπα γιά τό δήθεν πέτρινο πρωτεῖο ἐξουσίας, λέγοντας ὅτι «Ὁ Θεός ἵδρυσε τήν Ἐκκλησία Του πάνω σ' αὐτή τήν πέτρα (τήν ὁμολογία τῆς θεότητος τοῦ Κυρίου), κι ἀπ' αὐτή τήν πέτρα ὁ Ἀπ. Πέτρος πῆρε τήν ὀνομασία του»⁷⁵.

Ὁ σύγχρονος ἅγιος γέρον τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας καί καθηγητής τῆς Δογματικῆς ὄσιος Ἰουστίνος Πόποβιτς σημειώνει : «Ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι κοινόν ὄνομα διά τούς ψευδοχριστιανισμούς, διά τās ψευδοεκκλησίας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Μέσα του εὐρίσκεται ἡ καρδιά ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν οὐμανισμῶν μέ ἐπικεφαλῆς τόν Παπισμό. Ὅλοι δέ αὐτοί οἱ ψευδοχριστιανισμοί, ὅλοι αἱ ψευδοεκκλησίαι δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μία αἵρεσις παραπλεύρως εἰς τήν ἄλλην αἵρεσιν. Τό κοινόν εὐαγγελικόν ὄνομά τους εἶναι ἡ παναίρεσις»⁷⁶.

Ὅσον ἀφορᾷ στόν ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ, τόν ὁποῖο ἀναφέρατε στήν ὁμιλία Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἀσφαλῶς γνωρίζετε ὅτι μέ τίς ἡσυχαστικές συνόδους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ τόν 14^ο αἰῶ., οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν τήν Θ' Οἰκουμενική Σύνοδο, ἀποφεύχθηκε ὁ ἐκδυτικισμός, ὁ ἐκλατινισμός, ἡ φραγκοποίηση τῆς Ὁρθοδοξίας, τόν ὁποῖο ἐκλατινισμό ὑπηρετοῦσε ὁ ἐκ τῆς Δύσεως ἐρχόμενος, ἐπηρμένος, ὑπερήφανος, αἰρετικός καί ἀναθεματισμένος ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, διά τοῦ Συνοδικοῦ της Ὁρθοδοξίας, Βαρλαάμ ὁ Καλαβρός.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ ὁποῖος μαζί μέ τό Μ. Φώτιο Κων/λεως καί τόν ἅγιο Μᾶρκο Ἐφέσου τόν Εὐγενικό ἀποτελοῦν τούς νέους τρεῖς Ἱεράρχες, τούς ὀνομαζομένους ἀντιπάπες καί παπομάστιγες, ἤλεγξε σφοδρότατα καί ἀυστηρότατα στό πρόσωπο τοῦ Βαρλαάμ τήν παναίρεση τοῦ Παπισμοῦ καί ὅλες τίς καινοτομίες, τούς νεωτερισμούς, τίς παραχαράξεις, τίς διαστρεβλώσεις καί αἰρέσεις τῆς Δύσεως ἐπί τῆς ἅπαξ παραδοθείσης πίστεως. Γί'αυτό καί μέχρι τίς ἡμέρες μας οἱ αἰρετικοί Λατίνοι ἀποστρέφονται καί μισοῦν τόν ἅγιο Γρηγόριο. Δέν τόν θεωροῦν ἅγιο, ἀλλά ἀντιθέτως «αἰρετικό»!!! Φρίττουν καί τρέμουν μόνο στό ἄκουσμα τοῦ ἁγίου ὀνόματός του!

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, οὔτε καινοτόμησε, οὔτε δικό του σύστημα θεολογίας οἰκοδόμησε, ἀλλά ἀπλῶς κωδικοποίησε καί συνήρμωσε σέ ἐνότητα ὅσα οἱ προηγούμενοι Πατέρες δίδαξαν γύρω ἀπό τά ζητήματα, πού προκάλεσε ὁ οὐμανιστής μοναχός Βαρλαάμ Καλαβρός,

⁷⁴ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ, *Ἀποφθέγματα*, PG 34, 257CD-260A.

⁷⁵ ΑΓΙΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, *Εἰς τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιον*, βιβλίο 6^ο.

⁷⁶ ΑΡΧΙΜ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΠΟΠΟΒΙΤΣ, *Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καί Οἰκουμενισμός*, Θεσσαλονίκη 1974, σ. 224.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

μεταφέροντας στήν Κωνσταντινούπολη και στήν Θεσσαλονίκη δυτική νοοτροπία και προβληματική. Γι' αυτό δέν δικαιολογείται ή χρήση από τούς Όρθοδόξους του ὄρου «Παλαμισμός» ή «Παλαμική Θεολογία», ὅπως πράττουν οί Δυτικοί, οί ὁποῖοι θεωροῦν ὡς αίρετικές τίς ἀπόψεις του, γι' αυτό μαζί μέ τόν Ἀρειανισμό, τόν Νεστοριανισμό και ἄλλες αίρέσεις τοποθετοῦν και τόν Παλαμισμό, ὡς προσωπική καινοτομία του Ἁγίου Γρηγορίου του Παλαμά. Ἄς μνημονεύσουμε ἀπλῶς ἐδῶ, διά του λόγου τό ἀληθές, ὅτι στούς Indices του Cavallera, τή γνωστή κλείδα, πού χρησιμοποιοῦμε γιά τήν Patrologia Graeca του Ἀββᾶ Migne, ὁ Ἡσυχασμός τοποθετεῖται μεταξύ τῶν αίρέσεων⁷⁷.

Στό ἔργο του «Λόγος ἀποδεικτικός περί τῆς ἐκπορεύσεως του Ἁγίου Πνεύματος» λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμάς : «Πάλιν ὁ δεινός και ἀρχέκακος ὄφισ τήν ἑαυτοῦ κεφαλὴν καθ' ἡμῶν διαίρων, ὑποψιθυρίζει τά τῆς ἀληθείας ἀντίθετα»⁷⁸. «Πάλι ὁ πρωταίτιος του κακοῦ ὄφισ, ὁ διάβολος, σηκώνοντας τήν κεφαλὴν του ἐναντίον μας, ὑποψιθυρίζει τά ἀντίθετα πρὸς τήν ἀλήθεια». Καί παρακάτω, ἀφοῦ λέει ὅτι αὐτός ὁ διάβολος εἶναι, πού παρεκίνησε τούς Ἀρείους, τούς Ἀπολλιναρίους, τούς Εὐνομοίους και Μακεδονίους και πολλούς ἑτέρους αίρετικούς, «οὗτος τοίνυν ὁ νοητός και διά τουτο μᾶλλον ἐπάρατος ὄφισ, τό πρῶτον και μέσον και τελευταῖον κακόν», «αὐτός, λοιπόν, ὁ νοερός και γι' αὐτό περισσότερο καταραμένος διάβολος, πού εἶναι τό πρῶτο και μεσαῖο και τό τελευταῖο κακό», «μηδαμῶς ἐπιλελησμένος τῆς οἰκείας κακοτεχνίας», «δέν ξέχασε καθόλου τήν κακοτεχνία του, τό κακό ἔργο του», «διά τῶν αὐτῶ πειθηνίων Λατίνων, περί Θεοῦ καινάς εἰσφέρει φωνάς»⁷⁹, «μέ τούς λατίνους, πού εἶναι πειθήνια ὄργανά του, εἰσάγει καινούργιες φωνές σχετικά μέ τό Θεό». Ἦδη ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμάς λέει αὐτό, πού ἀργότερα θά πει ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὅτι ὁ πάπας εἶναι ἀντίχριστος. «Τόν πάπα νά καταρᾶσθε, γιατί αὐτός θά εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν (τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως)».

Στή συνέχεια ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμάς, ἀναφερόμενος στή βλάσφημη διδασκαλία του Παπισμοῦ περί τῆς και ἐκ του Ἰοῦ ἐκπορεύσεως του Ἁγίου Πνεύματος, του Filioque, λέει: «Ἦν οὖν ἄρα τῶν δικαιοτάτων μηδέ λόγου ἀξιοῦν ὑμᾶς, εἰ μή του προστιθέναι τῶ ἱερῶ συμβόλῳ παύσησθε τῆς δέ παρ' ἡμῶν προσθήκης παρ' ὑμῶν ἐκβεβλημένης πρότερον, ἔπειτα ζητεῖν, εἰ και ἐκ του Ἰοῦ ἢ οὐχί και ἐκ του Ἰοῦ τό

⁷⁷ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Ἡ χρήση τῶν ἀποδείξεων στή θεολογία κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο Παλαμά», Θεοδρομία Π¹ (Ἰανουάριος-Μάρτιος 2011) 106 και Θεολόγοι τῆς Θεσσαλονίκης, Θεσ/κη 21997, 6.

⁷⁸ ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, Λόγος ἀποδεικτικός περί τῆς ἐκπορεύσεως του Ἁγίου Πνεύματος Α', ἐκδ. Γρηγόριος Παλαμάς, Θεσσαλονίκη 1981, ΕΠΕ 1 Πρόλογος 3-4, σ. 68.

⁷⁹ Ο. π., Πρόλογος 20-26, σ. 68.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Πνεῦμα τό Ἅγιον, καί τό ἀναφανέν τοῖς θεοφόροις συνδοκοῦν κυροῦν»⁸⁰. (Μέχρις οὔτου ἐξακολουθεῖτε νά ἔχετε τό Filioque, νά λέτε δηλ. ὅτι τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ, καί νά ἔχετε ἀλλοιώσει τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἀγίων καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων, δέν θά σᾶς δεχθοῦμε σέ ἐκκλησιαστική κοινωνία). Κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, λοιπόν, προϋπόθεση τοῦ διαλόγου μέ τούς λατίνους εἶναι ἡ ἀφαίρεση ἐκ μέρους τους τῆς παράνομης προσθήκης τοῦ Filioque ἀπό τό Σύμβολο τῆς Πίστεως. Σέ ἄλλο σημεῖο ξεκαθαρίζει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὅτι πίσω ἀπό τήν προσθήκη Filioque, κρύβεται μία καινή ἐκκλησιολογική ἀρχή, δηλ. «ἡ τοῦ περιόντος πάπα περιωπή»⁸¹, δηλ. τό ἐωσφορικό πρωτεῖο καί τό ἀλάθητο, τό νά νομοθετεῖ αὐτός μόνος, σάν ἄλλος θεός ἐπί γῆς, ὅτι αὐτός κρίνει σωστό, διαστρεβλώνοντας, διαστρέφοντας, παραμελώντας καί περιθωριοποιώντας ἀκόμη καί τά ἴδια τά λόγια τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καταδίκασε, μέ τήν Θ' Οἰκουμενική Σύνοδο⁸², τίς παπικές αἱρέσεις περί κτιστῶν ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ καί περί κτιστοῦ Θαβωρίου Φωτός, διδάσκοντας ὅτι ὁ Θεός ἔχει οὐσία καί ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες εἶναι καί οἱ δύο ἄκτιστες. Ἡ ἄκτιστη οὐσία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμέθεκτη, ἐνῶ οἱ ἄκτιστες ἐνέργειές Του εἶναι μεθεκτές. Παραλλήλως, τό Θαβώριον Φῶς, τό Φῶς τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι Φῶς τῆς Θεότητος καί συνεπῶς ἄκτιστο.

Πολύ χαρακτηριστικός εἶναι ὁ λόγος τοῦ ἀγίου Γρηγορίου, ὁ ὁποῖος, στήν «πρός τόν εὐλαβέστατον μοναχόν κύρ Διονύσιον»⁸³ ἐπιστολή του γράφει ὅτι τό τρίτο εἶδος τῆς ἀθεΐας εἶναι ἡ σιωπή περί τῶν δογμάτων, ἀπορρίπτοντας ἔτσι κάθε εἶδος ἐφησυχασμοῦ καί σιωπῆς ἐν καιρῷ κινδυνευούσης πίστεως.

ΙΑ) Ἀγάπη καί ἀλήθεια

Στά κείμενά Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, εἶναι διάχυτες οἱ ἀναφορές Ὑμῶν στήν ἀγάπη, τόν οἰκουμενιστικό ἀγαπισμό, πού πρέπει νά ἔχουμε πρός τούς ἄλλους, τούς αἰρετικούς καί τούς ἀπίστους, ἡ ὁποία ὅμως ἀγάπη χωρίζεται ἀπό τήν ἀλήθεια. Ἡ ἀπάντηση, ὅμως, τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί ἡ στάση τῶν ἀγίων Πατέρων εἶναι ὁμόφωνη. Ασφαλῶς, ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη, πού τή δείχνει πρός

⁸⁰ Ὁ. π., 4, 19-24, σ. 84.

⁸¹ Ὁ. π., 4, 32, σ. 86.

⁸² ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ, *Οἱ ἡσυχαστικές ἐριδες κατά τῶν 14^ο αἰώ., Β' ἐκδ.* Παρατηρητής, Θεσσαλονίκη 1993.

⁸³ ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, *Ἐπιστολή πρός τόν εὐλαβέστατον μοναχόν κυρ Διονύσιον*, ΕΠΕ 4, 404.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

όλους, δικαίους καὶ ἁμαρτωλούς, καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ χαρακτηριζόμαστε ἀπὸ αὐτὴν τὴν καθολικὴ, τὴν συνολικὴ ἀγάπη, γιατί αὐτὴ εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν γνῶρισμα τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι Θεός, δὲν πρέπει νὰ θεοποιούμε τὴν ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη, ἐπίσης, δὲν πρέπει νὰ ἀναιρεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν εὐσέβεια, πρέπει νὰ εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀλήθεια, γιατί διαφορετικὰ εἶναι ψεύτικη καὶ ὑποκριτικὴ. «*Ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀγαπῶντες ἐν ἀληθείᾳ*»⁸⁴. Πρέπει νὰ ἀγκαλιάζει τὸν πλησίον, ὄχι μόνο ὡς σωματικὴ, βιολογικὴ παρουσία, ἀλλὰ ὡς πνευματικὴ ὑπαρξή, μὲ αἰώνια προοπτικὴ, καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται πρὸ παντός, ὄχι γιὰ τὰ κοσμικὰ καὶ τὰ πρόσκαιρα, ἀλλὰ γιὰ τὰ αἰώνια, γιὰ τὴν σωτηρία του. Ἡ σωτηρία τοῦ πλησίον δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ, ὅταν βρίσκεται στὴν πλάνη καὶ στὴν αἵρεση, στὴν ὁποία μάλιστα ἐγωϊστικὰ ἐπιμένει. Χάνεται καὶ ὁ ἴδιος καὶ παρασύρει καὶ ἄλλους στὴν ἀπώλεια. Ἀπὸ ἀγάπη, λοιπόν, καὶ ὄχι ἀπὸ μῖσος κινουμένη ἡ Ἐκκλησία καὶ ἀκολουθῶντας τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων ἀπαγορεύει τὴν μετὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀπίστων κοινωρία καὶ συναναστροφή, ὥστε καὶ τοὺς ἰδίους παιδαγωγικῶς νὰ ὀδηγήσει σὲ συναίσθηση τῆς πλάνης, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ προφυλάξει. Ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀπίστων, ἀποστρεφόμεστε τὴν πλάνη καὶ τὴν αἵρεση. Τὴν ἀποστροφή αὐτὴ τὴν δείχνουμε μὲ πόνο ψυχῆς πρὸς τοὺς ἰδίους, γιατί ἡ αἵρεση καὶ ἡ πλάνη εἶναι ἀπρόσωπες. Μόνο μ' αὐτὸν τὸν τρόπο μποροῦμε νὰ μάθουμε πῶς νὰ προσεγγίζουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ σεβασμό.

IB) Τὸ ἀληθὲς νόημα τοῦ χωρίου «*ἵνα ἐν ὧσιν*»

Στὴν ὁμιλία Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, στὴ βασιλικὴ τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου, εἶπατε : «*Λησμονοῦμεν οἱ χριστιανοὶ ὅτι ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν μᾶς "ἐνέδυσσε τὸ πῆλινον σῶμα καὶ μᾶς ἔπνευσε ζωὴν καὶ εἶδομεν τὸ φῶς Του", ἵνα ἀγάπην ἔχωμεν ἐν ἀλλήλοις καὶ ἵνα ὦμεν ἐν, καθὼς αὐτός ἐν ἐστὶ πρὸς τὸν Πατέρα καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα καὶ Βασιλείαν καὶ Κυριότητα καὶ Δύναμιν καὶ Ἐξουσίαν, ἡ ὁποία κατισχύει τῶν νόμων καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ Θεότητι φῶς καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀγάπη καὶ ἐνότης ἐπικρατεῖ*».

Ἐπίσης, στὴν ὁμιλία Ὑμῶν πρὸς τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ Παπικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ μέλη τοῦ Οἴκουμενικοῦ Συμβουλίου

⁸⁴ Β' Ἰω. 1, 3 καὶ Γ' Ἰω. 1

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τῆς Σλοβακίας, παρουσία Παπικῶν, Λουθηρανῶν καὶ Μεταρρυθμισμένων, εἶπατε : «παρ'ὄλον ὅτι ἀποτελούμεθα ἐκ πολλῶν μελῶν, ἐν μόνον τυγχάνει τό σῶμα», «ἵνα ᾧσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς», «ὁ Ὅποιος (Κύριος) μᾶς ζητεῖ νά εἴμεθα ἐν, ὡς Αὐτός καί ὁ Πατήρ ἐν εἰσιν», «εἴθε νά ὑπερβῶμεν τάς διαιρέσεις καί τὰ χάσματα τὰ ἐμποδίζοντα ἡμᾶς νά ἴδωμεν καθαρῶς τό Φῶς, καί νά εἴμεθα ἐν, καθῶς καί ὁ Χριστός ἐν ἐστί μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τρισίν ὑποστάσεσιν, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, μία Θεότης καί Βασιλεία, τῆς κοινωνίας τῆς Ὅποιᾶς εἴθε νά γίνωμεν ἅπαντες μέτοχοι καί ὁμοτράπεζοι εἰς τό ἐπουράνιον καί νοερόν Θυσιαστήριον τῆς Ἄνω Ἱερουσαλήμ μετά πάντων τῶν Ἁγίων»⁸⁵.

Τό πασίγνωστο χωρίο «ἵνα ἐν ᾧσιν» ἀπό τήν ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Κυρίου ἐπιστρατεύεται γιά ἀκόμη μία φορά ἀπό τήν Ὑμετέρα Σεπτῆν Παναγιότητα γιά νά στηρίξει τήν ἐγγενῆ στήν Ἐκκλησία ἀνάγκη ἐπιδείξεως φιλενωτικοῦ πνεύματος.

Ἡ τῆς ἀρχιερατικῆς προσευχῆς τοῦ Κυρίου αἴτηση πρὸς τὸ Θεὸ Πατέρα «ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν» ἐκπληρώνεται ἤδη ἐντὸς τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας, διότι τὸ αἶτημα τοῦτο τοῦ Χριστοῦ ἐκπληρώνεται διὰ τῆς ταυτότητος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως πάντων· δὲν ὑφίσταται, λοιπὸν, ἐκκρεμότητα ὡς πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ἐκκρεμεῖ ἢ ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων ἀποδοχῆ τῆς μόνης ἀληθοῦς Πίστεως· ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐρμηνεύοντας τὸ χωρίο τοῦτο παρατηρεῖ : «Ἴνα ᾧσιν ἐν, καθῶς σύ, Πάτερ, ἐν ἐμοί, καί ἐγὼ ἐν σοί [...] Τί εἶναι, λοιπὸν, τὸ "Ἐν ἡμῖν"; Στὴν πίστη πρὸς ἐμᾶς. Ἐπειδὴ βέβαια τίποτε δὲν σκανδαλίζει ὅλους, ὅσο ἢ διάσπαση, αὐτὸ κατασκευάζει, ὥστε νά γίνουν ἕνα. Τί, λοιπὸν; Τὸ κατόρθωσε αὐτό, λέγουσιν; Καί πάρα πολὺ τὸ κατόρθωσε. Διότι ὅλοι ὅσοι πίστευσαν μέσῳ τῶν Ἀποστόλων εἶναι ἕνα, μολονότι κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς ἀποσπάστηκαν [...] Εἴτε γιά τὰ σημεῖα, εἴτε γιά τὴν ὁμόνοια, εἴτε γιά τὴν εἰρήνη ὁμιλεῖ, φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος πού τοὺς τὰ ἔχει δώσει. Ἔτσι, ἦταν φανερό ὅτι [μόνο] γιά παρηγοριά δική τους γίνεται ἡ προσευχή αὐτή»⁸⁶. Ἡ δογματικὴ Πίστη τῆς Ἐκκλησίας, χάρις στοὺς Ἁγίους, δὲν εἶναι κάτι τό ζητούμενον, ἀλλὰ κάτι τό δεδομένον. Οἱ Ἅγιοι, οἱ Θεοῦμενοι, ἔχουν

⁸⁵ <http://www.amen.gr/article14042>

⁸⁶ Εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην 82,2· PG 59, 443ε. «[...] Τί δέ ἐστίν, Ἐν ἡμῖν; Ἐν τῇ πίστει τῇ εἰς ἡμᾶς. Ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν οὕτως σκανδαλίζει ἅπαντας, ὡς τὸ διεσπᾶσθαι, τοῦτο κατασκευάζει ὥστε γενέσθαι ἐν. Τί οὖν; ἦνυσεν αὐτό, φησί; Καί σφόδρα ἦνυσεν. Ἄπαντες γὰρ οἱ διὰ τῶν ἀποστόλων πιστεύσαντες ἐν εἰσιν, εἰ καὶ τινες ἐξ αὐτῶν διεσπᾶσθησαν. Οὐδὲ γὰρ τοῦτο αὐτὸν παρέλαθεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ προεῖπε, καὶ ἔδειξε τῆς τῶν ἀνθρώπων ῥαθυμίας ὅν [...] Εἴτε γὰρ περὶ σημείων, εἴτε περὶ ὁμονοίας, εἴτε περὶ εἰρήνης ὁ λόγος αὐτῷ, φαίνεται αὐτὸς αὐτοῖς ταῦτα παρεσχηκώς. Ὅθεν δῆλον ἦν, ὅτι παραμυθίας ἕνεκεν τῆς αὐτῶν ἢ αἰτήσις γίνεται».

τὴν μεταξύ τους ἐνότητα τῆς δογματικῆς Πίστεως, χάρις στὴ θεωτική, ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ δὲ ὑπόλοιποι πιστοὶ κατέχουν ἀλαθῆτως τὴν ἐνιαία δογματικὴ Πίστη τῆς Ἐκκλησίας μέσω τῆς ὑπακοῆς στοὺς Ἁγίους Πατέρες, «ἐπόμενοι τοῖς θείοις Πατράσι». Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐνιαία δογματικὴ Πίστη, τὴ δογματικὴ ὁμοφωνία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πίστη ὡς ἀρετὴ, ὡς πεποίθηση στὸ Θεό, ποικίλλει μεταξύ τῶν πιστῶν, ἀκόμα καὶ τῶν Ἁγίων, κατὰ τὰ μέτρα τῆς προόδου ἐκάστου. Χάρις στὸ γεγονός αὐτό, ἐπειδὴ δηλαδὴ ἡ δογματικὴ ἐνότητα εἶναι κάτι δεδομένον καὶ ὄχι ζητούμενον, ἡ Ἐκκλησία δὲν εὐχεται ὑπὲρ τῆς θεραπείας μιᾶς ἀνυπάρκτου διαιρέσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' εὐχεται ὑπὲρ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων, ὅπως εἶναι μαρτυρημένο στὰ λειτουργικὰ κείμενά της⁸⁷. Ἀντιθέτως, ἡ πρακτικὴ τῶν Οἰκουμενιστῶν εἶναι προφάσει τῆς φράσεως αὐτῆς, νὰ προβοῦν σὲ συγκόλληση ἑτεροπίστων ὁμολογιῶν.

Τὴν παραπλανητικὴ αὐτὴ τακτικὴ τῶν Οἰκουμενιστῶν στιγματίζει καὶ ὁ ἀγωνιστὴς καὶ ἔξοχος θεολογικὸς νοῦς Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἰερόθεος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ :

«Μερικοὶ θεολόγοι ἐρμηνεύουν τὴ φράση τοῦ Χριστοῦ «ἵνα πάντες ἐν ὧσι» (Ιω. 17/ιζ', 21), πὺ εἶναι τμῆμα τῆς ἀρχιερατικῆς προσευχῆς Του, μὲ τὸ ὅτι δῆθεν ἀναφέρεται στὴν μελλοντικὴ ἐνότητα τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν χρησιμοποιοῦν κατὰ κόρον γιὰ νὰ δηλώσουν ὅτι ὁ Χριστὸς προανήγγειλε ὅτι ὅλες οἱ χριστιανικὲς ὁμολογίες θὰ ἀποκτήσουν στὸ μέλλον ἐνότητα μεταξύ τους καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὴ «μία» ἐκκλησία, ὑπονοώντας ὅτι ἡ Ἐκκλησία τώρα εἶναι διασπασμένη. Ἡ ὀρθόδοξη ἐρμηνεία τῆς φράσεως εἶναι διαφορετικὴ. Τὸ «ἵνα πάντες ἐν ὧσι», ἐὰν διαβάσει κανεὶς πολὺ προσεκτικὰ ὅλο τὸ κείμενο τῆς ἀρχιερατικῆς προσευχῆς, θὰ δεῖ ὅτι συνδέεται ἀναπόσπαστα μὲ ἄλλες φράσεις, ὅπως «καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί» (Ιω. 17/ιζ', 21) καὶ τὴ φράση «ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἐν» (Ιω. 17/ιζ', 23) καὶ ἐπίσης τὴν ἄλλη φράση «ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἢν ἔδωκάς μοι» (Ιω. 17/ιζ', 24). Καὶ σαφῶς, ἐδῶ, ὁ Χριστὸς ἀναφέρεται στὴν ἐνότητα τῶν Ἀποστόλων κατὰ θεωρίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τὴν θέα τοῦ ἀκτίστου Φωτός, πὺ ἐγινε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, γιὰτὶ ἀκριβῶς τότε οἱ Ἀπόστολοι ἀπέκτησαν καὶ ἐνότητα οὐσια-

⁸⁷ Ὅπως λ.χ. στὰ «εἰρηνικά» τῆς Θ. Λειτουργίας Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, μετὰ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως: «Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῆς, θλιβομένης καὶ καταπονουμένης, ἐλέους καὶ βοηθείας Θεοῦ ἐπιδομένης καὶ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων...». Ἐμφανεστερα στὴν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας Ἀχράντου», εὐχὴ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου: «Τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σὺναψον τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ».

στική μεταξύ τους. Έπομένως όσος ἐκ τῶν Ἀγίων μέσα στην ἱστορία φθάνουν στη θέωση καὶ στη θεωρία τοῦ ἀκτίστου Φωτός, ἀποκτοῦν ἐνότητα μὲ τούς Ἀποστόλους, ἔχουν τὴν ἴδια πίστη μὲ αὐτούς καὶ ἐφαρμόζεται τὸ χωρίο αὐτό, τοῦ Χριστοῦ, "ἵνα ὦσιν ἐν"⁸⁸.

II) Οἱ σύγχρονοι διωγμοὶ κατὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ οἱ διαθρησκειακὲς συναντήσεις

Τόσο στὴν ὁμιλία Ὑμῶν στὴ βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου ὅσο καὶ στὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἐγκύκλιο γιὰ τὰ 1700 ἀπὸ τὸ Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων κάνετε λόγο, Παναγιώτατε Δέσποτα, γιὰ τούς σημερινούς διωγμούς τῶν Χριστιανῶν. Στὴν μὲν πρώτη λέτε: «Σήμερον, παρὰ τὰς σημειουμένας φαινομενικάς ἐν τισὶ προόδους ἐν τῷ κόσμῳ εἰς θέματα σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, οἱ διωγμοὶ κατὰ τῶν χριστιανῶν δὲν ἔχουν παύσει. Μετὰ πολλῆς θλίψεως βλέπομεν καὶ σήμερον τούς χριστιανούς, παντός δόγματος, νὰ διώκονται εἰς πολλὰ μέρη, νὰ θεωρῶνται ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους, τὴν χριστιανικὴν πίστιν νὰ μὴ εἶναι ἀνεκτὴ εἰς πλείστας χώρας καὶ νομοθεσίας, καὶ πολλούς ἀδελφούς μας χριστιανούς, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, κληρικούς καὶ λαϊκούς, γέροντας καὶ νέους, νὰ πίνουν τὸ ποτήριον τῆς πικρίας καὶ πολλάκις καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ τῆς "ἀντιπαθείας"⁸⁹. Στὴ δὲ δεύτερη : «ἐκφράζομεν τὸν μόνιμον ἐντονον π ρ ο β λ η μ α τ ι σ μ ό ν, τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν διαμαρτυρίαν αὐτοῦ διὰ τὰς συνεχιζομένας διώξεις ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ἰδίᾳ ἐσχάτως πρὸς τούς χριστιανικούς πληθυσμούς τῆς γεωγραφικῆς περιοχῆς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζονται μὲ συχνὰς δολοφονίας, ἀπαγωγὰς, διώξεις καὶ ἀπειλὰς ἐναντίον των, μὲ ἀποκορύφωμα τὴν ἀπαγωγὴν τῶν δύο ἀγνοουμένων εἰσέτι ἀδελφῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ γνωστοῦ διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ τὸ σημαντικὸν ἐκκλησιαστικόν, κοινωνικόν καὶ ἐκπαιδευτικόν ἔργον τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Χαλεπίου καὶ

⁸⁸ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΣ, «Ὁ Οἰκουμενισμὸς στὴν πράξη, ἤτοι τὴν θεολογία καὶ τὴν ἄσκηση», στὸ *Ὁικουμενισμὸς, Γένεση-Προσδοκίες-Διαψεύσεις*, ἐκδ. Θεοδρομία, τ. Β, σελ. 787, ὁμοίως καὶ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΝΙΔΗΣ, «Ὁρθόδοξος καὶ Βατικάνειος Συμφωνία περὶ Οὐνίας, BALAMAND, Λίβανος 1993», "Καιρὸς", ἀφιέρωμα στὸν Καθηγητὴ Δαμιανὸ Δόικο, τ. Β, σελ. 261-282: «Ἡ συμφωνία τοῦ BALAMAND ἐδράζεται εἰς μίαν ἐρμηνείαν τῆς προσευχῆς τοῦ Κυρίου μας εἰς τὸ κεφάλαιον ΙΖ' τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ἐρμηνείαν, ἡ ὁποία δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ὀρθόδοξον παράδοσιν. Ὁ Χριστὸς προσεύχεται ἐδῶ, ὥστε οἱ μαθηταὶ Του καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν μαθητῶν Του νὰ γίνουν ἕνα εἰς τὴν θεάν τῆς δόξης Του, εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐπίγειον ζωὴν ὡς μέλη τοῦ Σώματός Του, δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία συγκροτεῖται κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ ἡ ὁποία ἐκτείνεται εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν θέωσιν ὅλων τῶν ἁγίων τῆς ἱστορίας».

⁸⁹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17051-2013-05-17-07-55-11>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Ἀλεξανδρέττας κυρίου Παύλου καὶ τοῦ Συροῖακωβίτου Μητροπολίτου Χαλεπίου Ἰωάννου-Ἰμπραχίμ»⁹⁰.

Λησμονήσατε, ὄμως, Παναγιώτατε, νὰ ἀναφέρετε ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν «ὑπογείων ρευμάτων» τῆς Ἀμερικῆς, διοργανώνει κατὰ περιόδους διαθρησκειακὲς διασκέψεις μὲ θέματα τὴν εἰρήνη, τὴν ἐξάλειψη τῆς βίας, τῆς πενίας καὶ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη λαῶν μὲ διαφορετικὸ θρησκευμα. Ἀντετάχθημεν μὲ κείμενά μας σ' αὐτὲς τίς διαθρησκειακὲς, οἱ ὁποῖες ἔφθασαν ἕως τοῦ σημείου νὰ ζητοῦν τὴν ἐξάλειψη (διαγραφή) ὅλων τῶν στοιχείων βίας ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή τῶν Χριστιανῶν καὶ τὰ θεολογικὰ κείμενα, τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῦ Ἰσλάμ. Ἐπεσημάναμε μὲ στοιχεῖα ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή δὲν ἔχει τοιαῦτα στοιχεῖα καὶ εἶναι βλασφημία ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ἰσχυρίζεται κάποιος ὅτι ἡ Καινὴ Διαθήκη περιλαμβάνει πολεμικὰ στοιχεῖα μίσους καὶ βίας. Ὑπογραμμίσαμε ἐπίσης ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι δὲν ἀναγνωρίζουμε τὰ «ἱερὰ» βιβλία τῶν Μουσουλμάνων καὶ τῶν Ἰουδαίων διότι ἀποτελοῦν βλάσφημα ἀντιτριαδικὰ κείμενα καὶ μὲ τὴν ἴδια λογικὴ θὰ ἔπρεπε νὰ δεχθοῦμε τὴν «Θάλεια» τοῦ Ἀρείου ἢ τὴν «Σκοπία» καὶ τὸ «Ἐύπνα» τῶν ψευδομαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ ἢ τὰ κείμενα τῆς Χριστιανικῆς Ἐπιστήμης!!! ἢ τῶν Μορμόνων τῶν αὐτοαποκαλουμένων «Ἁγίων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Ὑστέρας Ἡμέρας»!!! Ἔως σήμερα, οἱ διαθρησκειακὲς δὲν ἔχουν βοηθήσει τὴν ἀνθρωπότητα. Διότι καὶ τρομοκρατικὲς πράξεις ἔχουμε ἀπὸ τοὺς μὴ Χριστιανούς σὲ ὅλα τὰ σημεία τοῦ κόσμου, καὶ ἐμφυλίους ἔχουμε, καὶ πολεμικὲς ἐνέργειες ἔχουμε καὶ πρωτοφανεῖς διώξεις ὀρθοδόξων καὶ πλανημένων Χριστιανῶν ἔχομεν κ.λπ. Παρ' ὅλ' αὐτὰ, Ὑμεῖς, Παναγιώτατε, ἐμμένετε στὴ συνέχιση τῆς διεξαγωγῆς τῶν διαθρησκειακῶν συναντήσεων καὶ διαλόγων. Γράφετε στὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἐγκύκλιο: «Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον οὐδέποτε θὰ παύσῃ διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ πνευματικῶν μέσων καὶ τῆς ἀληθείας νὰ στηρίζῃ τὰς προσπάθειας δι' εἰρηνικὸν διάλογον μεταξὺ τῶν διαφόρων θρησκειῶν, τὴν εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν κάθε διαφορᾶς καὶ τὴν ἐπικράτησιν κλίματος ἀνοχῆς, καταλλαγῆς καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων κάθε θρησκευματος καὶ ἐθνικῆς καταγωγῆς». Στὴν ὁμιλία Ὑμῶν κατὰ τὴν δοξολογία στὴν Τσεχία εἶπατε: «Χαιρόμεθα, λοιπόν, ὅτι ἔχομεν πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐν Τσεχία ἀδελφούς συνοδοιπόρους εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὸν ταλαίπωρον κόσμον μας, διὰ τὸν διάλογον μεταξὺ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ ἐκπροσώπων τῶν

⁹⁰ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17106-patriarxiki-egkiklios>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

διαφόρων θρησκειών, διά τήν συνδιαλλαγήν, τήν άνοχήν καί τήν έμπιστοσύνην μεταξύ τών λαών, καί ή ώφέλεια ή όποία προκύπτει εκ τής συνοδοιπορίας ταύτης άσφαλώς καί είναι κοινός κ α ρ π ό ς δι' όλόκληρον τήν οίκουμένην». Τέλος, στήν πρόποσή 'Υμών κατά τό γεϋμα μέ τούς εκπροσώπους του Παπισμου στό Παπικό Αρχιεπισκοπικό Μέγαρο τής Πράγας έπισημάνατε: «Τό Οίκουμενικό Πατριαρχείο, ως γνωστόν ύμιν, Σεβασμιώτατε κύριε Καρδινάλιε, πιστεύει, εύνοεί καί προωθεί τήν καλλιέργειαν κλίματος άγάπης, διαλόγου, άλληλεγγύης καί κατανοήσεως μεταξύ τών χριστιανών όλων τών Εκκλησιών καί Όμολογιών, καί πρός τήν κατεύθυνσιν ταύτην εργάζεται πάντοτε καί προσεύχεται πρός τόν Κύριον, ίνα οικονομήσῃ διά του Λόγου Αυτου τήν ήν επεζήτησεν όλίγον πρός του έκουσίου Σταυρου Αυτου ένότητα πάντων τών είς τό Όνομα Αυτου πιστευόντων»⁹¹. Παναγιώτατε Δέσποτα, άντιλαμβάνεσθε ότι ή άποψη, πού κυριαρχεί, περί ειρηνικής συνυπαρξεως τών θρησκειών είναι έσφαλμένη. Ειρηνική συνυπαρξη τών θρησκειών σημαίνει παύση του κηρύγματος του Ευαγγελίου καί κατάργηση του Χριστιανισμού ως τής μόνης άληθινής Έκκλησίας. Ειρηνική συνυπαρξη τών θρησκειών σημαίνει συνεργασία τής Όρθοδόξου Χριστιανικής Έκκλησίας πρός άποφυγή ιδεολογικών συγκρούσεων μέ τά όργανα του σκότους, πού απομειώνουν τό Θεανθρώπινο πρόσωπο του ένσαρκωθέντος μόνου Σωτήρος. Ειρηνική συνυπαρξη τών θρησκειών σημαίνει άρμονική συνυπαρξη τής άληθείας μέ τήν πλάνη, τήν άπάτη καί τό ψεύδος, του φωτός μέ τό σκότος, τό ζόφο καί τό ξεβος' του Χριστου, πού είναι τό Φως τό άληθινό, μέ τόν Διάβολο, πού είναι του σκότους ό προστάτης. Τέτοια, όμως, συνυπαρξη δέν είναι νοητή, αλλά άποτελεί έωσφορική εισήγηση.

Ό Χριστός έδωσε έντολή νά κηρυχθει στον κόσμο ή Έκκλησία Του ως ή μόνη άληθινή καί τέλεια Έκκλησία. Επίσης, είπε καί τό έξής: «Μή νομίσητε ότι ήλθον βαλείν ειρήνην επί τήν γήν' ουκ ήλθον βαλείν ειρήνην, αλλά μάχαιραν»⁹². Μ'αυτον τό λόγο ό Χριστός δέν τάσσεται, βέβαια, έναντίον τής ειρήνης καί υπέρ του πολέμου, αλλά έννοεί ότι ή Έκκλησία Του θά διχάσει τούς άνθρώπους, άφου άλλοι θά πιστεύσουν καί άλλοι δέν θά πιστεύσουν καί οι άπιστοι θά πολεμοϋν τούς πιστούς. Τό κήρυγμα του Ευαγγελίου αναγκάίως επιφέρει σύγκρουση μεταξύ τών θρησκειών, τής άληθινής από τή μιá καί τών ψευδών από τήν άλλη. Ό Απόστολος Παϋλος λέγει: «Εί δυνατόν τό έξ ύμών μετά πάντων

⁹¹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

⁹² Ματθ. 10, 34.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες»⁹³. Γιατί λέει «εἰ δυνατόν»; Γιατί ὑπάρχουν περιπτώσεις, κατὰ τίς ὁποῖες εἶναι ἀδύνατο τό εἰρηνεύειν. Τέτοια εἶναι ἡ περίπτωση τῆς κηρύξεως τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Σέ τέτοιες περιπτώσεις ἰσχύει αὐτό, πού εἶπε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὅτι εἶναι προτιμότερος ἀπό τήν εἰρήνη ὁ πόλεμος. Γιατί μιά τέτοια εἰρήνη χωρίζει ἀπό τόν Θεό.

Τελευταίως, κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Κορανίου πού ἀκολουθοῦν οἱ δύστυχοι ἰσλαμοφασίσται τῆς λεγομένης ἀντιπολιτεύσεως στή Συρία, πού στηρίζουν ἡ ἀνόητη Δύση (Ε.Ε., Η.Π.Α.) καί τό σουνιτικό μπλόκ Σαουδικῆς Ἀραβίας, Κατάρ καί Τουρκίας, ἔγινε ἡ ἀπαγωγή τοῦ Ὁρθοδόξου Μητροπολίτου Χαλεπίου καί τοῦ Μονοφυσίτου «Μητροπολίτου» τῆς περιοχῆς. Παναγιώτατε, δέν μποροῦμε νά ἀποκαλοῦμε τό δοκιμαζόμενο αἰρετικό Μονοφυσίτη, Συροϊακωβίτη «Ἐπίσκοπο» Χαλεπίου κ. Ἰωάννη-Ἰμπραχίμ «ἀδελφό Ἱεράρχη»⁹⁴ καί «ἐκκλησιαστικό λειτουργό καί μάλιστα ἀνώτατο ἱεραρχικῶς»⁹⁵, ἀναγνωρίζοντάς του ἐκκλησιαστικότητα, ἐξισώνοντας τούς Ὁρθοδόξους Ἱεράρχες μέ τούς αἰρετικούς Μονοφυσίτες. Οἱ Μονοφυσίτες, ὡς πολύ καλά γνωρίζετε, ἔχουν καταδικασθεῖ ἀπό τήν Δ' Ἁγία καί Οἰκουμενική Σύνοδο τῆς Χαλκηδόνος (451), εἶναι αἰρετικοί καί, ὡς ἐκ τούτου, δέν ἔχουν ἱερωσύνη. Βεβαίως, γνωρίζουμε ὅτι Ὑμεῖς εἶσθε πιστός τηρητής τῶν ἀποφάσεων τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ διαλόγου μεταξύ Ὁρθοδόξων καί Μονοφυσιτῶν, οἱ ὁποῖες, ὅμως, ἔρχονται σέ πλήρη, ἄμεση καί σφοδρή ἀντίθεση μέ τίς ἀποφάσεις τῆς Δ' ἁγίας καί Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καί ἄρα εἶναι ἀνυπόστατες. Ἐπιπροσθέτως, ἐρωτῶμεν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε Δέσποτα: Ποιά ἡ ἐπιρροή τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαθρησκειακῶν διασκέψεων γιά τήν ἀπελευθέρωσή τους; Ποιές οἱ ἐνέργειές τους πρὸς τούς ἰσχυροὺς τῆς γῆς πρὸς τήν κατεύθυνση αὐτή; Πῶς αὐριο τὸ Φανάρι θὰ αἰτιολογήσει τίς νέες διαθρησκειακές μὲ τὸ περιεχόμενο, τὸ ὁποῖο προανεφέραμε;

ΙΔ) Οἱ διώξεις τῶν οἰκουμενιστῶν κατὰ τῶν ἀντιοικουμενιστῶν

Στόν χαιρετισμό Ὑμῶν γιά τὰ 1700 χρόνια ἀπό τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων στήν Κων/λη στίς 17-5-2013, σέ μία στιγμή εἰλικρινείας καί ἀληθείας ἀναρωτιέστε, Παναγιώτατε Δέσποτα: «Μήπως καί ἡμεῖς

⁹³ Ρωμ. 12, 18.

⁹⁴ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17106-patriarxiki-egkiklios>

⁹⁵ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

μέχρι τῆς σήμερον δέν "καταδιώκομεν" τούς αντίθετα ἀπλῶς φρονοῦντας ἡμῖν καί ὑπομένοντας καρτερικῶς καί θέλομεν νά τούς ἴδωμεν "δεδεμένους" ἐπί τοῦ Σταυροῦ οὐχί τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, - ὅπερ ἀσφαλῶς τό εὐκταῖον καί ἐπιδιωκτέον διά τήν σωτηρίαν αὐτῶν καί ἡμῶν τῶν ἰδίων-, ἀλλά τῆς ἡμετέρας ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καί μοχθηρίας»; Ἀληθῶς λέγετε, Παναγιώτατε Δέσποτα! Ὅντως οἱ Οἰκουμενιστές καταδιώκουν τούς ἀντιοικουμενιστές. Ὑπενθυμίζουμε μερικές τέτοιες περιπτώσεις διώξεων. α) Ἡ παύση ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στους Θεολογικούς διαλόγους μέ τούς Παπικούς καί ἡ ἀπόλυση ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., αἰδεσιμολογιωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου π. Θεοδώρου Ζήση, β) Ὁ ἄδικος ἀφορισμός τοῦ ἐγκρίτου καί μεγάλου ἀντιαιρετικοῦ καί ἀντιοικουμενιστοῦ θεολόγου τοῦ ἐν παρθενία καί πτωχεία διελθόντος τόν βίον του κ. Νικολάου Σωτηροπούλου, γ) Ἡ ἀπαίτηση ἀντικαταστάσεως ἀπό τόν διεξαγόμενο διάλογο μέ τούς Παπικούς τοῦ ἐγκρατοῦς Σεβ. Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου ἐπειδή ἐξήτει τό αὐτονόητο, τήν ὑποβολή δύο κειμένων ἐξ ἐκάστης πλευρᾶς ὡς ἀπεκάλυψε στήν Ἱεραρχία τοῦ 2010 ὁ σοφός Μητροπολίτης Καισαριανῆς κ. Δανιήλ, δ) Ἡ ἀντικανονική ἐκπτώση ἐκ τοῦ θρόνου καί καθαίρεση τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ράσκας καί Πριζρένης κ.κ. Ἀρτεμίου ἀπό τήν Σερβική Ἐκκλησία καί ἡ ἀπαγόρευση εἰσόδου του στό Ἅγιον Ὅρος ἐκ μέρους Ὑμῶν, ε) Ἡ ἀντίδραση στήν κυκλοφόρηση καί ὑπογραφή τοῦ κειμένου «Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», ς) Ἡ ἀντίδραση ἐναντίον τῶν διοργανωσάντων καί μετεχόντων στήν ἐπιστημονική καί θεολογική ἡμερίδα, πού διοργάνωσε ἡ καθ' ἡμᾶς Ι. Μ. Πειραιῶς, μέ θέμα «Πατερική Θεολογία καί μεταπατερική αἵρεση» καί ζ) Ἡ ἀντίδρασή στήν ἐκφώνηση τῶν ἀναθεμάτων ἐναντίον τῆς παναιρέσεως τοῦ συγκρητιστικοῦ διαχριστιανικοῦ καί διαθρησκειακοῦ οἰκουμενισμοῦ τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 2012 ὑπό τῆς ἐλαχιστότητός μας.

ΙΕ) Ἡ φοβερή ἐκκοσμίκευση

Στόν χαιρετισμό Ὑμῶν γιά τά 1700 χρόνια ἀπό τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων στήν Κων/λη στίς 17-5-2013, παραδεχθήκατε ὅτι «εἶναι ἀληθές, ὅτι αἱ σύγχρονοι κοινωνικά δομαί συμπαρασύρουν ἐνίοτε, ὡς μή ὄφελε, καί ἡμᾶς τούς ποιμένας τῆς ποιμένης Χριστοῦ, ὅσους εὐρισκόμεθα "ἐσώτερον" τῆς θείας Αὐτοῦ "παρεμβολῆς", εἰς ἀπογοήτευσιν ἐνεκα τῆς καταστάσεως, εἰς τήν ὁποίαν εὐρίσκεται ὁ κόσμος, λόγω τῆς

ἀπομακρύνσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν "πηγῶν τοῦ σωτηρίου" τῆς ζωῆς. Μετριάζεται ἡ ἀγαπητικὴ δύναμις τῶν ψυχῶν μας καὶ ἀδυνατίζεται ἡ ὅλη ψυχὴ καὶ διανοία ἀφιέρωσις μας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ». Ἀληθῶς λέγετε, Παναγιώτατε Δέσποτα!

**ΙΣΤ) Φοβερὴ ὄπτασία τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου γιὰ τους αἰρετικούς·
ἄλογα κτήνη γύρω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα**

Στόν χαιρετισμὸ Ὑμῶν γιὰ τὰ 1700 χρόνια ἀπὸ τὸ Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων στὴν Κων/λη στίς 17-5-2013, χρησιμοποίησατε τὴ λέξη «ἀναμηρυκάζοντες». Εἶπατε ἐπὶ λέξει : «*Ἡ ἐορταζομένη καὶ τιμωμένη ἐπέτειος ἀποτελεῖ ἀφορμὴν, ὥστε "ἀναμηρυκάζοντες" τὰ γεγονότα, νὰ ἀναλογισθῶμεν καὶ νὰ προβληματισθῶμεν ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὴν πορείαν τοῦ συγχρόνου κόσμου...*»⁹⁶. Ἐπ'αὐτοῦ θὰ θέλαμε νὰ κάνουμε μίαν φιλολογικὴ παρατήρηση. Τὸ ρῆμα «ἀναμηρυκάζω» ἢ «ἀναμηρυκῶμαι», πού σημαίνει ἀναμασῶ τὴν τροφή, χρησιμοποιεῖται γιὰ τὰ ἄλογα καὶ ὄχι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἀντὶ τοῦ «ἀναμηρυκάζοντες» θὰ ἔπρεπε νὰ γραφεῖ «ἀναμιμνησκόμενοι». Ὅμως αὐτὸ ὑπενθυμίζει τὸ βίωμα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου, τὸν ὁποῖο χρησιμοποίησατε στίς ὁμιλίες Ὑμῶν, ὁ ὁποῖος σὲ φοβερὴ ὄπτασία, πού εἶχε, εἶδε τοὺς αἰρετικούς Ἀρειανούς καὶ κατ'ἐπέκταση ὅλους τοὺς αἰρετικούς, ἄρα καὶ τοὺς σημερινούς Οἰκουμενιστές, ὡς ἄλογα ζῶα καὶ κτήνη γύρω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα νὰ κλωτσοῦν καὶ νὰ λακτίζουν τὴν Ἁγία Τράπεζα.

Εἶναι ὄντως φοβερό τὸ ὄραμα, πού εἶδε ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος, σχετικὰ μὲ τὴν παρουσία αἰρετικῶν μέσα σὲ ὀρθόδοξους ναοὺς. Τὸ ὄραμα αὐτὸ αἰτιολογεῖ καὶ ἐξηγεῖ παραστατικὰ γιὰ ποῖο λόγο οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἀπαγορεύουν μὲ συνοδικούς κανόνες τὴν εἴσοδο αἰρετικῶν σὲ καθαγιασμένους χώρους, τὴ συμμετοχὴ τους σὲ ἀκολουθίες καὶ λειτουργίες, τίς συμπροσευχές καὶ τὰ συλλείτουργα. Οἱ αἰρετικοὶ μὴ δεχόμενοι τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων, ἐπηρεάζονται ἀπὸ τοὺς δαίμονες καὶ τὸν πατέρα τους τὸ διάβολο, στὴν προβολὴ πλανεμένων ἀπόψεων. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ διδασκαλία τους «*μᾶλλον ἄγονος καὶ ἄλογος καὶ διανοίας ἐστὶν οὐκ ὀρθῆς, ὡς ἡ τῶν ἡμιόνων ἀλογία*».

Συγκλονίσθηκε λοιπόν, καὶ τρόμαξε ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος, ὅταν ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ δεῖ στό ὄραμά του τοὺς Ἀρειανούς νὰ περικυκλώνουν τὸ Ἅγιο Θυσιαστήριον ὡς ἡμίονοι, νὰ τὸ λακτίζουν καὶ

⁹⁶ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17057-1700>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

νά τό μαιίνουν. Τόση ήταν ή λύπη καί ή στεναχώρια του, ὥστε ἔβαλε τά κλάμματα. Κατά τήν διήγηση τοῦ Μ. Ἀθανασίου στό «Βίο», ἐνῶ ἠσχολεῖτο μέ τό ἐργόχειρό του καθιστός ὁ Μ. Ἀντώνιος, περιῆλθε σέ ἕνα εἶδος ἐκστάσεως καί ἀναστέναζε πολύ, βλέποντας τήν ὄπτασία. Μετά ἀπό ἀρκετή ὥρα, στράφηκε πρὸς τοὺς παρισταμένους μοναχούς. Ἐξακολούθησε νά στεναρίζει καί νά τρέμει. Ἔπεσε στά γόνατα, γιά νά προσευχηθεῖ, καί ἔμεινε γονατιστός ἐπί πολύ ὥρα. Ὅταν σηκώθηκε, ἔκλαιγε ὁ Γέροντας. Τρόμαξαν οἱ παριστάμενοι καί φοβήθηκαν πολύ, γι' αὐτό τόν παρακάλεσαν νά τοὺς ἐξηγήσει. Καί ἀφοῦ τόν πίεσαν πολύ καί τόν ἐκβίασαν, ἀναστέναξε πάλι καί εἶπε: «Παιδιά μου εἶναι καλύτερα νά πεθάνω, πρὶν νά συμβοῦν ὅσα εἶδα στήν ὄπτασία. Θά πέσει στήν Ἐκκλησία ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ, καί θά παραδοθεῖ σέ ἀνθρώπους, πού εἶναι ἄλογα κτήνη. Εἶδα τήν Ἁγία Τράπεζα τοῦ ναοῦ, στό Κυριακό της σκῆτης νά περικυκλώνεται σ' ὅλες της πλευρές ἀπό μουλάρια, τά ὁποῖα κλωτσοῦσαν καί χοροπηδοῦσαν, ὅπως συνηθίζουν νά κάνουν αὐτά τά ἄλογα κτήνη. Εἶδατε καί ἀντιληφθήκατε πῶς ἐστέναζα προηγουμένως; Τό ἔκανα γιατί ἄκουσα φωνή πού ἔλεγε: «Θά μianθῆι τό θυσιαστήριό μου». Αὐτά εἶδε ὁ Γέροντας. Καί μετά ἀπό δύο ἀκριβῶς ἔτη ἔγινε ἡ ἐπίθεση τῶν Ἀρειανῶν καί ἡ ἀρπαγή τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀρπαξαν τά ἱερά σκεύη μέ τή βία, τά ἔδωσαν σέ εἰδωλολάτρεις νά τά κρατοῦν, τοὺς ἐξανάγκασαν νά μετέχουν στίς συνάξεις τους καί παρόντων αὐτῶν ἔκαναν στήν Ἁγία Τράπεζα ὅ,τι ἤθελαν. Τότε καταλάβαμε ὅλοι μας, λέγει ὁ Μ. Ἀθανάσιος, ὅτι τά λακτίσματα ἐκεῖνα τῶν ἡμιόνων προεμήνυαν στόν Ἀντώνιο ὅσα πράττουν τώρα οἱ Ἀρειανοί ὡς κτήνη. Μετά τήν ὄπτασία ἔνωσε τήν ἀνάγκη ὁ Γέροντας νά ἐνθαρρύνει καί νά παρηγορήσει τοὺς γύρω του λέγοντας : «Μή λυπᾶσθε, παιδιά μου, γιατί ὅπως ὀργίσθηκε ὁ Κύριος, ἔτσι πάλι καί θά θεραπεύσει τό κακό. Σύντομα ἡ Ἐκκλησία θά ἐπαναποκτήσει τήν ὁμορφιά της καί θά λάμψει. Θά δεῖτε αὐτούς, πού ἐξορίστηκαν, νά ἐπιστρέφουν, τήν ἀσέβεια νά ὑποχωρεῖ καί νά κρύβεται, καί τήν εὐσεβῆ πίστη νά ἐμφανίζεται καί νά κυριαρχεῖ παντοῦ, ἀρκεῖ σεις νά μὴν μianθῆτε ἀπό τήν αἵρεση τῶν Ἀρειανῶν, γιατί δέν εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν Ἀποστόλων, ἀλλά τῶν δαιμόνων καί τοῦ πατρός αὐτῶν τοῦ διαβόλου, ἄλογη καί ἄκαρπη, σάν τήν ἀλογία τῶν ἡμιόνων»⁹⁷.

⁹⁷ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Ο Μέγας Ἀντώνιος καί ὁ σύγχρονος Οἰκουμενισμός», Θεοδρομία Θ¹ (Ἰανουάριος-Μάρτιος 2007) 79-88, <http://www.impantokratoros.gr/C9EA82EA.el.aspx>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ΙΖ) Τό σχίσμα καί ή «διηρημένη Έκκλησία»

Στήν όμιλία Ύμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, στή βασιλική τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου, διατυπώνετε τήν οἰκουμενιστική θεωρία περί διηρημένης καί βαινούσης πρὸς τήν ἐνότητα Ἐκκλησίας. Ἀναφέρατε: «Εἶναι δέ τοσοῦτον ἀναγκαία ἡ ἐπίτευξις τῆς ἐνώσεως μετὰ τοῦ Θεοῦ, ὥστε ὁ πόθος αὐτός εἶναι πανανθρώπινον αἶτημα ἀρχαίῳθεν, εὐρών ὁμως τήν πραγματικήν σημασίαν καί διάστασιν αὐτοῦ εἰς τήν ἀποκεκαλυμμένην πίστιν τοῦ Χριστοῦ, τήν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς διηρημένης καί βαινούσης πρὸς τήν ἐνότητα, κατὰ τό πρόσταγμα Κυρίου». Καί παρακάτω εὐχεσθε ὅπως ὁ Κύριος «καταξιώση τῆς ἐνώσεως μετ' Αὐτοῦ ἐν τῇ ἡνωμένη Ἐκκλησίᾳ Του». Παρόμοιες θέσεις διατυπώνετε καί στήν Πατριαρχική καί Συνοδική ἐγκύκλιο γιά τά 1700 ἔτη ἀπό τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων : «Δυστυχῶς, ὅταν οἱ Χριστιανοί κατέστησαν πλειονοψηφία εἰς τήν κοινωνίαν, ὑπῆρξαν περιπτώσεις τινές ὑπερζηλωτικῆς τάσεως μεταξύ αὐτῶν. Ἐκ τῶν πλέον ἀξιοκατακρίτων συμπεριφορῶν τῆς μισαλλοδοξίας χριστιανῶν κατ' ἀλλήλων ὑπῆρξε τό μεταξύ αὐτῶν σχίσμα καί ἡ διαίρεσις τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας, λησμονησασῶν τῶν ἐπακολουθησασῶν γενεῶν ὅτι "οὐ μεμέρισται ὁ Χριστός" (πρβλ. Α' Κορ. α' 13) καί ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα "γῆ καί σποδός" (Σοφ. Σειράχ. ι', 9) καί ἠγνοήσαμεν καί παραβλέπομεν τήν ἀγωνίαν τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀρράφου χιτῶνος τοῦ Κυρίου, τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τόπον καί ἐπί μέρους ὡς Μιᾶς καί Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς. Καί ὡς ἄλλη "κάμινος κακίας" (πρβλ. Παροιμ. ις' 30), δέν ἔχομεν ἀγάπην καί εἰρήνην καί ἀνεκτικότητα, καί δέν ὑποβάλλομεν εἰς ἑαυτούς καί ἀλλήλους τό καίριον ἐρώτημα μήπως "ὁ κρίνων πᾶσαν τήν γῆν οὐ ποιήσει κρίσιν" (Γεν. ιη', 25-26) καί δι' ἡμᾶς»; Στήν πρόποση Ὑμῶν κατὰ τό γεῦμα μέ τούς ἐκπροσώπους τοῦ Παπισμοῦ στό Παπικό Ἀρχιεπισκοπικό Μέγαρο τῆς Πράγας σημειώσατε : «ἅπαξ ἔτι ὅτι τό ἔργον καί ὁ ρόλος τῶν Ἁγίων (Κυρίλλου καί Μεθοδίου) ἦσαν πάντοτε ἐνωτικά καί μᾶς καλοῦν εἰς βαθεῖαν ἐνότητα καί ὑπέρβασιν τῶν διαιρέσεων» καί ὅτι «ἡ Ἐκκλησία... πρέπει νά εἶναι καί ἡνωμένη». Τέλος, στήν όμιλία Ὑμῶν πρὸς τούς Ἀντιπροσώπους τοῦ Παπικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί τά μέλη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῆς Σλοβακίας, παρουσία Παπικῶν, Λουθηρανῶν καί Μεταρρυθμισμένων, εἶπατε : «τήν ὁποῖαν (οἰκουμένην) ὁ Κύριος τῆς Ἐκκλησίας θέλει Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικήν, ἡνωμένην».

Εἶναι ἡλίου φαεινότερον, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι Ὑμεῖς, ἐκφράζετε καί υἰοθετεῖτε τή θεωρία περί «διηρημένης Ἐκκλησίας, σύμφωνα μέ τήν ὁποῖα, ἡ Ἐκκλησία εἶναι διηρημένη σέ ἐπί μέρους «ἐκκλησίες» (ὄχι τοπικές, ἀλλ' ὁμολογιακές - δογματικές, βλ. τό κείμενο τοῦ Porto Alegre) καί χρήζει ἐνώσεως. Ἡ τοιαύτη θεώρησις τοῦ θεσμοῦ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πέραν πάσης σοβαρῆς, ἔστω βασικῆς, κατανοήσεως τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιολογίας.

Ἔχει ἐπισημανθεῖ ὅτι τὸ λειτουργικὸ αἴτημα «ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως» ἀναφέρεται στὴν ἐνωση πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας⁹⁸ καὶ ὄχι στὴν ἐνωση Ἐκκλησιῶν διαφορετικοῦ δόγματος· ἄλλωστε ἡ φράση θὰ ἦταν «ὑπὲρ τῆς τῶν πασῶν [καὶ ὄχι “πάντων”] ἐνώσεως», ἂν ἀναφερόταν σὲ Ἐκκλησίες. Ἡ ὀρθόδοξη Πίστη παραδέχεται «ἀδιαίρετη διαίρεση» τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖες συναπαρτίζουν τὴ Μία Ἐκκλησία, τὸ Σῶμα Χριστοῦ, χάρις στὴν ἐνότητα Πίστεως, Λατρείας καὶ Διοικήσεως. Λέγει χαρακτηριστικῶς ὁ Ἅγιος Θεόκλητος Φιλαδελφείας: «[Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ], ἀφοῦ ἐφύτευσε σὰν κάποιον Παράδεισον τὶς κατὰ τόπους Ἐκκλησίες, μᾶς συγκέντρωσε ὅλους σὲ αὐτὲς καὶ ἔφτιαξε μίαν Ἐκκλησίαν στὴν Πίστη καὶ στὸ φρόνημα»⁹⁹. Ὅσες χριστιανικὲς Κοινότητες ἔχουν διάφορη Πίστη δὲν εἶναι Ἐκκλησίες¹⁰⁰, διότι ἡ ἀλλοίωση στὴν Πίστη συνεπάγεται αἵρεση καὶ ἀποκόπτει ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς νὰ παραβλάπτει τὴν ἐνότητά της,

⁹⁸ Ἡ ἐρμηνεία ποῦ ἔχει καταγραφεῖ καὶ στὶς ἐρμηνευτικὲς Κατένες γιὰ τὸ ἀνάλογο χωρίο, «μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» (Εφεσ. 4,13) εἶναι ὅτι δὲν ἀφορᾶ στὴν (ἤδη ὑφιστάμενη) ἐνότητα Πίστεως τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ στὴν ἐνταξὴ τῶν θύραθεν στὴν ἐνότητα Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας: «Τίνες πάντες καταστήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως; Ζητητέον, πότερον πάντες ἀπαξιαπλῶς ἀνθρωποὶ ἢ ἡμεῖς οἱ κληρωθέντες ἐν Χριστῷ; Δόξει δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀποδεδοῦσθαι» ἐν *Catena Graecorum Patrum in Novum Testamentum*, τόμ. ΣΤ', ed. John Anthony Cramer, Georg Olms Verlagsbuchhandlung, Hildesheim 1967, σελ. 171.

⁹⁹ Περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς ἀποσχισμένους τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, 7, ἐκδ. Ἰω. Κ. Γρηγορόπουλος, ἐν Θεολόγου Φιλαδελφείας τοῦ Ὁμολογητοῦ (1250-1322), *Βίος καὶ ἔργα*, τόμ. Β', ἐκδ. Τέρτιος, Κατερίνη 1996, σελ. 309. : [ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός] «Ὡσπερ δὲ τινα παράδεισον, τάς κατὰ τόπους φυτεύσας ἐκκλησίας συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν αὐταῖς καὶ μίαν ἔθετο ἐκκλησίαν τῇ πίστει καὶ τῷ φρονήματι».

¹⁰⁰ Ὅχι μόνον ὅλοι οἱ Πατέρες συμφωνοῦν ὅτι οἱ αἵρετικοὶ δὲν εἶναι οὔτε ὀνομάζονται οὐδαμῶς Ἐκκλησία, ἀλλὰ διέβη ἡ πεποιθήση αὐτῆ τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὸ (πολιτικὸ) ἐκκλησιαστικὸ δίκαιο. Γράφει λ.χ. ὁ Μέγας Βασίλειος: «Μόνον μὴ ἐξαπατηθῆτε ταῖς ψευδολογίαις αὐτῶν ἐπαγγελλομένων ὀρθότητι πίστεως. Χριστέμποροι γὰρ οἱ τοιοῦτοι καὶ οὐ Χριστιανοὶ [...] Οὐκ οἶδα ἐπίσκοπον μηδ' ἀριθμήσαιμι ἐν ἱερεῦσι Χριστοῦ τὸν παρὰ τῶν βεβήλων χειρῶν ἐπὶ καταλύσει τῆς πίστεως εἰς προστασίαν προβεβλημένον» (Επιστολὴ 240, 3, PG 32, 897). Βλ. καὶ σχετικὸ διάταγμα τοῦ Αὐτοκράτορος Θεοδοσίου μετὰ τὴν Γ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο κατὰ τῶν Νεστοριανῶν: «...ὀνόματι περιβάλλειν [τοὺς Νεστοριανούς] κατεγνωσμένῳ, ἵνα μὴ τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀποχρώμενοι προσηγορία τοιούτων ὀνόματι κοσμοῖντο, ἂν τοῦ δόγματος δυσσεβοῦντες ἐξέστησαν» (ACO I,1,3,68). Βλ. ἐπίσης Ἀρχιμ. Πλακίδα Deseille, *Ἡ πορεία μου πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν*, Ἀθήναι 1986, σελ. 154-158! «Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ θεωρῆ τις καθολικὲς καὶ προτεσταντικὲς ἐκκλησίες τῶν δυτικῶν χωρῶν ὡς τὶς νόμιμες καὶ αὐθεντικὲς τοπικὲς ἐκκλησίες αὐτῶν τῶν χωρῶν· χωρισμένες ἀπὸ τὸν κορμὸ τῆς Ὀρθοδοξίας οἱ ἐκκλησίες αὐτὲς δὲν εἶναι πιά σὲ σχέση μὲ τὴν Ὀρθόδοξη πίστη, ἢ μίαν, ἀγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, παροῦσα σ' αὐτὲς τὶς χώρες».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ὅπως ἀκριβῶς τὰ ξηρὰ ἀποχωριζόμενα κλήματα δὲν βλάπτουν τὴν Ἄμπελο, κατὰ τὰ ἴδια τὰ λόγια τοῦ Κυρίου¹⁰¹.

«*Ἡ ἐνότητα, κατὰ τὸν αἰδ. πρωτ. π. Γεώργιο Μεταλληνό, Ὁμότιμο Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἀνήκει στὴ φύση τῆς Ἐκκλησίας, ὡς σώματος Χριστοῦ καὶ ἐν Χριστῷ κοινωνίας. Ἡ ἀληθὴς Ἐκκλησία εἶναι «μόνον μία καὶ μοναδική», κατὰ τὸ ἱερό Σύμβολο. Ἡ ἐσωτερικὴ δὲ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας φανερώνεται καὶ ἐξωτερικά, ὡς ἐνότητα στὴν Πίστη, τὴ Λατρεία, μὲ τὴν συμμετοχὴ στὰ ἴδια Μυστήρια, ἀλλὰ καὶ στὴ διοίκηση, μὲ κέντρο τοὺς ἐπίσκοπους. Εἶναι, λοιπόν, ἐνότητα δογματικὴ, λειτουργικὴ καὶ διοικητικὴ/ κανονικὴ. Οἱ τοπικὲς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίαι ἐκφράζουν τὴ «μυστικὴ» ἐνότητά τους στὸ ἓνα σῶμα τοῦ Χριστοῦ, μέσῳ τοῦ ἀνωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου τους, ποὺ εἶναι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. Κάθε ἀποστασιοποίησις ἀπὸ τὶς θεμελιακὲς αὐτὲς προϋποθέσεις καὶ ἀναγκαιότητες γιὰ τὴ διασφάλισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητας ἐπιφέρει σχισματικὲς καταστάσεις, μὲ τὴν ἀπόσχιση τῆς καινοτομίας καὶ πλάνης ἀπὸ τὸ ἓνα σῶμα. Διότι μένοντες πιστὸ στὴν ἀποστολικὴ καὶ πατερικὴ παράδοσις τὸ σῶμα, καθ' αὐτὸ δὲν σχίζεται, ἀλλὰ τὸ «σεσηπὸς ἐκκόπτεται» κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴ ἐκφράσις τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου»¹⁰².*

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν οἰκουμενιστικὴ ἐκκλησιολογία, ποὺ βλέπει τὴν Ἐκκλησία ὡς διηρημένη μετὰ τὸ σχίσμα τῆς Ρώμης τὸ 1054, τὸ ἔγκριτο Συνοδικὸ φρόνημα τῆς Ὀρθοδοξίας μαρτυρεῖ τὴν πάντοτε ὑπάρχουσα ἀπαρτία καὶ ὀλοκληρία τῆς Ἐκκλησίας, παρὰ τὰ σχίσματα τῶν αἰρετικῶν καὶ δὴ τῶν παπικῶν. Λέγουν σχετικῶς οἱ Ὀρθόδοξοι Πατριάρχαι τῆς Ανατολῆς, στὶς Ἀποκρίσεις πρὸς τοὺς Ἀγγλικανοὺς Ἀνωμότους (1716/1725): «... πρὸ χρόνων τινῶν ἐπηρεία τοῦ πονηροῦ ὁ Ρώμης πάπας ἀποσφαλεῖς καὶ εἰς ἀλλόκοτα δόγματα καὶ καινοτομίας ἐμπεσὼν, ἀπέστη τῆς ὀλομελείας τοῦ σώματος τῆς εὐσεβοῦς Ἐκκλησίας καὶ ἀπεσχίσθη· καὶ νῦν ἐστὶν οἶον διερρωγός τι τεμάχιον τοῦ ὄλου ἰστίου τῆς πνευματικῆς ὀλκάδος τῆς Ἐκκλησίας [...] Νῦν δὲ τὰ μὲν τέσσαρα μέρη τοῦ ῥηθέντος ἰστίου ἐνέμειναν κατὰ χώραν συνημμένα τε καὶ συνεραμμένα, δι' ὧν εὐχερῶς ἡμεῖς διαπλέομεν καὶ ἀκυμάντως τὸ τοῦ βίου τούτου πέλαγος [...] Οὕτως οὖν ἢ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ εὐσεβῆς Ἐκκλησία ἐπὶ τέσσαρσιν νῦν ἐρείδεται στύλοις, τοῖς τέσσαρσι δηλαδὴ Πατριαρχαῖς, καὶ

¹⁰¹ Ἰω. 15, 6.

¹⁰² ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ, «Ἐνωτικὲς προσπάθειες μετὰ τὸ σχίσμα καὶ ὁ σημερινὸς διάλογος τῆς Ὀρθοδοξίας μὲ τὴν λατινικὴ Ἐκκλησία», στὸ «Πρωτεῖον» Συνοδικότητος καὶ Ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, Πρακτικὰ Θεολογικῆς Ἡμερίδος, Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς, Πειραιεὺς 2011, σσ. 72-73.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

μένει ἀδιάσειστος καὶ ἀκλόνητος»¹⁰³. Περί τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιολογικοῦ σημείου ἐπιμαρτυρεῖ καὶ ὁ Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, λέγοντας χαρακτηριστικῶς: «Ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἔπειτα, μὲ πολλοὺς τρόπους πολλὰς αἱρέσεις προσέκρουσαν πάνω της καὶ ἄθεσμοι ρύποι ἀντίθετοι στοὺς Κανόνες, ὅπως καὶ τώρα, ἀλλὰ ἡ ἴδια [ἡ Ἐκκλησία] μὲ τὸν τρόπο πὸν εἶπαμε ἔχει παραμείνει ἄσχιστη καὶ ἀδιαίρετη, καὶ θὰ διαμένει ἔτσι στὸν αἰῶνα, καθὼς θὰ ἀφαιροῦνται ἀπὸ αὐτὴν καὶ θὰ ἀποδιώκονται αὐτοὶ πὸν ἐφρόνησαν καὶ ἔπραξαν κακὰ»¹⁰⁴.

Ἡ ὁμολογία - στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως - εἰς Μίαν Ἐκκλησίαν μαρτυρεῖ αὐτὴν ἀκριβῶς τῇ δεδομένη (καὶ ὄχι ζητούμενη) ἐνότητα τῆς Πίστεως. Κατὰ τοὺς δογματολόγους, ὅπως τὸν Καθηγητὴ τῆς Δογματικῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Δημήτριο Τσελεγγίδη, «ἀπὸ τὴν διατύπωση αὐτῆ τοῦ Συμβόλου προκύπτει ὅτι ἡ ἐνότητα, ὡς θεμελιώδης ιδιότητα τοῦ ἐνός, στὴν προκειμένη περίπτωση ὡς ἡ ιδιότητα τῆς ΜΙΑΣ Ἐκκλησίας, εἶναι τὸ ἀσφαλὲς δεδομένο τῆς πίστεώς μας. Στὴ συνείδηση τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐνότητά της εἶναι δεδομένο ὄντολογικὸ, ἀπολύτως καὶ ἀμετακλήτως διασφαλισμένο ἀπὸ τὴν κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Χριστό, διὰ τῆς συνεχοῦς παρουσίας τοῦ Παρακλήτου Πνεύματός του σ' αὐτὴν, ἥδη ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή. Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ὡς δογματικὴ ἀλήθεια ἐκφράζει τόσο τὴν αὐτοσυνειδησία της ὅσο καὶ τὴν ἀγιοπνευματικὴ ἐμπειρία της. Ἄν ὅμως ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΙΑ κατὰ τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, τότε μὲ τὴν συνεπῆ ἐκκλησιολογικὴ ἔννοια καὶ κατὰ κυριολεξία δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρχουν ἑτερόδοξες ἐκκλησίες, ἀλλὰ οὔτε μητέρες, ἀδελφές, θυγατέρες καὶ ἐγγονές ἐκκλησίες. Ἡ ΜΙΑ καὶ μόνη –ἀδιαίρετη πάντοτε– Ἐκκλησία γεννᾷ μυστηριακῶς “δι’ ὕδατος καὶ Πνεύματος” τὰ μέλη της, δὲν γεννᾷ ἄλλες ἐκκλησίες. Οἱ κατὰ τόπους (Ορθόδοξες) Ἐκκλησίες ἀποτελοῦν φανέρωση ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ τῆς ΜΙΑΣ καὶ μόνης Ἐκκλησίας (βλ. ἐνδεικτικῶς, Α' Κορ. 1,2). Οὔτε βέβαια μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νὰ εἶναι ταυτόχρονα ΜΙΑ καὶ διηρημένη. Γιατὶ ἡ διαίρεση σημαίνει κατὰ τμηση ἐνός ὅλου σὲ δύο ἢ περισσότερα μέρη (βλ. Λεξικό, Γ.Μπαμπινιώτη). Κατὰ συνέπεια, ἡ θεώρηση τῆς Ἐκκλησίας ὡς διηρημένης, σήμερα, ἀντίκειται σαφῶς στὴ ρητὴ διατύπωση τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως,

¹⁰³ Ἀποκρίσεις τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τοὺς Ἀγγλικανοὺς Ἀνωμότας (1716/1725), [τῶν πρώτων] Ἀπόκρισις ε', ἐν Πρωτοπρεσβυτέρου Ιω. Ρωμανίδου, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 393.394.

¹⁰⁴ ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ, Ἐπιστολή (28) Βασιλείῳ Μονάζοντι, PG 99, 1001D-1004A. «Ἐπεὶ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ κατόπιν, πολλαχῶς πολλαὶ αἱρέσεις προσεῖράγησαν αὐτῇ· καὶ ῥυπάσματα ἄθεσμα καὶ ἀκανόνιστα ἐπεπόλασαν, ὥσπερ καὶ τὸ νῦν· ἀλλὰ μὴν αὐτῇ τῷ προειρημένῳ τρόπῳ ἄσχιστος καὶ ἀμάμητος διαμεμένηκε, καὶ διαμενεῖ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὑπεξαίρουμένων καὶ ἀποπεμπομένων ἀπ' αὐτῆς τῶν κακῶς φρονησάντων ἢ πραξάντων· ὥσπερ ἐξ ἀσειστοῦ καὶ παραλίας πέτρας τὰ προσηρῶσοντα κύματα».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

πράγμα πού συνεπάγεται, κατὰ τὰ Πρακτικὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καθαίρεση καὶ ἀφορισμό, κατὰ περίπτωσιν, σ' ὅποιον ἐμμένει στὴ θεώρηση αὐτῆ»¹⁰⁵.

Καὶ ὁ ἀγωνιστὴς καὶ ἀκατάβλητος στῆς Ἐκκλησίας Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ τονίζει μὲ ὁμολογιακὴ παρρησία καὶ φρόνημα: «Ὅσοι ἀποδέχονται τὴν θεωρίαν περὶ “διηρημένης Ἐκκλησίας” δὲν ἐννοοῦν, οὔτε ἀποδέχονται οὐσιαστικῶς τὸ σχετικὸν θεόπνευστον ἄρθρον, ἀλλ' ἀντιφάσκουν λέγοντες τὸ Ἱερὸν Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας. Διότι τοῦτο εἰς τὸν ἐνεστῶτα χρόνον διαδηλοῖ τὴν πίστιν εἰς “Μίαν, Ἁγίαν ... Ἐκκλησίαν”. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ παρόντος καὶ ὄχι τοῦ παρελθόντος ἢ τοῦ μέλλοντος. Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὴν θεωρίαν ταύτην δὲν δύνανται νὰ λέγουν καὶ νὰ τὸ ἐννοοῦν εἰς τὴν εὐχὴν μετὰ τὸν Καθγιασμὸν τῶν Τιμίων Δώρων. “Ἐτι προσφέρομέν Σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας...”, διότι, οὐσα διηρημένη, δὲν δύναται νὰ ὑφίσταται ὡς ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἀφοῦ οὕτω πως ἔχομεν ἀντίφασιν ἐν τοῖς ὅροις»¹⁰⁶.

Πολὺ νωρίτερα ὁ Ἅγιος Ταράσιος εἶχε διακηρύξει : «Δὲν γνωρίζει ὁ τῆς Ἐκκλησίας νόμος καὶ ὅρος, ἔριδα ἢ φιλονεικία, ἀλλ' ὅπως ἀκριβῶς γνωρίζει νὰ ὁμολογῆ εὐσεβῶς ἓνα βάπτισμα καὶ μία πίστις, ἔτσι καὶ μία συμφωνία γιὰ κάθε ἐκκλησιαστικὴ ὑπόθεσις. Διότι τίποτε δὲν εἶναι τόσο

---

¹⁰⁵ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΓΓΙΔΗΣ, Καθηγητὴς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο, <http://orthodoxia-pateriki.blogspot.com/2010/07/blog-post.html>, Θεοδρομία IB³ (Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2010) 340-344, 359-367, Βλ. ὁμοίως καὶ Π. Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ, Δογματικὴ τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τόμ. Β', ἐκδ. «Ὁ Σωτήρ», Ἀθῆναι 1979[2], σ. 348. «διὰ μὲν τοῦ «μία» διακηρύττομεν τὴν ἐνότητα, τὴν ὁποῖαν ἢ ἀπὸ μιᾶς Κεφαλῆς ἐξάρτησις καὶ ἢ ὑπὸ ἑνὸς Πνεύματος ζωοποίησις, καθὼς καὶ ἡ μία πίστις καὶ εἰς ἓνα Κύριον ὑποταγὴ κατεργάζεται τὸσον μεταξύ πάντων τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, ὅσον καὶ μεταξύ πασῶν τῶν ἐπὶ μέρους ἐκκλησιῶν καὶ χάρις εἰς τὴν ὁποῖαν πάντες καὶ πᾶσαι αὐταὶ συναποτελοῦσι κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς αἰρετικούς καὶ σχισματικούς τὴν μίαν καὶ ἀδιαίρετον Ἐκκλησίαν» καὶ ΧΡ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ, Δογματικὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐκδ. «Ἀστήρ», Ἀθῆναι 1956², σ. 273ε. «Ἐνότης. Τὸ γνῶρισμα μία σημαίνει ὅτι ὁ Κύριος ἵδρυσεν οὐχὶ πολλὰς παραλλήλως ὑφισταμένας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μίαν καὶ μόνην [...] Εἶναι δὲ ἡ Ἐκκλησία μία, καθόσον εἶναι ἡνωμένη ἐν τῇ πίστει καὶ ἐν τῇ διοικήσει, οὕτω δὲ ἡ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις σημείοις ἐνότης ἀποτελεῖ τὸ γνῶρισμα ἅμα καὶ τὴν βάσιν τοῦ ἐνιαίου καὶ μοναδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας».

¹⁰⁶ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος http://www.romfea.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=5870:kithiron&catid=26:2009-12-18-08-38-40, Θεοδρομία IB³ (Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2010) 330-339 καὶ Θεοδρομία IB⁴ (Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 2010) 525-531.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

καλῶς ἀποδεκτὸ καὶ εὐχάριστο στὸν Θεό, ὅσο τὸ νὰ ἐνωθοῦμε καὶ νὰ γίνουμε μία καθολικὴ ἐκκλησία»¹⁰⁷.

Διάσπαρτες στοὺς ἁγίους Πατέρες εἶναι οἱ διαπιστώσεις περὶ δεδομένης (ὄχι ζητουμένης) ἐνότητος καὶ ὁμοφωνίας τῆς Πίστεως ἐντὸς τῆς Μιᾶς ἀληθοῦς Ἐκκλησίας: «εἰς ἐνότητα πίστεως μιᾶς», «τῶν εἰς κόσμον Ἐκκλησιῶν οὐ διεσπαρμένων εἰς διχόνοιαν ἢ εἰς ἀσύμφωνον δόξαν, ἀλλ' ἠνωμένων ἐν πνεύματι καὶ οἰονεὶ πως συνεσφιγμένων εἰς ἐν καθ' ἐνότητα τὴν ἐν Χριστῷ διὰ πίστεως», «ὡς ἂν τὸ ἐνιαῖον δόγμα τῆς πίστεως ἐν πολυσχεδέσι γλώσσαις καταγγελθεῖ, συνάγον εἰς ἐν τὰ διεστῶτα, καταλυθείσης τῆς πολυσχιδοῦς πλάνης», «ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα ὁμοφρόνως καὶ ὁμογνωμόνως ὁ ὄρος καὶ ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων»¹⁰⁸, τίς ὁποῖες δυστυχῶς δὲν μποροῦμε νὰ παρουσιάσουμε τώρα ἐν ἐκτάσει. Ἀρκεῖ καὶ μόνῃ ἡ διαπίστωση τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὅτι ἡ ἐνότητα στὴν Πίστη εἶναι βεβαιωμένη, δεδομένη στὴν Ἐκκλησία¹⁰⁹.

Ὁ Μ. Φώτιος, τοῦ ὁποῖου εἶσθε διάδοχος, τὸν ὁποῖον οἱ Παπικοὶ ἀσεβῶς καθυβρίζουν ὡς «αἰρεσιάρχη», πρῶτος κατάφερε τὸ μέγα πλήγμα κατὰ τῆς Δυτικῆς ὀφρῦος, ἐπειδὴ συνεκάλεσε τὴν Ἡ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (879-880) καὶ ἀναθεμάτισε τοὺς αἰρετικούς Λατίνους, ποῦ τόλμησαν νὰ προσθέσουν στό Σύμβολο τῆς Πίστεως τὸ Filioque, τὸ ὁποῖο ἦταν ἡ μοναδικὴ καὶ πραγματικὴ ἀρχικὴ αἰτία τοῦ σχίσματος τοῦ 1054. Ἡ Σύνοδος αὐτὴ ὑπέδειξε στὸν πάπα καὶ σέ κάθε ἐπίσκοπο ὅτι ὀφείλει νὰ σέβεται τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως τῆς ἐν Νικαία-Κωνσταντινουπόλει Συνόδου, τὸ ὁποῖο καὶ οἱ ὑπόλοιπες Σύνοδοι ἐπεκύρωσαν καὶ ἐπιβεβαίωσαν. Ὁ Μ. Φώτιος, λοιπόν, κατεδίκασε μὲ συνοδικὴ ἀπόφαση τὴν προσθήκη τοῦ Filioque, τὴν ὁποία ἔκαναν στό Σύμβολο τῆς Πίστεως καὶ ἔθεσε ὑπὸ ἀφορισμὸ τοὺς

¹⁰⁷ ΑΓΙΟΣ ΤΑΡΑΣΙΟΣ, Ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν λαόν σχεδιασθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐδήλωσαν οἱ βασιλεύοντες τοῖς λαοῖς τοῦ γενέσθαι πατριάρχην, Mansi 12, 987C.D: «οὐκ οἶδεν ὁ τῆς ἐκκλησίας νόμος καὶ ὄρος ἔριν ἢ φιλονεικίαν, ἀλλ' ὡσπερ οἶδεν ὁμολογεῖν εὐσεβῶς ἐν βάπτισμα, μίαν πίστιν, οὕτω καὶ συμφωνίαν μίαν ἐπὶ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ πράγματος. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εὐαπόδεκτον καὶ εὐάρεστον ὡς τὸ ἐνωθῆναι ἡμᾶς, καὶ γενέσθαι μίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καθὰ καὶ ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν πίστεως ὁμολογοῦμεν». «Γενέσθαι», ἐπειδὴ εἶχε προηγηθεῖ αἵρεση ὡς ἐνταξὴ στὴν Ἐκκλησία.

¹⁰⁸ PG 9,552B (Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως), PG 68, 633B (ἀγ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας) καὶ PG 96,765C καὶ PG 95, 347C.348A (ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ).

¹⁰⁹ Ὅρος Πίστεως τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (ἐκ τῆς Πράξεως ε') ACO II, 1, 2, 126: «Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ, ὁ Χριστός, τῆς πίστεως τὴν γνῶσιν τοῖς μαθηταῖς βεβαιῶν ἔφη· εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφήμι ὑμῖν, ὥστε μηδένα πρὸς τὸν πλησίον διαφωνεῖν ἐν τοῖς δόγμασι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ἐπίσης τὸ τῆς ἀληθείας ἐπιδείκνυσθαι κήρυγμα». ΣΥΝΑΞΙΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ, Οὐκ ἐσμέν τῶν Πατέρων σοφότεροι 17-10-2011 <http://www.theodromia.gr/92BD47EB.el.aspx>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-
[mail: impireos@hotmail.com](mailto:mail:impireos@hotmail.com)

δράστες. Ἐξαιτίας αὐτοῦ συναισθάνονται τούς ἑαυτούς τους βεβαρημένους κάτω ἀπό τό ἀνάθεμα αὐτῆς τῆς Συνόδου, τῆς ὁποίας τό κύρος μάτην ἀγωνίζονται νά καταρρίψουν. Τό Filioque, δηλ. ἡ δογματική διδασκαλία τοῦ παπισμοῦ ὅτι τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ, εἶναι φοβερή αἵρεση. Καί εἶναι φοβερή αἵρεση, ἐπειδή εἶναι α) ἀντίθετο πρὸς τὰ ἀψευδέστατα λόγια του Ἰδίου τοῦ Χριστοῦ, πού εἶπε ὅτι «τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορεύεται»¹¹⁰, ἔχουμε δηλ. κατάφωρη ἀθέτηση τοῦ Ἰδίου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ, β) εἶναι ἀντίθετο πρὸς τό Σύμβολο τῆς Πίστεως Νικαίας-Κων/λεως, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο «(πιστεύω) καί εἰς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό Κύριον, τό Ζωοποιόν, τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον», ἔχουμε δηλ. ἀθέτηση καί τῶν δύο Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Α' καί τῆς Β', γ) εἶναι ἀντίθετο πρὸς τόν 7ο Ἱερό Κανόνα τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ ὁποῖος ἀπαγορεύει ὁποιαδήποτε πρόσθεση ἢ ἀφαίρεση στό Σύμβολο τῆς Πίστεως, ἔχουμε δηλ. ἀθέτηση καί τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, δ) καταστρέφει τίς σχέσεις μεταξύ τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος καί συγχέει τὰ ἀκοινώνητα ὑποστατικά ιδιώματα τῶν τριῶν προσώπων, ε) ὑποβιβάζει τό Ἅγιον Πνεῦμα στό ἐπίπεδο τοῦ κτίσματος, καί στ) εἰσάγει δυναρχία στήν Ἁγία Τριάδα, ἐφόσον καί ὁ Υἱός εἶναι πηγὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἄρα ἔχουμε δύο πηγές, δύο ἀρχές, τό Θεό Πατέρα καί τόν Υἱό. Βέβαια, πίσω ἀπό τό Filioque δέν κρύβεται τίποτε ἄλλο, παρά ἡ ὀφρὺ καί ἡ περιωπὴ τοῦ πάπα, ἡ ἀλαζονεία του, τό ἀλάθητο καί τό πρωτεῖο του νά νομοθετεῖ αὐτός μόνο πάνω ἀπό τὰ παραδεδομένα ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Παρόλα'αὐτά Ὑμεῖς, Παναγιώτατε Δέσποτα, γιά ἐπίσπευση τῆς ψευδοενώσεως τῶν δῆθεν λεγομένων «ἐκκλησιῶν», δέν θεωρεῖτε τό Filioque ὡς αἵρεση, ἀλλά ὡς ἓνα τοπικό ἔθιμο τῶν παπικῶν, πού δέν ἐμποδίζει τό «θεολογικό διάλογο» μεταξύ τῶν «ἐκκλησιῶν». Σχετικά μέ τούς ἀγίους Πατέρες, ἔχετε δηλώσει ὅτι «οἱ κληροδοτήσαντες εἰς ἡμᾶς τὴν διάσπασιν προπάτορες ἡμῶν, ὑπῆρξαν ἀτυχή θύματα τοῦ ἀρχεκάκου ὄφεως, καί εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ. Αἰτούμεθα ὑπὲρ αὐτῶν τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὀφείλομεν ἐνώπιον Αὐτοῦ ὅπως ἐπανορθώσωμεν τὰ σφάλματα ἐκείνων...»¹¹¹.

Ἡ χρησιμοποίησις ἐκ μέρους Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, τοῦ παυλείου χωρίου «οὐ μεμέρισται ὁ Χριστός», εἶναι ἄστοχη καί ἄκαιρη, διότι ὁ Ἀπ. Παῦλος δέν ἀναφέρεται στό σχίσμα τοῦ 1054 τῶν αἰρετικῶν Λατίνων ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, πού βεβαίως ἔγινε γιά

¹¹⁰ Ἰω. 15, 26.

¹¹¹ Ἐπίσκεψις 563 (30.11.1998)

δογματικούς λόγους, αλλά στο σχίσμα τῶν Κορινθίων, οἱ ὁποῖοι αὐτοπροσδιορίζονταν ἀνάλογα μέ τό ποιός τούς εἶχε βαπτίσει καί γι'αὐτό ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι «ἐγώ μέν εἰμί Παύλου», ἄλλοι «ἐγώ δέ Κηφᾶ», ἄλλοι «ἐγώ δέ Χριστοῦ». Γι'αὐτό ὁ Ἀπόστολος μέ ἐπιπληκτικό τρόπο τούς ρωτᾶ : «μεμέρισται ὁ Χριστός; μή Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπέρ ἡμῶν; ἢ εἰς τό ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε»¹¹²; Ναί, μέν, βάπτισε καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μερικούς, ἀλλά δέν τούς βάπτισε στό ὄνομά του, ἀλλά στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό τό λέει ὁ Ἀπόστολος, ἐπειδή ἔγινε ἡ αἰτία τοῦ σχίσματος, δηλαδή τό νά ὀνομάζονται οἱ βαπτιζόμενοι ἀπό τό ὄνομα ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, πού τούς βάπτιζαν. Ὅμως, τό ζητούμενο, λέει ὁ Ἀπόστολος, δέν εἶναι ποιός εἶναι ἐκεῖνος, πού βαπτίζει, ἀλλά σέ ποιό ὄνομα βαπτίζει. Ὁ Τριαδικός Θεός εἶναι αὐτός, πού συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες τοῦ βαπτιζομένου καί τόν κάνει κατά Πνεῦμα νιό του καί ὄχι ἐκεῖνος, πού τόν βαπτίζει, ὅποιος κι ἂν εἶναι, ἱερεύς ἢ ἐπίσκοπος¹¹³.

ΙΗ) Οἱ ἀντικανονικές συμπροσευχές

Ἵμεῖς, Παναγιώτατε Δέσποτα, συμπροσευχηθήκατε «συγχοροστατῶν» ἔτι μίαν φοράν μέ τούς αἰρετικούς Παπικούς στό Μιλᾶνο τῆς Ἰταλίας¹¹⁴. Πιστεύετε εἰλικρινῶς ὅτι τοιουτοτρόπως σφυρηλατεῖτε τήν ἐνότητα τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος καί τήν ἐνίσχυση τοῦ φρονήματος σε μία περίοδο, κατά τήν ὁποία ἰσοπεδώνονται τά πάντα;

Ὡς ἀρχιμανδρίτης ἤδη στήν μελέτη Ἵμων «Περί τήν κωδικοποίησιν τῶν *Ι. Κανόνων* καί τῶν κανονικῶν διατάξεων ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ», ἰσχυρίζεσθε ὅτι πολλοί ἀπό τούς κανόνες τῶν Ἁγίων Πατέρων πρέπει νά καταργηθοῦν καί ἐπί λέξει συνεχίζετε : «Δέν δύνανται νά ἐφαρμοσθοῦν σήμερον καί πρέπει νά τροποποιηθοῦν αἱ διατάξεις αἱ κανονίζουσai τὰς σχέσεις τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πρός τούς ἑτεροδόξους καί ἑτεροθρήσκους. Δέν δύναται ἡ Ἐκκλησία νά ἔχη διατάξεις ἀπαγορευούσας τήν εἴσοδον εἰς τούς ναούς τῶν ἑτεροδόξων καί τήν μετ' αὐτῶν συμπροσευχήν, καθ' ἣν στιγμήν αὕτη διά τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς προσεύχεται ἀπό κοινοῦ μετ' αὐτῶν διά τήν τελικήν ἔνωσιν ἐν τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐλπίδι. Περισσότερα ἀγάπη πρέπει νά "ἀρδεύσει" πολλές κανονικάς διατάξεις πρός "ζωογονίαν". Ἐπιβάλλεται

¹¹² Α' Κορ. 1, 12-13.

¹¹³ ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Ἑρμηνεία εἰς τὰς ἸΔ' ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου*, τ. Α', ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1989, σσ. 366, 370, 373.

¹¹⁴ http://aktines.blogspot.gr/2013/05/15052013_15.html#more, <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17043-2013-05-16-15-13-14>, <http://aktines.blogspot.gr/2013/05/angelo-scola.html>, http://aktines.blogspot.gr/2013/05/angelo-scola_17.html#more, <http://thriskeftika.blogspot.gr/2013/05/scola-5-video.html>.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τροποποιήσις ὀρισμένων διατάξεων ἐπὶ τὸ φιλανθρωπότερον καὶ ρεαλιστικώτερον. Ἡ Ἐκκλησία δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει νὰ ζῆ ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου».

Ὡς Πατριάρχης καταργήσατε οὐσία αὐτὸς τοὺς Ἱερούς Κανόνες, συμπροσευχόμενος ἐπανελημμένως μέ αίρετικούς. Παραιτηθήκατε ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση τῆς Ἐκκλησίας νὰ ὀδηγήσει ἕτεροδόξους καὶ ἕτεροθρήσκους στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, διότι ὅπως ἐπὶ λέξει εἶπατε : «Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἐπιδιώκει νὰ πείσῃ τοὺς ἄλλους περὶ συγκεκριμένης τινος ἀντιλήψεως τῆς ἀληθείας ἢ τῆς ἀποκαλύψεως, οὔτε ἐπιδιώκει νὰ τοὺς μεταστρέψῃ εἰς συγκεκριμένον τινὰ τρόπον σκέψεως»¹¹⁵.

Οἱ ὀρθόδοξοι οἰκουμενιστές, μέ τὴν ἄμβλυνση τῶν θεολογικῶν κριτηρίων, εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ συμμετέχουν χωρὶς ἀναστολές σὲ κοινές μέ τοὺς ἕτεροδόξους λατρευτικές ἐκδηλώσεις καὶ συμπροσευχές, πού πραγματοποιοῦνται συχνά στὰ πλαίσια τῶν διαχριστιανικῶν συναντήσεων. Γνωρίζετε ὅτι μέ τὸν οἰκουμενιστικὸ αὐτὸ συμπνευματισμὸ δημιουργεῖται τὸ κατάλληλο ψυχολογικὸ κλίμα, πού ἀπαιτεῖται γιὰ τὴν προώθηση τῆς ἐνωτικῆς ἀντορθόδοξου προσπάθειας. Οἱ ἱεροὶ Κανόνες, ὅμως, τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἀπαγορεύουν αὐστηρὰ τίς συμπροσευχές μέ τοὺς ἕτεροδόξους. Γιατί οἱ ἕτεροδόξοι δὲν ἔχουν τὴν ἴδια πίστη μ' ἐμᾶς. Πιστεύουν σ' ἓνα διαφορετικὸ, διαστρεβλωμένο Χριστό. Ὑπενθυμίζεται ὅτι ὁ 45^{ος} κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ὀρίζει ὅτι : «*Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος αίρετικοῖς συνευξάμενος μόνον ἀφορίζεσθω, εἰ δε ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαι τι, καθαιρεῖσθω*». «*Ὅποιος Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος συμπροσευχηθεῖ μόνον, ἀλλὰ ὄχι καὶ συλλειτουργήσῃ μέ αίρετικούς, ἄς ἀφορίζεται*. Ἐάν, ὅμως, ἐπέτρεψε νὰ ἐνεργήσουν ὀτιδήποτε ὡς κληρικοί, νὰ καθαιρεῖται». Καὶ ὁ 33^{ος} Ἱερός Κανὼν τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Τοπικῆς Συνόδου ὀρίζει ὅτι : «*Οὐ δεῖ αίρετικοῖς ἢ σχισματικοῖς συντύχεσθαι*». Ἡ συμπροσευχή, λοιπόν, ἀπαγορεύεται, ἐπειδὴ δηλώνει συμμετοχὴ στὴν πίστη τοῦ συμπροσευχομένου καὶ δίνει σ' αὐτόν τὴν ψευδαίσθηση ὅτι δὲ βρίσκεται στὴν πλάνη, ὀπότε δὲ χρειάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἀλήθεια. «*Ἡ ἀπροκάλυπτος πασίδηλος καὶ αὐταπόδεικτος καταπάτησις τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἀνωτέρω οἰκουμενιστάς ὄνειδος καὶ πτώσιν, πού μόνον τὸ αἶμα τοῦ μαρτυρίου δύναται νὰ ἀποπλύνῃ διότι μετ' ἐπιγνώσεως ἀπεμπολοῦν καὶ περιφρονοῦν τὸν λόγον τοῦ Δομητόρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ Σωτῆρος τοῦ*

¹¹⁵ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Γένεση καὶ ἐξέλιξη τῆς πατρομαχικῆς μεταπατερικότητος», *Θεοδρομία* ΙΔ¹ (Ἰανουάριος-Μάρτιος 2012) 45-46.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

κόσμου «ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν»¹¹⁶
»¹¹⁷.

Καί ἐπειδή, Παναγιώτατε Δέσποτα, στίς ὀμιλίες Ὑμῶν χρησιμοποιήσατε τό μεγάλο δογματολόγο, ἀντιπαπικό καί ἀντιοικουμενιστή ἅγιο Ἰουστῖνο Πόποβιτς, παρακαλοῦμε υἱικῶς νά μελετήσετε τήν ἀπαγορευτική τῶν συμπροσευχῶν γνωμάτευσή του, ὅπως ἐπίσης τό ἄριστο βιβλίο τοῦ αἰδεσιμολογιωτάτου πρεσβυτέρου π. Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου «Ἡ Συμπροσευχή μέ αἰρετικούς. Προσεγγίζοντας τήν κανονική τάξη τῆς Ἐκκλησίας»¹¹⁸ καί τό βιβλίο τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου π. Κυρίλλου Κωστοπούλου «Ἡ ἀντικανονικότητα τῆς μετὰ τῶν αἰρετικῶν συμπροσευχῆς»¹¹⁹.

Στήν γνωμάτευσή του ὁ ἅγιος Ἰουστῖνος παραθέτει τοὺς Ἱερούς Κανόνες, πού ἀπαγορεύουν τίς συμπροσευχές, ὄχι μόνο κατά τίς ἐπίσημες ἀκολουθίες καί τήν Θ. Λειτουργία, ἀλλά «κάθε κοινήν μεθ' αἰρετικῶν προσευχήν, ἔστω καί τήν κατ' ἰδίαν». Οἱ κανόνες αὐτοί ἰσχύουν καί σήμερα καί περιλαμβάνουν ὡς αἰρετικούς καί τοὺς Παπικούς καί τοὺς Προτεστάντες. «Ἦδη ὁ ἅγιος Σάββας εἰς τήν ἐποχήν του, ἐπτάμισυ αἰῶνας πρὶν, δέν ὠνόμαζε τὸν ρωμαιοκαθολικισμόν λατινικήν 'αἵρεσιν'»; Στή συνέχεια διαζωγραφίζει μέ μελανὰ χρώματα τὸν εὐτελισμό, πού ὑφίσταται ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἀγιοπατερική καί Ἀγιοσαββιτική Ἐκκλησία μέ τή συμμετοχή της στό λεγόμενο «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν». Χαρακτηρίζει ὡς «φρικαλέαν» τήν ἀπόφαση τῆς συμμετοχῆς, ὡς «ἀνήκουστον προδοσίαν», πού προκαλεῖ «ἐντροπήν εἰς πάντα εἰλικρινῆ ὀρθόδοξον, ἀνατραφέντα ὑπὸ τήν καθοδήγησιν τῶν Ἁγίων Πατέρων». Ὁ ἄλλοτε πιστός μαθητής τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου καί τώρα φιλοπαπικός καί συμπροσευχόμενος Ἐπίσκοπος Μπάτσкас κ. Εἰρηναῖος Μπούλοβιτς, προλογίζοντας τή «Γνωμάτευση» τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου, ἐκτιμᾷ ὅτι τῶν συμπροσευχῶν «ὑπόβαθρο ἀποτελεῖ ἡ δυτική ἐκκλησιολογία μετὰ τῆς ἐξ αὐτῆς προκυπτούσης θεωρίας περί τῶν 'κλάδων', ἥτοι περί 'διαιρέσεως' τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τοῦ δογματικοῦ *minimum* καί τῶν δογματικῶν ὑποχωρήσεων μετὰξὺ Ρώμης καί Γενεύης», καί ὅτι «ταῦτα πάντα εἶναι ἀπαραδέκτα διὰ τὸν π. Ἰουστίνον, ὡς καί διὰ πάντα ὀρθόδοξον».

¹¹⁶ Ἰω. 5, 23.

¹¹⁷ ΜΗΤΡ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Ἀνακοίνωση γιὰ διαθρησκευτικές στό Μόναχο 28-9-2011, <http://www.impantokratoros.gr/peiraios-seraphim-oikoumenismos-monacho.el.aspx>.

¹¹⁸ ἐκδ. Θεοδορμία, Θεσσαλονίκη 2009.

¹¹⁹ Ὁρθόδοξος Τύπος (24-5-2013) 1, 7.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Μέ ὄσες ἐρμηνευτικές παραδοξολογίες καί ἄν ἐπιχειροῦν πανεπιστημιακοί δάσκαλοι καί Πατριαρχικά Ἰδρύματα νά δικαιολογήσουν τήν πρακτική τοῦ Φαναρίου καί ἄλλων Ἐκκλησιῶν ὑπέρ τῶν συμπροσευχῶν, δέ θά κατορθώσουν τίποτε, διότι προσκρούουν στήν Ἀγιοπνευματική καί ἀλάθητη ἀπόφαση καί ἀπόφανση τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς¹²⁰.

ΙΘ) Ἡ παραχώρηση Ναῶν

Στήν ὁμιλία Ὑμῶν κατά τήν ὑποδοχή καί τήν ἐπίσημη δοξολογία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου στό Μιλᾶνο ἀποκαλύψατε ὅτι «*ή ἀπόκτησις τοῦ ναοῦ τούτου καί ἄλλων ἱερῶν ναῶν καί ἡ σύστασις ὀρθοδόξων ἐνοριῶν ἀποτελοῦν προσωπικόν αὐτοῦ (τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰταλίας καί Μελίτης κ. Γενναδίου), ἐπίτευγμα, ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν του, ἴδια δέ τῶν ἀγαθῶν σχέσεων, τᾶς ὁποίας διατηρεῖ καί καλλιεργεῖ μετά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀναπτύσσων τοιοῦτοτρόπως πνεῦμα συνεργασίας καί διαλόγου μετ' αὐτῆς, τό ὁποῖον ἀμφότεροι ἐδιδάχθημεν ὑπό τοῦ παραδείγματος τοῦ Πατριάρχου τῶν φοιτητικῶν μας χρόνων, ἀοιδίμου ἐκ τῶν προκατόχων ἡμῶν Ἀθηναγόρου, τοῦ προβάντος εἰς τό ἱστορικό βῆμα τῆς ἐνάρξεως ἐπικοινωνιῶν καί διαλόγου μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου καί Ρωμαιοκαθολικῆς*»¹²¹.

Στό ἐξωτερικό πράγματι εἶναι ἐπίσημη πρακτική τῶν Παπικῶν ἡ παραχώρηση δικῶν τους ναῶν. Προσέξτε ὅμως μία σημαντική λεπτομέρεια. Ναί μέν παραχωροῦν ναούς σέ ὀρθόδοξους, κατόπιν ὅμως τοὺς πιέζουν φορτικότερα νά ἀναγνωρίσουν μέ τήν παρουσία τους τήν αἵρεση, πού ἔχει παραχωρήσει τό ναό ἢ τήν αἴθουσα. Αὐτή τους ἡ κίνηση ἐντάσσεται μέσα στήν προπαγανδιστική πολιτική τοῦ Βατικανοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπό ἀπόφαση τῆς Β' Βατικάνειας Συνόδου τοῦ 1965. Αὐτή εἶναι ἡ τακτική τῶν «πολιτισμένων» παπικῶν, οἱ ὁποῖοι μέ πλάγια φασιστική μέθοδο θέλουν νά ἐπιβάλλουν τόν Πάπα παγκόσμιο θρησκευτικό πλανητάρχη.

Παραλλήλως ὁ 6^{ος} Ἱερός Κανὼν τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου λέει : «*Περί τοῦ μή συγχωρεῖν τοῖς αἵρετικοῖς εἰσιέναι εἰς τόν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπιμένοντας τῇ αἵρέσει*». Ἐρμηνεύοντας ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ

¹²⁰ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Γνωμάτευση τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς ἀπαγορευτική τῶν συμπροσευχῶν», *Θεοδρομία* ΙΔ³ (Ἰούλιος-Σεπτέμβριος) 325-336 καί ΑΡΧΙΜ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΠΟΠΟΒΙΤΣ, «Ὀρθοδοξία καί Οἰκουμενισμός. Μιά Ὀρθόδοξος γνωμάτευσις καί μαρτυρία», *Θεοδρομία* ΙΔ³ (Ἰούλιος-Σεπτέμβριος) 425-432.

¹²¹ <http://www.amen.gr/article13877>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Αγιορείτης σημειώνει : «Ο διορισμός του παρόντος Κανόνος είναι, να μη έχουν την άδειαν οι αίρετικοί να έμβαινουν μέσα εις τόν ναόν του Θεού, τόν υπό ὀρθοδόξων κρατούμενον, εάν επιμένουν εις τήν αίρεσιν, και δέν θέλουν να ἐπιστραφούν»¹²². Νά σημειώσουμε ακόμα ὅτι ἡ ἐν Λαοδικείᾳ Σύνοδος ἐπεκυρώθη ὑπό τοῦ 2^{ου} Ἱεροῦ Κανόνος τῆς ΣΤ' ἀγίας καί Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Τέλος, εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι στό Μέγα Εὐχολόγιο¹²³ ὑπάρχει σχετική εὐχή «ἐπί ἀνοίξει ἐκκλησίας ἀπό αίρετικῶν βεβηλωθείσης», ὅπου σέ ἕνα σημεῖο ἀναφέρει συγκεκριμένα : «ἐξ αίρετικῆς ἐγχειρίσεως προσετρίβη λῶβησις τῷ ἀγίῳ σου Θεοσιαστηρίῳ».

Κ) Ἡ ἀλλοίωση τῆς Ὁρθοδόξου διδασκαλίας περὶ Θεοτόκου

Εἶδαμε Ὑμᾶς, Παναγιώτατε Δέσποτα, μαζί μέ τούς Παπικούς στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, στό Μιλᾶνο. Ἀσφαλῶς δέν ἀγνοεῖτε ὅμως, ὅτι ὑπάρχουν μεγάλες δογματικές διαφορές Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί Παπισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἡ αίρεση τοῦ Παπισμοῦ τόνισε ὑπερβολικά τό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου ἀυτονομῶντας τό σημαντικά ἀπό τήν Χριστολογία τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι, καθιέρωσε μία καινοφανῆ διδασκαλία, τήν μαριολογία, ἡ ὁποία ἀναφέρεται σέ καινά, νέα καί αίρετικά δόγματα γιά τήν Θεοτόκο. Ἐπίσημα μαριολογικά δόγματα τοῦ Παπισμοῦ εἶναι, πρῶτον τό δόγμα περὶ τῆς ἀσπίλου συλλήψεως τῆς Θεοτόκου. Σύμφωνα μέ αὐτό, ἡ Θεοτόκος, ἐπειδή προοριζόταν νά γεννήσει τό Θεό Λόγο πού λάμβανε σάρκα ἀπό Ἐκείνην, ἔπρεπε νά εἶναι παντελῶς ἀναμάρτητη. Γι' αὐτό μέ τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ συνελήφθη μέν ὡς καρπός πατρός καί μητρός, ἀπαλλαγμένη ὅμως ἀπό τό προπατορικό ἀμάρτημα.

Ὅμως, γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τελείως ἀναμάρτητος εἶναι μόνον ὁ Τριαδικός Θεός καί ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος συνελήφθη, ὄχι ἐκ σπέρματος ἀνδρός, μέσω τοῦ ὁποῖου μεταδίδεται τό προπατορικό ἀμάρτημα, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἡ Θεοτόκος, ὡς καρπός ἀνδρός καί γυναικός, ἦταν φορέας τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος, καθαρίσθηκε ὅμως ἀπ' αὐτό, ὅταν τήν ἐπεσκίασε τό Ἅγιον Πνεῦμα κατά τόν Εὐαγγελισμό.

Οἱ Παπικοί διακηρῦσσοντας ὡς δόγμα τήν ἀσπίλο σύλληψη τῆς Παναγίας, δέν κατανοοῦν ὅτι μέ αὐτό τήν ξεχωρίζουν ἀπό τό ἀνθρώπινο γένος, γεγονός πού ἔχει σωτηριολογικές συνέπειες γιά τήν ἀνθρωπότητα. Ἐάν ἡ Παρθένος ἔφερε ἄλλη φύση, τότε ὁ Κύριος,

¹²² ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, Πηδάλιον, σ. 422.

¹²³ Μέγα Εὐχολόγιον, ἐκδοτικός Οἶκος «Ἀστήρ», σ. 484.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

προσλαμβάνοντας την ανθρώπινη φύση απ' αυτή, θέωσε άλλη φύση και όχι την κοινή φύση όλων τῶν ἀνθρώπων¹²⁴.

Ἐπομένως, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πιστεύει ὅτι ἡ Θεοτόκος ἔφερε τό προπατορικό ἀμάρτημα καί καθαρίσθηκε ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅταν τήν ἐπεσκίασε, γιά νά γεννήσει τό Χριστό. Οἱ ὅποιες ἀδυναμίες τῆς δέν σκιαζουν, οὔτε ἐλαττώνουν τήν ἀγιότητά τῆς. Θά εἶναι πάντοτε Παναγία ἢ Παρθένος.

Δεύτερο αἰρετικό δόγμα τοῦ Παπισμοῦ σχετικά μέ τήν Θεοτόκο εἶναι τό δόγμα περί τῆς ἐνσώματης ἀναλήψεως τῆς Θεοτόκου. Τό δόγμα αὐτό εἶναι φυσική συνέπεια καί ἀπότοκός του πρώτου δόγματος. Ἄφου δηλ. ἡ Παναγία ἦταν ἀπηλλαγμένη ἀπό τό προπατορικό ἀμάρτημα καί εἶναι, κατ' αὐτούς, θεά, δέν ἦταν δυνατόν νά πεθάνει, νά ὑποστῆ σωματικό θάνατο, ἀλλά ἀναλήφθηκε σωματικῶς. Ἡ Ὁρθόδοξος, ὁμως, Ἐκκλησία κάνει λόγο γιά κοίμηση τῆς Θεοτόκου, δηλ. πραγματικό θάνατο, χωρισμό ψυχῆς καί σώματος, καί γιά μετάσταση τῆς Θεοτόκου, δηλ. ἀνάσταση, ἔνωση ψυχῆς καί σώματος, καί ἀνάληψη κοντά στόν Υἱόν τῆς.

Παράλληλα, καλλιεργοῦνται σέ δογματικό ἐπίπεδο ἀπό τούς Παπικούς οἱ διδασκαλίες γιά τήν Θεοτόκο ὡς συμμεσίτριας καί συλλυτρώτριας. Δηλ. ὅτι ἡ Θεοτόκος, ὡς θεά, μπορεῖ ἀπό μόνη τῆς νά μεσιτεύσει καί νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο, ὅπως ὁ Χριστός, καί ἀνεξαρτήτως αὐτοῦ. Οἱ διδασκαλίες, ὁμως, αὐτές τῶν Παπικῶν ἀντίκεινται σαφῶς πρὸς τήν Ἁγία Γραφή¹²⁵.

Οἱ Παπικοί, ἐπίσης, ἀμφισβητοῦν ἀκόμη καί τόν τόπο κοιμήσεως καί ταφῆς τῆς Θεομήτορος. Ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, σύμφωνα μέ τήν ἱστορία, τήν παράδοση καί τήν ὑμνογραφία, ἡ Θεοτόκος κοιμήθηκε καί τάφηκε στή Ἱεροσόλυμα, στή Γεθσημανή. Οἱ Παπικοί, ὁμως, ὑποστηρίζουν ἀμάρτυρα ὅτι ἡ Παναγία ἔζησε καί τάφηκε, ὄχι στή Ἱεροσόλυμα, στή Γεθσημανή, ἀλλά στήν Ἐφεσο. Καί αὐτό τό στηρίζουν σέ κάποιο ὄνειρο μίας φραγκοκαλόγριας, πού τό εἶδε τόν περασμένο αἰῶνα¹²⁶.

Ταπεινῶς ἐρωτῶμεν: Τί ἀπό τά ἀνωτέρω ἀληθῆ εἶπατε στούς Παπικούς παρακολουθώντας;

ΚΑ) Τό ἀληθές νόημα τοῦ χωρίου «*Τό Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ*»

¹²⁴ ΑΡΧΙΜ.ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ, *Ὁρθοδοξία καί Ρωμαιοκαθολικισμός*, σ. 37.

¹²⁵ Ρωμ. 3, 23-24. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΓΓΙΑΔΗΣ, *Δυτική θεολογία καί πνευματικότητα*, σσ. 36-37 καί ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΚΟΡΗΣ, *Παπικές πλάνες ἰσχυρισμοῦ ἔλεγχος καί ἀνασκευή*, σσ. 81-84.

¹²⁶ ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΑΛ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, *Ὁ βίος τῆς Παναγίας*, σσ. 103-106.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Στὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιο γιὰ τὰ 1700 χρόνια ἀπὸ τὸ Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων γράφεται «καὶ ὅλον συγκροτεῖ τὸν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας τὸ Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖον ὅπου θέλει πνεῖ... ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ καὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος» (Ἰωάν. γ', 8). Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐρμηνεύετε τὸ ἀνωτέρω χωρίο οἰκουμενιστικῶ τῷ τρόπῳ. Στόχος Ὑμῶν βεβαίως εἶναι νὰ δείξετε ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δέν ἔχει ὅρια, δέν ἔχει φραγμούς, διακατέχεται ἀπὸ μίᾳ παράξενη ἀσυδοσία, ἐνεργεῖ καὶ ἐκτός τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δηλ. καὶ στοὺς αἰρετικούς καὶ στοὺς ἑτεροδόξους. Δηλ. καὶ οἱ αἰρετικοὶ καὶ οἱ ἑτεροδόξοι ἔχουν Ἅγιον Πνεῦμα. Παρ' ὅλ' αὐτὰ, εἶναι ἀποκρυσταλλωμένη θέση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐνεργεῖ ἐμπροϋπόθετα, μέ προϋποθέσεις, μέ ὅρια, μέ φραγμούς. Τὸ Ἴδιο τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἔθεσε αὐτὰ τὰ ὅρια καὶ τοὺς φραγμούς, τὰ ὅποια βεβαίως ταυτίζονται μέ τὰ ὅρια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καὶ αὐτές οἱ προϋποθέσεις δέν εἶναι ἄλλες ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ ζωὴ (Ὁρθοδοξία καὶ ὀρθοπραξία), τὸ Ὁρθόδοξο βάπτισμα, τὴ συμμετοχὴ στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα στὴν κορωνίδα τῶν μυστηρίων, τὴν Θεία Εὐχαριστία, διὰ τῆς ἀξίας μεταλήψεως τοῦ Τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐργασία τῆς τηρήσεως τοῦ θελήματος, τῶν ἐντολῶν τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ἄς δοῦμε, ὅμως, τί σημαίνουν τὰ Κυριακὰ λόγια «Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ», σύμφωνα πάντα μέ τὴν ὀρθόδοξη ἐρμηνευτικὴ παράδοση.

Τὰ λόγια, λοιπὸν, αὐτὰ λέγονται ἀπὸ τὸν Κύριο πρὸς τὸ νυκτερινὸ μαθητὴ ἅγιο Νικόδημο στὴ νυκτερινὴ τους συνομιλία¹²⁷. Κατ' ἀρχὴν, ὁ Κύριος χωρὶς περιστροφές τὸν διδάσκει περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, λέγοντάς του : «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοί, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ὁ ἅγιος Νικόδημος μέ τὸν κοσμικὸ του λογισμό τὸν ἐρωτᾷ : «πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντων ὦν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοί, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ἀπαντᾷ, λοιπὸν, ὁ Κύριος στὴν ἀπορία τοῦ ἁγίου Νικόδημου, τονίζοντάς του ὅτι χωρὶς τὴν ἐν Χριστῷ ἀναγέννηση «ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος», δηλ. χωρὶς τὸ ἅγιον Βάπτισμα, δὲ μπορεῖ νὰ εἰσελθεῖ στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ συνεχίζει: «τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, Πνεῦμά ἐστι»,

¹²⁷ Ἰω. 3, 1-21.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἐξηγώντας τις συνέπειες τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως. Ἐπειδὴ, ὁμως, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροῦς Κύριος εἶδε ἀκόμα ἀποροῦντα τὸν νυκτερινό του μαθητή, τοῦ ἐξηγεῖ μὲ κάποια εἰκόνα τὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος : «μη θαυμάσης ὅτι εἶπον σοί, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν, τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει, οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος». Δηλ. «ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσάει καὶ ἀκούεις τὴ βοή τοῦ ἀλλὰ δὲν ξέρεις ἀπὸ ποῦ ἔρχεται καὶ ποῦ πηγαίνει. Ἔτσι εἶναι καὶ καθένας ἀναγεννημένος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα».

Ἄς δοῦμε τώρα καὶ τοὺς ὀρθοδόξους ἐρμηνευτές. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύοντας τὸ στίχο «ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» λέγει : «Λέγω ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο τὸ βάπτισμα καὶ δὲν γίνεται ἀλλιῶς νὰ σωθεῖς. Ἡ μὲν γῆϊνη γέννηση, ἡ σαρκική, εἶναι ἀπὸ τὸ χῶμα, ἐκείνη δὲ ποῦ εἶναι ἐκ τοῦ Πνεύματος εὐκόλα μᾶς ἀνοίγει τις οὐράνιες ἀψίδες. Ἀκούστε τὰ αὐτὰ, ὅσοι εἶστε μακριὰ ἀπὸ τὸ Φῶτισμα (τὸ ἅγιο Βάπτισμα). Τρομάξτε, στενάξτε, γιατί ἡ ἀπειλή εἶναι φοβερή, φοβερή καὶ ἡ ἀπόφαση. Δὲν εἶναι δυνατόν, ὁ μὴ ἀναγεννηθεῖς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος νὰ εἰσέλθει στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιατί φορεῖ τὸ ἔνδυμα τοῦ θανάτου, τὸ ἔνδυμα τῆς κατάρας, τὸ ἔνδυμα τῆς φθορᾶς. Δὲν ἔλαβε ἀκόμα τὸ σύμβολο τοῦ Δεσπότη, εἶναι ξένος καὶ ἀλλότριος. Δὲν ἔχει τὸ βασιλικὸ γνώρισμα»¹²⁸.

Ὡστε τὸ βάπτισμα εἶναι αὐτὸ, ποῦ ἀνοίγει τις πύλες τοῦ οὐρανοῦ. Χωρὶς αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ντυμένος τὸ φόρεμα τοῦ θανάτου, τῆς κατάρας καὶ τῆς φθορᾶς. Πολὺ περισσότερο, ὁ ἀβάπτιστος, καθήμενος ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, εἶναι ἀδύνατο νὰ δεχθεῖ «σπινθῆρα φωτός», «ἀκτῖνα ζωῆς καὶ ἀληθείας» καὶ νὰ ἔλθει σὲ ἐπαφή μὲ τὴν οὐράνια πραγματικότητα, μέσα ἀπὸ θρησκευτικὲς δαιμονικὲς, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ οἰκουμενιστές! Γι' αὐτὸ ὁ Χρυσορρήμων ὁμιλεῖ γιὰ «φοβερὰ ἀπειλή» στερήσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ στὴν περίπτωσή τῆς μὴ «δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος» ἀναγεννήσεως. Λέγει κάτι, ποῦ σήμερα θὰ ἐρμηνευόταν ὡς ἄσκηση «τρομοκρατίας» κατὰ τῆς «ἐλευθέρως θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ

¹²⁸ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, *Εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ὁμιλία ΚΕ', Ἄπαντα Ἁγίων Πατέρων, ἔκδοσις Ὠφελίμου Βιβλίου, τ. 72, σ. 332* : «...λέγω ὡς ἀναγκαῖον εἶναι (ἐνν. τὸ Βάπτισμα) καὶ μηδὲ δυνατόν ἄλλως σωθῆναι... ἡ μὲν γὰρ γῆϊνη γέννησις ἢ κατὰ σάρκα ἀπὸ τοῦ χόος ἐστὶ... ἐκείνη δέ, ἐκ Πνεύματος οὐσα, ραδίως ἡμῖν τὰς ἀψίδας ἀναπετάννυσι τὰς ἄνω». Καὶ συνεχίζει, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς κατηχουμένους : «Ἀκούσατε ὅσοι τοῦ φωτισματος ἐστέ ἐκτός, φρίξατε, στενάξατε, φοβερὰ γὰρ ἡ ἀπειλή, φοβερὰ ἡ ἀπόφασις. Οὐκ ἐστι, φησί, τὸν μὴ γεννηθέντα ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, διότι τοῦ θανάτου φορεῖ ἔνδυμα, τὸ τῆς κατάρας, τὸ τῆς φθορᾶς, οὐδέπω τὸ Δεσποτικὸν ἔλαβε σύμβολον, ξένος ἐστὶ καὶ ἀλλότριος, οὐκ ἔχει τὸ σύνθημα τὸ βασιλικόν»

άνθρώπου», ως πράξη αποκλεισμού του άλλου. Αλλά, ο Κύριός μας, ο σταυρωθείς και αναστᾶς χάριν ἡμῶν γνωρίζει τὴν ὄντολογικὴ ἀδυναμία τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου καὶ δὲν ἀφήνει τὸν ἀνθρωποστὴν ἡσυχία τοῦ θανάτου. Μὲ ποικίλους τρόπους τὸν ὀδηγεῖ στὴν Ἀλήθεια καὶ τὴ Ζωή.

Παρόμοια λέγει καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς στὸν Γ' Ἀντιρρητικό του λόγου πρὸς Ἀκίνδυνον : «Ποιὸς ἀπὸ τοὺς μεμνημένους στὴ χριστιανικὴ πίστη καὶ ἀπὸ ὅσους συνετὰ ἀκούουν τὰ εὐαγγελικὰ θεσπίσματα δὲν γνωρίζει ὅτι τὰ λόγια: "τὸ γεγεννημένον ἐκ Πνεύματος Πνεῦμα ἐστὶ" λέχθησαν πρὸς τὸ Νικόδημο γι' αὐτοὺς πὺ πιστεύουν σ' Αὐτὸν καὶ γι' αὐτοὺς πὺ βαπτίσθηκαν σ' Αὐτὸν καὶ ἀναγεννήθηκαν ἐκ τοῦ Πνεύματος διὰ τῆς Χάριτος καὶ ἔγιναν Πνεῦμα δηλ. πνευματικοὶ διὰ τῆς υἰοθεσίας ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Γι' αὐτὸ συμφωνῶντας καὶ μ' αὐτὰ πὺ εἶπε λίγο πρὶν, λέει στὸ Νικόδημο: μὴ ἀπορεῖς πὺ σου εἶπα ὅτι πρέπει νὰ ἀναγεννηθεῖτε. Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ.» (ἀκολουθεῖ ἡ ἀγιογραφικὴ συνέχεια)¹²⁹.

Κι ἀπὸ τὴ συνάφεια, λοιπὸν, τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου καὶ ἀπὸ τὴν ἐρμηνεία τοῦ Ἁγίων Πατέρων, εἶναι φανερὸ ὅτι ἡ δράση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ πνεῦσις Του, σχετίζεται ἐδῶ μὲ τὴ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος ἀναγέννηση, ὄχι μὲ μία ἀκαθόριστη πνοὴ τοῦ Παρακλήτου, πὺ δίνει «ἐμπνεύσεις» καὶ «μεγαλειώδεις συλλήψεις» στὶς διάφορες θρησκείες.

Εἶναι, ὅμως, ἀπαραίτητο νὰ δοῦμε καὶ τοὺς ἄλλους ἐρμηνευτὲς Πατέρες εἰδικώτερα γιὰ τὸ συγκεκριμένο χωρίο, «Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ».

Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, σχολιάζοντας τὸ ὡς ἄνω χωρίο, λέγει ὅτι ὁ Κύριός μας σὰν πολὺ καλὸς Διδάσκαλος χρησιμοποιοῖ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνέμου ὡς παράδειγμα, γιὰ νὰ φανερώσει «τοῦ μυστηρίου τὸν τύπον». Τὸ παράδειγμα αὐτὸ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ποικίλους τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους «μεθοδεύει τῶν ἀκροωμένων τὸν νοῦν», καὶ συνεχίζει : «Τοῦτος ὁ ἄνεμος, πὺ βρίσκεται στὸν κόσμον, στὴν ἀτμόσφαιρα, πνέει παντοῦ, σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη, τρέχει ὅπου θέλει καὶ ἡ

¹²⁹ ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, *Λόγος ἀντιρρητικός Γ' 37*, Ε.Π.Ε. τ. 5, σ. 436. «Τὶς δ' οὐκ οἶδε τῶν μεμνημένων τὰ Χριστιανῶν καὶ τοῖς εὐαγγελικοῖς θεσπίσμασι συνετην ὑπεχόντων ἀκοὴν ὡς "τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος Πνεῦμα ἐστὶ" παρὰ τοῦ Κυρίου εἴρηται πρὸς τὸν Νικόδημον καὶ ὡς περὶ τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων εἴρηται καὶ τῶν διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν βαπτίσματος χάριτι γεγεννημένων ἐκ τοῦ Πνεύματος καὶ Πνεῦμα γεγονότων, δηλαδὴ πνευματικῶν, διὰ τῆς ἐκ τοῦ ἁγίου Πνεύματος υἰοθεσίας; Διὸ καὶ συνάδων τοῖς ἐκεῖ μικρὸν ἀνωτέρω εἰρημένοις, πρὸς τὸν αὐτὸν Νικόδημον λέγει προῖόν. "μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπον, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ..."»

παρουσία του γίνεται αντιληπτή μόνο με τὸ "χτύπημά" του, τὸ θόρυβό του.

Ξεφεύγει μὲν ἀπὸ τὰ μάτια ὄλων, ἀλλὰ καθὼς ἔρχεται σὲ ἐπαφή, σὰν λεπτή αὔρα, μὲ τὰ σώματα, δίνει κάποια αἴσθηση τῆς σύμφυτης σ' αὐτόν, τῆς φυσικῆς ἐνεργείας πού τὸ χαρακτηρίζει. Ἔτσι —λέγει ὁ Κύριος στὸν ἅγιο Νικόδημο— πρέπει νὰ ἐννοήσεις τὴν διὰ Πνεύματος ἀναγέννηση. Ἀπὸ τὰ μικρὰ παραδείγματα νὰ χειραγωγεῖσαι στὰ "μείζονα" καὶ νὰ χρησιμοποιεῖς σὰν εἰκόνα τὸ λόγο μου γιὰ νὰ ἐννοεῖς "τὰ ὑπὲρ αἴσθησιν". Μὲ αὐτὴν τὴν εἰκόνα λοιπόν, ὁ Κύριος, κατὰ τὸν ἅγιο Κύριλλο, θέλει νὰ δηλώσει τὴ μυστικὴ καὶ ὑπερφυσικὴ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύει τὸ ἴδιο χωρίο στὴ συνέχειά του λέγοντας : «Ἄφου δὲν μπορεῖς νὰ ἐρμηνεύσεις, νὰ κατανοήσεις τὴν ὁρμὴ καὶ τὸ δρόμο, πού ἀκολουθεῖ ὁ ἄνεμος, ἂν καὶ τὸν αἰσθάνεσαι μὲ τὴν ἀκοὴ καὶ τὴν ἀφή, πῶς τολμᾷς νὰ περιεργάζεσαι τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»;

Καὶ πιὸ κάτω συνεχίζει : «Ἡ φράση "τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ" ἐλέχθη πρὸς παράστασιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Παρακλήτου κι αὐτὸ σημαίνει ὅτι... τὴν ἐνέργεια τοῦ Πνεύματος δὲν μποροῦν νὰ τὴν περιορίσουν οὔτε οἱ νόμοι τῆς φύσεως, οὔτε οἱ ὄροι τῆς σωματικῆς γεννήσεως, οὔτε ὅ,τιδήποτε ἄλλο παρόμοιο»¹³⁰.

Λέγει δὲ ὁ ἱερός Πατὴρ κάτι πολὺ σημαντικό ὅτι δηλ. ἡ φράση «τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις» εἰπώθηκε στὸ Νικόδημο περὶ τοῦ ἀνέμου. «Οὐ γὰρ ἂν, ἀπίστῳ διαλεγόμενος, καὶ οὐκ εἰδότει τοῦ Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν, εἶπε "τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις"»¹³¹.

Τί μᾶς λέγει ἐδῶ ὁ ἅγιος; Ὅτι ὁ Κύριος ἐπιμένει στὸ παράδειγμα τοῦ ἀνέμου, γιὰ αὐτὴ μόνον τὴν ἐμπειρία εἶχε ὁ ἅγιος Νικόδημος. Δὲν τοῦ ὁμιλεῖ περὶ τῆς βιαίας πνοῆς τοῦ Παρακλήτου, διότι ὁ ἅγιος Νικόδημος ὡς «ἄπιστος», ἀφώτιστος, δὲ γνωρίζει, δὲ μπορεῖ νὰ «ἀκούσει» τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Κι ἂν ὁ νυκτερινὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ δὲ γνωρίζει, ὡς «ἄπιστος», τὶς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πολὺ περισσότερο οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Φραγκολατῖνος, ὁ Λουθηροκαλβῖνος, ὁ Ἰνδουιστὴς, ὁ Ἑβραῖος, ὁ Μουσουλμάνος δὲν μποροῦν νὰ ἀπορροφήσουν ἀκτίνες τῆς θείας ἀκτινοβολίας, καθὸ ἀβάπτιστοι καὶ ἀφώτιστοι.

¹³⁰ Ἐδῶ βέβαια δὲν θὰ μποροῦσε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος νὰ ἐννοήσει «τὶς γνωστὲς ἐκκλησιαστικὲς δομὲς» ὡς περιορισμὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ Παρακλήτου, ἀφου ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ χῶρος τῆς ἐνεργείας τῆς χάριτος καὶ οἱ πνευματικοὶ τῆς νόμοι καμμιά σχέση δὲν ἔχουν μὲ τὴν κτιστὴ πραγματικότητα δηλ. τοὺς φυσικοὺς νόμους, τοὺς νόμους τῆς σωματικῆς γεννήσεως κ.λ.π.

¹³¹ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, *Εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην Ὁμιλία ΚΖ', Ἄπαντα Ἁγ. Πατέρων*, Ἐκδοσις Ὠφ. βιβλίου, τ. 72, σ. 34.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ὁμιλεῖ κι αὐτὸς γιὰ τὴν ἐξουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «Δὲν νοιώθεις καμμιὰ αἰδῶ», λέγει ὁ Θεολόγος στοὺς ἀρνητὲς τῆς θεότητος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «γιὰ τὴν ἐξουσία τοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖο πνέει σ' ὅσους θέλει, ὅταν θέλει, ὅσο θέλει; *Ἐπιδημῆι στὸν Κορνῆλιο καὶ στοὺς ἀνθρώπους του πρὸ τοῦ Βαπτίσματος, σ' ἄλλους μετὰ τὸ βάπτισμα διὰ τῶν Ἀποστόλων, ὥστε κι ἀπὸ τὰ δύο, δηλ. κι ἀπὸ ὅσους ἐπιφοιτᾷ ὡς Δεσπότης, ὄχι δουλικά, κι ἀπὸ ὅσους ἐπιζητεῖται πρὸς τελείωση τοῦ βαπτίσματος νὰ μαρτυρεῖται ἡ θεότης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*»¹³².

Μὲ τοὺς πυρίνους αὐτοὺς καὶ θεοπνεύστους λόγους του ὁ ἅγιος Γρηγόριος κηρύττει τὴ θεότητα καὶ κυριότητα, τὴν ἐξουσία καὶ ἐλευθερία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μήπως μὲ ὅσα λέγει περὶ τῆς ἐπιδημίας Του στὸν Κορνῆλιο πρὸ τοῦ βαπτίσματος, ὁ ἅγιος Γρηγόριος θέλει νὰ πεί ὅτι τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐνεργεῖ χωρὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστη, χωρὶς τὴν Ἐκκλησία; Μήπως τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δρα ἀνεξάρτητο, ἔχει τὸ δικό Του ἔργο, τὴν δική Του Οἰκονομία; Μήπως τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν ὀδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἀπαραιτήτως στὸ Χριστό; Μήπως ἐνεργεῖ δίνοντας «ἐκπληκτικὴ δύναμη πίστεως - δηλαδὴ σχέσεως ἀνάμεσα στὸ Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο», χωρὶς αὐτὴ ἡ πίστη νὰ εἶναι ἡ πίστη στὸν ἐν Τριάδι Θεό;

Ἀπλὴ ἀνάγνωση τῶν ἀνωτέρω περικοπῶν πείθει τὸν ἀναγνώστη ὅτι ἡ πίστη ὅλων τῶν ἀνωτέρω προσώπων δὲν εἶναι ψυχολογικῆς τάξεως δύναμη στρεφόμενη σὲ κάποιο Θεό, ἀλλὰ πίστη στὸ Χριστό, δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δωρημένη ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, λόγῳ τῆς ἀγαθῆς τους προαιρέσεως.

Συγκεκριμένα, ὁ Κορνῆλιος, ὅπως λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος «οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος, οὐδὲ ζῶν κατὰ νόμον, ἀλλ' ἤδη προειλήφει τὴν ἡμετέραν πολιτείαν»¹³³ δηλ. «δὲν εἶναι Ἰουδαῖος, οὔτε ζεῖ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο ἀλλὰ ἤδη ἀκολουθοῦσε τὴ Χριστιανικὴ πολιτεία (ζωή)». Προσευχόταν, λοιπὸν, στὸ Θεὸ κι ὄχι στοὺς θεοὺς τῶν εἰδώλων, ἀναζητώντας Τον. Ἔτσι ὁ Τριαδικὸς Θεὸς, βλέποντας τὴν ἀγαθὴ προαίρεση, τοῦ ἀποστέλλει ἄγγελο, γιὰ νὰ τὸν φέρει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Ἀπ. Πέτρο καὶ δι' αὐτοῦ νὰ γνωρίσει τὸ Χριστό. Κατὰ τὴν ἐπικοινωνία μαζί του, ἀκούει τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας καὶ γιὰ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν, ποὺ δίδεται διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ σ' ὅσους πιστεύσουν σ' Αὐτόν.

¹³² ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ, *Λόγος ΛΔ' εἰς τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἀποδημήσαντας*, κεφ. ιδ'. Πρβλ. τοῦ αὐτοῦ, *Λόγος ΜΑ' εἰς τὴν Πεντηκοστὴν*, κεφ. ε'.

¹³³ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, *Εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ὁμιλία ΚΒ'*, Ἄπαντα Ἁγ. Πατέρων, τ. 77. σ. 309.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Κι ἐνῶ μιλοῦσε ὁ Ἄπ. Πέτρος, «ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον» καὶ «οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ...ἤκουον ...αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν»¹³⁴. Γράφει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος : «...ἐπειδὴ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἔδειξαν θαυμαστὴν οὖσαν καὶ τῆς διδασκαλίας ἀρχὴ γέγονε, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι πάντως τὸ βάπτισμα ἄφεις ἐστὶν ἀμαρτημάτων, τότε ἐπῆλθε τὸ Πνεῦμα». Πίστευσαν, λοιπὸν, στὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, στὴν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν διὰ τοῦ βαπτίσματος καὶ τότε ἐπέπεσε σὲ αὐτοὺς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἔτσι, λοιπὸν, ἡ χάρις ἐπῆλθεν στοὺς πιστεύσαντας στὸ Χριστό. Καὶ γιατί πρὸ τοῦ Βαπτίσματος; «Ἐκ περιουσίας παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἵνα δευχθῆ καὶ ἡ ἀρχὴ οὐ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου»¹³⁵, δηλ. ἐπιπλέον, μὲ ἀφθονία (ἐδόθη τὸ Ἅγιον Πνεῦμα) ἀπὸ τὸ Θεὸ, γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς κλήσεως τῶν Ἐθνῶν δὲν ἔγινε ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Θεό. Ἦταν δηλ. ἡ ἔλευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἓνα θαυμαστὸ σημεῖο, πρὶν ἀπὸ τὸ Βάπτισμα, γιὰ νὰ φανεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στοὺς ἐκ περιτομῆς Χριστιανοὺς καὶ νὰ δοθεῖ ἔτσι ἓνα ἀκαταμάχητο ἐπιχείρημα στὸν Ἄπ. Πέτρο κατὰ τὴν ἀπολογία του πρὸς αὐτοὺς.

Παράλληλα, ἀποδεικνύεται ἡ ἐξουσία καὶ ἡ Θεότης τοῦ Παρακλήτου, τὸ ὁποῖο δρᾷ πρὸ τοῦ Βαπτίσματος, ὄχι ὅμως ἀνεξάρτητα ἀπ' αὐτό. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο ἀκολουθεῖ ἀμέσως τὸ ἅγιον Βάπτισμα. Γράφεται στὴ συνέχεια τῶν Πράξεων : «τότε ἀπεκρίθη Πέτρος· μήτι τὸ ὕδωρ δύναται κωλύσαι τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς; προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι»¹³⁶.

Ἄν δεχθοῦμε ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χωρὶς τὴν πίστη στὸ Χριστό, χωρὶς τὸ Χριστό, ἐνέργεια ποὺ φωτίζει καὶ δίνει κοινὲς ἐμπειρίες σὲ ἀπίστους καὶ χριστιανοὺς (κι αὐτὸ δεχόμεστε ἂν πιστέψουμε ἀπορρόφηση ἀκτίνων τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὶς θρησκευτικὲς-μπαταρίες(!), ἀπὸ τὶς θρησκευτικὲς ποὺ μάλιστα μάχονται τὸ Χριστό καὶ κατασφάζουν τοὺς Χριστιανοὺς), τότε διασποῦμε τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀφοῦ οἱ ἄκτιστες ἐνέργειες εἶναι κοινές, εἶναι τῆς φύσεως τοῦ Θεοῦ, εἶναι καὶ τῶν τριῶν θεαρχικῶν Ὑποστάσεων.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν ἔχει καμμιά ἀπολύτως σχέση, ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὶς προηγούμενες πατερικὲς καὶ ἀγιογραφικὲς μαρτυρίες, μὲ «τὶς ὑψηλότερες θρησκευτικὲς ἐμπνεύσεις τῆς ἀνθρωπότητος». Φωτίζει ὁ

¹³⁴ Πράξ. 10, 44-46.

¹³⁵ Ἐνθ' ἄνωτ., σσ. 328, 331.

¹³⁶ Πράξ. 10, 47-48.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Χριστός «πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον»¹³⁷, γὰρ νὰ τὸν ὀδηγήσει στὸ Φῶς τῆς Βασιλείας του. «Ἐχει κληθεῖ (στὴ σωτηρία) τὸ πλῆθος τῶν ἐθνῶν ὄχι μὲ τὴν παιδαγωγία τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου οὔτε διὰ τῶν ἀγίων προφητῶν. Τὰ διεγείρει μᾶλλον ἢ θεία καὶ ἀπόρρητη χάρις ποὺ λάμπει νοερά καὶ βάζει μέσα τους τὴν ἐπιθυμία τῆς σωτηρίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ»¹³⁸, γράφει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα φωτίζει τὰ ἔθνη, γὰρ νὰ τὰ ὀδηγήσει στὴ σωτηρία μόνο διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, βγάζοντάς τὰ ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ τὸ σκότος τῶν ψευδοθρησκειῶν τους. Δὲ ρίχνει τὸ φῶς του μέσα στὴ λατρεία τῶν εἰδώλων (δαιμόνων), στὸ ἀκάθαρτο Ἰσλάμ ἢ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ γκουρουϊστικοῦ διαλογισμοῦ κ.λ.π.

Βλέποντας τὴν προαίρεση τοῦ κάθε ἀνθρώπου, πονῶντας τὸν «κατ' εἰκόνα» Του πλασθέντα ἄνθρωπον, τὸν φωτίζει, γὰρ νὰ τὸν ὀδηγήσει σὲ κοινωνία μαζί Του. Δέχεται τὴ δίψα του, τὴν ἀναζήτησή του καὶ, ὅπως ἔκαμε μὲ τὸν Κορνήλιο, τὸν δέχεται στοὺς κόλπους Του, στὴν Ἐκκλησία Του. Ἔτσι κάμει καὶ σήμερα ὀδηγῶντας Φράγκους, Μουσουλμάνους, Ἰνδουιστές, ἀφοῦ ἀρνηθοῦν τὴν πλάνη τους, στὴν κοινωνία τοῦ Σώματός Του. Ἐξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐν Τριάδι ζωὴ ὑπάρχει τὸ βαθὺ σκότος τῆς ἀποστασίας, ἡ χώρα καὶ ἡ σκιά τοῦ θανάτου.

Τὸ τί θὰ κάμει ὁ Θεὸς γιὰ τοὺς ἀβαπτίστους μᾶς τὸ λέει στὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴ τοῦ Ἀπ. Παύλου. Θὰ κριθοῦν κατὰ τὸ νόμο, ποὺ εἶναι γραμμένος στὶς καρδιές τους, ὡς πλασθέντες κατ' εἰκόνα Θεοῦ «συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως»¹³⁹. Πουθενὰ δὲ γράφεται ὅτι θὰ κριθοῦν σύμφωνα μὲ τὶς «θρησκευτικὲς τους ἐμπειρίες», τὴν «προφητικὴ ἐνόραση» ἢ «τοὺς πνευματικὸς θησαυροὺς ποὺ ἔχουν διατηρήσει». Ὅλα αὐτὰ εἶναι, ὄχι μόνο, ἄχρηστα ἀλλὰ καὶ δαιμονικά, ὅπως ἀπεδείχθη¹⁴⁰.

¹³⁷ Ἰω. 1,9,

¹³⁸ «Κέκληται γὰρ τῶν ἐθνῶν ἢ πληθὺς οὐ διὰ τῆς τοῦ νόμου παιδαγωγίας, οὐ διὰ προφητῶν ἀγίων ἀγείρει δὲ μᾶλλον αὐτὰ θεία καὶ ἀπόρρητος χάρις νοερῶς ἐλλάμπουσα καὶ τῆς διὰ Χριστοῦ σωτηρίας ἐντιθεῖσα τὴν ἔφεσιν».

¹³⁹ Ρωμ. 2, 14-16.

¹⁴⁰ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, *Θεανθρώπινη καθολικότητα ἢ πανθρησκειακὴ παγκοσμιότητα; Κριτικὲς τοποθετήσεις στὸ βιβλίο «Παγκοσμιότητα καὶ Ὁρθοδοξία» Ἀρχιεπ. Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Είναι πράγματι συγκλονιστική στήν τραγικότητά της και στόν πόνο που προκαλεί ή εκτίμηση και ή έκκληση του άειμνήστου έν Αγίοις αύλιζομένου Γέροντος Έπιφανίου Θεοδωροπούλου, σέ άνοικτή έπιστολή του προς τόν μακαριστό πατριάρχη κυρό Άθναγόρα, που έστειλε τό 1965 μετά τήν συνάντηση του πατριάρχου μέ τόν πάπα Παύλο Στ' στα Ίεροσόλυμα, τόν Ίανουάριο του 1964. Παραθέτουμε τό σχετικό άπόσπασμα:

«Παναγιώτατε:

Μυριάκις προτιμότερον νά έκριζωθῆ ό ιστορικός της Κων/λεως Θρόνος και νά μεταφυτευθῆ είς τινά έρημον νησίδα του Πελάγους, άκόμη δέ και νά καταποντισθῆ είς τά βάθη του Βοσπόρου, ή νά επιχειρηθῆ έστω και ή έλαχίστη παρέκκλιση από τής χρυσῆς των Πατέρων γραμμῆς, όμοφώνως βοώντων: 'Ού χωρεί συγκατάβασις είς τά τής Πίστεως'. Αί έπτά λυχνίαί τής Αποκαλύψεως, διά τάς άμαρτίας ήμῶν, έσβέσθησαν πρό πολλου. Έπτά Έκκλησίαί άποστολικαί, Έκκλησίαί σχοῦσαι τήν ύψίστην τιμήν νά λάβωσιν, είδικῶς αύται, Γράμματα έξ Ούρανου μέσω του θεοπνεύστου τής Πάτμου Όραματιστου, έξέλιπον έκ τής έπιφανείας τής γῆς και εκεί, ένθα άλλοτε έτελειτο ή φρικωδεστάτη Θυσία και ό Τριαδικός άνεμέλετο 'Υμνος, σήμεραν ίσως κρώζουσι νυκτικόρακες ή 'όρχουνται όνοκένταυροι'. Και όμως ή Νύμφη του Κυρίου δέν απέθανεν. Η Έκκλησία του Χριστου δέν έξηφανίσθη. Συνεχίζει, τετραυματισμένη και καθημαγμένη ως ό Ίδρυτής αύτης, άλλ' άείζωος και άκατάβλητος, τήν διά μέσου των αίωνων πορείαν αύτης, φωτίζουσα, θάλπουσα, ζωογονουσα, σώζουσα. Δέν θά άποθάνη λοιπόν αύτή και άν μετακινηθῆ ή και άποθάνη ό Οίκουμενικός Θρόνος. Ουδείς Όρθόδοξος εύχεται τήν μετακίνησιν ή τόν θάνατον του Οίκουμενικου Θρόνου. Μή γένοιτο! Αλλά και ουδείς θά θυσιάση χάριν αυτού ίωτα έν ή μίαν κεραίαν έκ τής Όρθόδοξου Πίστεως. Αγωνίασθε υπέρ αυτού πάση δυνάμει. Όχι άπλως έχετε δικαίωμα, άλλ' όφείλετε νά στηρίξητε αυτόν, τό κάθ'Υμᾶς. Θυσιάσατε χάριν αυτού ότιδήποτε: χρήματα, κτήματα, τιμάς, δόξας, πολύτιμα κειμήλια, Διακόνους, Πρεσβυτέρους, Έπισκόπους άκόμη και τόν Πατριάρχην Άθναγόραν! Έν μόνον κρατήσατε, έν φυλάξατε, ένός φείσασθε, έν μή θυσιάσητε: τήν Όρθόδοξον Πίστιν! Ο Οίκουμενικός Θρόνος έχει άξίαν και χρησιμότητα μόνον και μόνον, όταν έκπέμπη άπανταχοῦ τής γῆς τό γλυκύ και άνέσπερόν τής Όρθοδοξίας Φῶς. Οί Φάροι είναι χρήσιμοι, εάν και έφ' όσον φωτίζωσι τούς ναυτιλλομένους, ίνα άποφεύγωσι τούς σκοπέλους. Όταν τό φῶς αυτών σβεσθῆ, τότε δέν είναι μόνον άχρηστοι, αλλά και επιβλαβείς, διότι μεταβάλλονται και αυτοί είς σκοπέλους.

Παναγιώτατε:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Προχωρήσατε ήδη πολύ. Οί πόδες Ὑμῶν ψάουσι πλέον τὰ ρεῖθρα τοῦ Ρουβίκωνος. Ἡ ὑπομονή χιλιάδων εὐσεβῶν ψυχῶν, Κληρικῶν καί λαϊκῶν, συνεχῶς ἐξαντλεῖται. Διά τήν ἀγάπην τοῦ Κυρίου, ὀπισθοχωρήσατε! Μή θέλετε νά δημιουργήσητε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σχίσματα καί διαιρέσεις. Πειρᾶσθε νά ἐνώσητε τὰ διεστῶτα καί τό μόνον ὅπερ θά κατορθώσητε, θά εἶναι νά διασπάσητε τὰ ἡνωμένα καί νά δημιουργήσητε ρήγματα εἰς ἐδάφη ἕως σήμερον στερεά καί συμπαγῆ. Σύνετε καί συνέλθετε! Ἀλλά φεῦ! Διηνύσατε πολλήν ὁδόν. Ἦδη πρός ἐσπέραν ἐστί καί κέκλικεν ἡ ἡμέρα...'. Πῶς θά ἰδῆτε τὰς χαινούσας ἀβύσσους, ἀφ' ὧν θά διέλθη μετ' ὀλίγον ἡ ἀτραπός ἣν ὀδεύετε; Εἶθε, εἶθε ὁ πάλαι ποτέ «στήσας τόν ἥλιον κατά Γαβαῶν καί τήν σελήνην κατά φάραγγα Αἰλῶν», νά δευτερώσῃ τό θαῦμα καί νά παρατείνῃ ἅπαξ ἔτι τό μῆκος τῆς ἡμέρας, νά ἐνισχύσῃ ἔτι πλέον τό φῶς αὐτῆς καί νά διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς Ὑμῶν, ἵνα ἰδῆτε, κατανοήσητε καί ἐπιστρέψῃτε. Ἀμήν»¹⁴¹.

Κατακλείουμε μέ τή διακήρυξη τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν τό 1848: «Παρ' ἡμῖν οὔτε Πατριάρχαι οὔτε Σύνοδοι ἐδυνήθησάν ποτέ εἰσαγαγεῖν νέα, διότι ὁ ὑπερασπιστής τῆς θρησκείας ἐστίν αὐτό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι αὐτός ὁ λαός, ὅστις ἐθέλει τό θρήσκευμα αὐτοῦ αἰωνίως ἀμετάβλητον καί ὁμοειδές τῶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ»¹⁴² καί πάνυ εὐλαβῶς αἰτούμεθα καί αὐθις τήν σύγκληση Πανορθόδοξου Συνόδου.

Μεθ' υἱικῆς ἀγάπης
+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

¹⁴¹ ΑΡΧΙΜ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ἄρθρα-Μελέται-Ἐπιστολαί, τ. Α', Ἀθήναι 1981, σσ. 152-153 καί ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ, «Φορεῖς καί ἀχθοφόροι», Ὁρθόδοξος Τύπος (6-4-2012) 1.

¹⁴² ΙΩ. ΚΑΡΜΙΡΗΣ, Τά δογματικά καί Συμβολικά Μνημεῖα τῆς Ὁρθόδοξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τ. II, Graz-Austria 1968, σ. 920 [1000].

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ακτιή Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ: Σεβ. Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Εἰς τὰς ἑδρας αὐτῶν.